

சிங்கைச் சிலேடை வெண்பா

நமச்சிவாயப் புலவர்

இயற்றியது.



தமிழ்ப்பண்டிதர்

கோ. இராமலிங்கத் தம்பிரான்

எழுதிய

உரையுடன்

TNSDA



05509



THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS

:: PUBLISHING SOCIETY, ::

:: TINNEVELLY, LTD. ::

TINNEVELLY

1937

& MADRAS.

R. S. Sambasiva Sastry

கழக வெளியீடு—௨௦௩.

நமச்சிவாயப் புலவர்

இயற்றிய

சிங்கைச் சிலைடை வெண்பா



தமிழ்ப் பண்டிதர்

கொ. இராமலிங்கத் தம்பிரானவர்கள்

எழுதிய

உரையுடன்



திருநெல்வேலித் தேன்னிந்திய

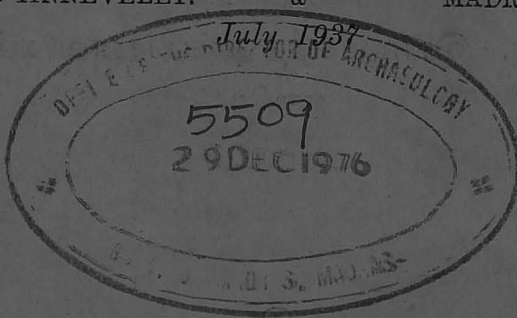
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,

: திருநெல்வேலி & சென்னை :

நசுவர - ஆடி.

[Copy Right]

PUBLISHED BY
THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
: PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD., :
: TINNEVELLY. & MADRAS. :



894.8/11

Printed at the Jupiter Press, Madras. .

29 DEC 1976

முன் இரை

இந்தூல் சிங்கையில் எழுந்தருளிய சிவபெருமான்மீது சீலேடை வெண்பாக்களினாலாகியது என விரிதலின், மூன்று சொல் இரண்டு சந்தியாய்த் தொக்க அன்மொழித்தொகையாய் நூற்குக் காரணக் குறியாயிற்று. முன்னது ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையதாயும், பின்னது மூன்றாம்வேற்றுமைப் பொருளும் பயனும் உடன்றொக்க தொகையதாயும் வந்த பன்மொழித் தொடரின் கண் நின்ற அன்மொழி.

இனி, சிங்கையில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானைப் பற்றிப் பாடிய சிலேடை வெண்பாக்களினாலாகிய நூல் எனப் பொருள் கூறி, இரண்டனுருபும் பொருளும் உடன்றொக்கதொகையோடு மூன்றனுருபும் பொருளும் உடன்றொக்கதொகையதாய் நின்ற அன்மொழித்தொகையாய்க் கோடலும் ஒன்று.

சிங்கை - ஒரு திருப்பதி. இது வக்கிரமசிங்கபுரம் என்பதன் மரூஉ. இது பாண்டிநாட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. அஃது இடவாகு பெயராய் ஆண்டெழுந்தருளிய இறைவன்மே லாயிற்று. இதில் எழுந்தருளிய சிவபெருமான் திருப்பெயர் கலியாண சுந்தரர்; அம்மையார் திருப்பெயர் திருமணக்கோல நாயகி. இப்பதி திராவிட மாபாடிய ஆசிரியராகிய சிவஞான முனிவர் பிறந்த இடம்.

சிலேடை யென்பது ச்லேஷா என்னும் ஆரிய மொழியின் நிரிபு; இங்ஙனம் வரல் தற்பவம். இதனைத் தமிழணி மரபுணர்ந்தார் பல பொருட் சொற்றொடரணி யென்றும், வடநூலார் ச்லேஷாலங்கார மென்றுங் கூறுப. சிலேடை யென்பதன் பொருள் தழுவுதலுடையது என்பது. அஃதாவது உச்சரிப்பில் ஒரு தன்மைத்தாக நின்ற சொற்றொடர் ஒன்றற்கு மேற்பட்ட பொருளைத் தழுவுதல். இந்நூலுட் கூறும் சிலேடைகள் பிரிமொழிச் சிலேடை எனப்படும். பிரிமொழிச் சிலேடையாவது

ஒரு வகையாக நின்ற சொல்லைப் பிரித்துத் தொகை வேறுபடுத்துப் பல பொருள்களாகக் கொள்ளுதலாம். இதில் இருமொழிச் சிலேடையே யுண்டு.

வெண்பாவாவது பாவகை நான்கனுள் ஒன்று. அவை வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்பன. ஆயினும் இந்நூலுட் கூறப்படுவன எல்லாம் இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பாக்களேயாம். நேரிசை வெண்பாவாவது 'நான்கடியாய் இரண்டாமடியிறுதியிச் சீர் தனிச்சொல்லாய் வர, அடி முழுதும் ஒரேதுகையாகவேனும் முன்னிரண்டு ஒரேதுகையும் பின்னிரண்டு மற்றோரேதுகையாகவேனும் வரும்.

இனி, சிங்கைச் சிலேடை வெண்பா என்பது தன்னாலாகிய நூற்காதலான் கருவியாகு பெயர் எனவும் கொள்ளப்படும்.

இந்நூலை இயற்றியவர் நமச்சிவாயப் புலவர் என்பார். இவரைப் பற்றிய வரலாறு தெளிவாய்த் தெரியவில்லை.

கோ. இராமலிங்கத் தம்பிரான்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சிங்கைச் சிலேடை வெண்பா

காப்பு.

காப்பு - காத்தல், அஃது இங்குக் காக்கின்ற கடவுள் விஷயமான வணக்கத்துக்குத் தொழிலாகு பெயராய்ப் பின்னர்க் காரியவாகு பெயராய்க் காப்புச் செய்யுளை யுணர்த்திற்று. சைவசமயிகள் யாதானும் ஒரு நூல் செய்யத் தொடங்குங்கால் முதலில் விநாயக வணக்கங் கூறுதல் மரபாதலால், இந் நூலாசிரியரும் ஆன்றோர் ஒழுக்கத்தின்படி காப்புச் செய்யுளில் விநாயக வணக்கங் கூறினார். இங்ஙனம் கூறுதல் யாதுக்கெனின், தாம் தொடங்கும் நூல் இடையூறின்றி இனிது முடியு மென்பது கருதி.

கங்கைவெண்பா மாலைமுடிக் கல்யாண சுந்தரனார்
சிங்கைவெண்பா மாலை சிறப்பாகத்-தங்கியதென்
கற்பகத்தின் கான்மலரக் கட்டினனார் கொண்டொ
கற்பகத்தின் கான்மலரக் கால். [ருகைக்

(பதவுரை.) ஒரு கை கற்பகத்தின் கால் மலர் - ஒப்பற்றது திக்கையை யுடைய கற்பக விநாயகப் பெருமானது திருவடி மலரை, நார்கொண்டு - அன்புகொண்டு, என் கற்பு அகத்தின்கால் - எனது உறுதியினையுடைய மனத்தின்கண், மலரக் கட்டினன் - மலரும்படி கட்டினேன் (யான்), அக்கால் - அது பொழுது, கங்கை - கங்கையையும், வெண்பா மாலை - வெள்ளிய (தூய்மையான) பரவிய கொன்றை மாலையையுமுடைய, முடிக் கலியாண சுந்தரனார் - முடியையுடைய கல்யாண சுந்தரனார்மீது, சிங்கை வெண்பா மாலை - சிங்கைச் சிலேடை வெண்பாமாலை.

யென்னும் இந்நூல், சிறப்பாக - மேன்மையாக, தங்கியது - (இந்நிலவுலகில்) நிலை பெறலாயிற்று.

(குறிப்புரை.) இக்காப்புச் செய்யுளில் தெய்வ வணக்கமும் செயப்படு பொருளும் கூறப்படுதலான், இது தற்சிறப்புப் பாயிரம் எனப்படும். இதனை,

“தெய்வ வணக்கமும் செயப்படு பொருளும்
எய்த வுரைப்பது தற்சிறப் பாகும்”

என்பதனால் அறிக.

இதில், தெய்வ வணக்கமாவது ஒருகைக் கற்பகத்தின் கான்மலர் தன் அகத்தின்கண் மலரக் கட்டுதல். செயப்படு பொருளாவது வெண்பாமாலை சிறப்பாகத் தங்குதல். ஈண்டு எழுந்தருளிய விநாயகரின் திருப்பெயர் கற்பக விநாயகர். சிவ பெருமானது திருப்பெயர் கல்யாணசுந்தரர். இனி, கற்பகத்தின் கான்மலர் மலர நார்கொண்டு அகத்தின்கண் கட்டினன் எனப் போக்குரை காண்க. கான்மலர் - வாசனை பொருந்திய மலர், திருவடிமலர்; (கால் = திருவடி). நார் - வாழைநார், அன்பு. கட்டினன் என்னும் பயனிலைக்கு யான் என்னும் எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. சிவபெருமானுக்குக் கொன்றைமாலை அடையாள மாலை யாதலானும், அம்மலர் பிரணவ வடிவமா யிருத்தலானும், ‘வெண்பா மாலை’ என்றார். வெண்மை - ஈண்டுத் தூய்மை. பா - பரவுதல்; முதனிலைத் தொழிற்பெயர். விநாயகக் கடவுள் தம்மை வழிபடு வார்க்கும் வழிபடாதார்க்கும் முறையே விக்கினங்களைப் போக்கு தற்கும் ஆக்குதற்கும் வல்லவராகலின், தமக்குண்டாகும் இடையூற்றை நீக்கும் பொருட்டு அவரைத் தியானித்துத் துதித்தமையால், ‘கல்யாண சுந்தரனார் சிங்கை வெண்பாமாலை சிறப்பாகத் தங்கியது’ என்றார். ‘தங்கும்’ என்னுது ‘தங்கியது’ என்றது துணிபு பற்றி வந்த கால வழுவமைதி. தங்கியது என்பதற்கு என்றனுக்குத் தங்கியது எனப் பொருள் கூறினு மமையும். கற்பு அகத்தின்கால்-கல்வி யறிவினையுடைய மனத்தின்கண் எளினுமாம்; கால் - ஏழனுருபு.

ஒருகைக் கற்பகத்தின் கால் மலரை நார்கொண்டு என் கற்பு அகத்தின்கண் மலரக் கட்டினன் அக்கால் கல்யாண சுந்தரனார்மீது வெண்பாமாலை சிறப்பாகத் தங்கியது என்பதாம்.

இவ்வெண்பாவின் மூன்றாமடியும் நான்காமடியும் முதன்மடக்கு.

நூல்

பூங்கழனி மங்கையரும் புண்டரிகப் பொய்கைகளும்
தேங்கமலங் களையுஞ் சிங்கையே—ஓங்கல்
வரிசிலையா னனத்தான் வானியிர்ந்து காணும்
பரிசிலையா னனத்தான் பற்று.

(ப - ரை.) பூ கழனி - அழகிய கழனியில், மங்கையரும் - பெண்களும், தேம் கமலம் - தேன் பொருந்திய தாமரைப் பூக்களை, களையும் - பறிக்கின்ற, சிங்கை—; புண்டரிகம் - தாமரைப் பூக்களையுடைய, பொய்கைகளும் - தடாகங்களும், தேங்கு அ மலம் - (மூழ்குவோரது) நிறைந்த அந்த ஆணவமலத்தை, களையும் - ஒழிக்கின்ற, சிங்கை—; ஓங்கல் வரி சிலையான் - மேருமலையாகிய வரிந்து கட்டிய வில்லையுடையவரும், அன்னத்தான் - (திருமால் மண்ணிடந்து காணாமையென்றி) அன்ன வாகனத்தையுடைய பிரமனும், வான் நிமிர்ந்து - ஆகாயத்தில் உயர்ந்து சென்று, காணும் பரிசு இல் - காணுகின்ற தன்மையில்லாத, ஐ ஆனனத்தான் - ஐந்து திருமுகத்தை யுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, பற்று - பற்று மிடமாம்.

(கு - ரை.) மங்கையர் என்றது உழத்தியர்களை. தேம் கமலம் - தேன் + கமலம், தேம் - வாசனையுமாம். கமலம், புண்டரிகம் இவ்விரண்டும் ஆகுபெயர். 'தேங்கமலங்களையும்' என்பதைத் தேங்க மலங்கு அலையும் எனப் பிரித்து நிறைய மலங்கு மச்சம் பொருந்தும் என்றலும் ஒன்று. இனி, குடைவாரது உடலின் நிறைந்த அவ்வழுக்கைக் களையும் எனினுமாம். அனாதியாக வுயிரைப் பந்தித்துப் பிறவிக் கேதுவாகவுள்ள மலமாதலின் வாளா கூறுது பண்டறி சுட்டால் 'தேங்கு அ மலம்' என்றார். வரிசிலை என்புழி, வரி என்னும் பகுதி வினையெச்சப் பொருளாதலான், அதற்கு வரிந்து கட்டிய வில் எனப் பொருளுரைக்கப் பட்டது. "வரிப்புனை பந்து" என்பதிற் போல. ஓங்கல் என்பதற்கு இமயமலை எனினுமமையும். இதனை, "இமயவில் வாங்கிய வீர்ஞ்சடை யந்தணன்" என்பதற்கு "இமயமலை யிடத்துப் பிறந்த மூங்கிலாகிய வில்லை வளைத்த" என நச்சினர்க்கினியர் கலித்தொகை (குறிஞ்சி—உ.) யில் பொருள் கூறினமையா லுணர்க.

அனத்தான் - பிரமன், அன்னம் என்பது அனம் என இடைக்குறைந்தது. அன்னம் பிரமனுக்கு வாகனமும் கொடியுமாம். தேவர்கட்குக் கொடியில் வடிவதீட்டப் பெறுது அவ் வுயிர்ப் பொருள்களே தங்கு மென்க.

“விளவார்களி படநூறிய கடல்வண்ணனும் வேதக்
கிளர்தாமரை மலர்மேலுறை கேடில்புக ழோனும்
அளவாவண மழலாகிய வண்ணமலை யண்ணல்
தளராமுலை முறுவல்லுமை தலைவன்னடி சரணே”

எனவும்,

“பாலுநெய் முதலா மிக்க பசுவிலைத் தாடு வானே
மாலுநான் முகனுங் கூடிக் காண்கிலா வகையு ணின்றாய்
ஆலுநீர் கொண்டல் பூக மணியனா மலையு ளானே
வாலுடை விடையா யுன்றன் மலரடி மறப்பி லேனே.”

எனவும், தமிழ்மறை முழங்குகின்றமையாலும்,

“மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளரு மாதவனும்
அணிகொண்ட புண்டரிக மகலாத சதுமுகனும்
ஞானக்கண் ணதுகொண்டு நாடுமா னுணராதே
எனத்தின் வடிவாகி யெகினத்தின் வடிவாகி
அடிதேடி யறிவலென வவனியெலா முழுதிடந்தும்
முடிதேடி வருவலென மூதண்டமிசைப் பறந்தும்
காணரிய வொருபொருளாய்க் களங்கமற விளங்குபெருஞ்
சோணகிரி யெனநிறைந்த சுடரொளியாய் நின்றருள்வோய்!

எனச் சைவப் பெரியாரொருவர் பணித்தமையானும் ‘அனத் தான்’ என்ற விடத்து எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றெுக்கதாக்கி, ‘திருமால் மண்ணிடந்து காணுமையெயன்றி, என வருவித்துரைக் கப்பட்டது. சிவபெருமானுக்கு ஈசானம், தற்புருடம், வாமம், அகோரம், சத்தியேசாதம் எனத் திருமுகங்கள் ஐந்து உள்ளமையால், ‘ஐயானனத்தான்’ என்றார். ஆனனம்-முகம். பற்று-அன்பு; அஃது ஆகுபெயராய் இடத்தை யுணர்த்திற்று. (க)

எவ்வழியின் றுள்ளோரு மேழிசைய வண்டினமும்
செவ்வழியின் பண்புணருஞ் சிங்கையே-மைவழியும்
காவிக் கழுத்தினர் கஞ்சபத நெஞ்சுறவிப்
பாவிக் கழுத்தினர் பற்று.

(ப - ரு.) எவ்வழி - எவ்வகைப்பட்ட மார்க்கத்தில், நின் றுள்ளோரும் - நின்றவர்களும், செவ்வழியின் - செவ்விய மார்க்கத் தினது, பண்பு உணரும் - பண்பினைத் தெரிந்துகொள்ளுகின்ற, சிங்கை—; ஏழ் இசைய - ஏழிசைகளையுடைய, வண்டினமும் - வண்டின்கூட்டங்களும், செவ்வழியின் பண் - செவ்வழியென் னும் பண்ணை, புணரும் - பாடுகின்ற, சிங்கை—; மை வழியும் - கருமை மிகப் பொருந்திய, காவிக் கழுத்தினர் - காவியலர்போன்ற கரிய கண்டத்தை யுடையவரும், கஞ்ச பதம் - தாமரைமலர் போன்ற திருவடி, நெஞ்சில் உற - (அடியேனது) மனத்தில் பொருந்தும்படி, இ பாவிக்கு - இந்தப் பாவியாகிய எனக்கு, அழுத்தினர்- (அத் திருவடியை) அழுத்தினவருமாகிய சிவபெருமா னது, பற்று - பற்றுமிடமாம்.

(சு - ரு.) எவ்வழி - எவ்வகைப்பட்ட மார்க்கம்; மார்க்கம் என்றது சமயங்களை. ஏழிசையாவன குரல், துத்தம், கைக்களை உழை, இளி, விளி, தாரம் என்பனவாம். மை வழியும் கழுத்தி னர் என இயைத்து விடம் வழியும் கழுத்தையுடையார் என்க; மை - விடம்; ஆகுபெயர். கொடியானை 'பாவி' என்னும் வழக்கு உண்மையின், 'தன்னைப் பாவி' என்றார். (உ)

கல்விக் குரவருமென் கார்க்குரவக் கோதையரும்
செல்விக் கினமடுக்குஞ் சிங்கையே—நல்வித்
துரும வரையினர் சோதியர்சார்த் தூலச்
சரும வரையினர் சார்பு.

(ப - ரு.) கல்விக் குரவரும் - கல்வியையுடைய போதகா சிரியரும், செல் - (மாணவருக்கு) நூல்களில் வருகின்ற, விக்கினம்- விக்கினத்தை (இடையூற்றை), மடுக்கும் - அழிக்கின்ற, சிங்கை—; மென்கார் - (நீருண்டதால்) மென்மையையுடைய மேகம்போன்ற, குரவம் கோதையரும் - குராமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய மக

ளிரும், செல்விக்கு - திருமகளுக்கு, இனம் அடுக்கும் - இனமாகப் பொருந்துகின்ற, சிங்கை—; நல் - நல்ல, வித்துரும வரையின் - பவளமலைபோன்ற, ஆர் - நிறைந்த, சோதியார் - ஒளியையுடையாரும், சார்த்தாலச் சருமம் - புலித்தோலை, அரையினர் - அரையிலுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, சார்பு - சாருமிடமாகும்.

(கு - ரை.) குரவர் - போதகாசிரியர். செல்வி - திருமகள். சார்த்தாலம் - புலி. சிவபெருமான் பவளமேனியராதலின் 'வித்துருமவரையினர்' என்றார் எனினும் அமையும். அப்பொருட்கு வித்துருமவரையினர், சோதியார் எனப் பிரித்துப் பொருள் கொள்க. (பவளமலைபோன்ற திருமேனி யுடையார்). தாருக வனத்து முனிபுங்கவரால் கொல்லும்படி யாகத்திலுண்டாக்கியேவிய புலியைக் கொன்று நகத்தால், அதன் தோலையுரித்து அரையில் உடுத்துக் கொண்டமையின், 'சார்த்தாலச் சருமஅரையினர்' என்றார். (ந)

மாலேக் குழன்மடவார் வாள்விழியு மாளிகையும்
சேலைக் கொடிதிகழுஞ் சிங்கையே—ஆலைக்
கரும்பனைக்கா யங்கெடுத்தார் காலாந்தத் தாடல்
விரும்பனைக்கா யங்கெடுத்தார் வீடு.

(ப - ரை.) மலை - மலர்மாலையையுடைய, குழல் - கூந்தலையுடைய, மடவார் - பெண்களது, வாள் விழியும் - ஒளியையுடைய கண்களும், சேலை - சேல்மீனை, கொடிது - கொடிதாய், இகழும் - பழிக்கின்ற, சிங்கை—; மாளிகையும் - வீடுகளும், சேலைக் கொடி - வெண்படாம், செம்படாத்தாலாகிய கொடிகள், திகழும் - விளங்குகின்ற, சிங்கை—, ஆலைக்கரும்பனை - மன்மதனது, காயம் - உடலை, கெடுத்தார் - அழித்தவரும், காலாந்தத்து - யுக முடிவில், ஆடல் - ஆடலை, விரும்பு அனைக்கு ஆய் - விரும்பிய சங்கரிக்காக (உமாதேவிக்காக), எடுத்தார் - செய்தவருமாகிய சிவபெருமானது, வீடு - வீடாகும்.

(கு - ரை.) வாள்விழி என்பதற்கு வாள்போன்ற விழி எனினுமமையும். கொடிது - கொடிதாய்; குறிப்பு முற்றெச்சம். சேலை - ஆடை. ஆலை என்பது கரும்புக்கேற்ற அடை. மகளுக்குண்டான பிணியை யொழித்தற் பொருட்டு அன்னை மருந்துண்டு அப் பிணியை யொழிக்குந்தன்மை போல அம்மையாரும் சிவபெருமானது ஆடலைக் கண்டு, ஆன்மாக்களது மலப்பிணியை

யொழிக்கின்றார் என்பார், 'காலாந்தத்தாடல் விரும்பு அனைக்காய் அங்கு எடுத்தார்' என்றார். காலந்தரத்து என்பது காலாந்தத்து எனச் சிதைந்தது. (சு)

வெவ்வாம் பரிமகமு மெல்லியலார் மெல்லிதழும்
செவ்வாம் பலங்கொடுக்குஞ் சிங்கையே—கைவாங்
கொருகனக வில்லா னுயரிமய வேந்தன்
மருகனக வில்லான் மனை.

(ப - ரை.) வெம்மை வாம் பரிமகமும்-விரும்பிய தாவும் அசுவ மேதமாகிய யாகமும், செம்மை ஆம் - செம்மையாகிய, பலம் - (இம்மை மறுமைப்) பயனை, கொடுக்கும்-தருகின்ற, சிங்கை—; மெல் இயலார்-மெல்லிய சாயலையுடைய மகளிரது, மெல் இதழும்-மெல்லிய அதரமும், செவ்வாம்பல் - செவ்வல்லிமலரை, அங்கு - (உவமையாக வந்த) இடத்தே, ஒடுக்கும் - (உவமையாகாதபடி) கெடுக்கின்ற, சிங்கை—; கைவாங்கு - கையால் வளைத்த, ஒரு கனக வில்லான் - ஒப்பற்ற பொன் மயமான வில்லை யுடையவரும், உயர் - உயர்ந்த, இமய வேந்தன் - மலையரையனது, மருகன் - மருமகரும், நகம் இல்லான் - கைலைமலையைக் கோயிலாகவுடைய வருமாகிய சிவபெருமானது, மனை - வீடாகும்.

(கு - ரை.) வெம்மை + வாம் = வெவ்வாம். செம்மை + ஆம்பல் = செவ்வாம்பல். 'வெம்மை வேண்டல்' என்பது ஒத்தாதலின் வெம்மை என்பதற்கு விருப்பம் எனப் பொருள் கூறப்பட்டது. பரிமகம் - அசுவமேதம்; (யாகம்). வெவ்வாம் பரி என்பது சொல்லுக்கேற்ற அடை. மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டமையின், 'கனகவில்' என்றார். மலையரையன் மருமகனாதலின், 'இமய வேந்தன் மருகன்' என்றார். நகம் - நண்டுக் கைலைமலை. இல் - கோயில், நகம் + இல்லான் - நகவில்லான்; மரம் + அடி = மருவடி என்பதுபோல. இதழும் செவ்வாம்பல் போல அழகைக் கொடுக்கும் என்பதும் ஒன்று; உவமைத் தொகை. அம் - அழகு. (இ)

வேம்பருமட் கூனுமத வெங்களிறுந் தண்ணறவார்
தீம்பருவப் பாகிவருஞ் சிங்கையே—கூம்பநிலா
விட்டவிருந் துண்டார் விருப்பாற் புனிதவதி
இட்டவிருந் துண்டா ரிடம்.

(ப - ரை.) வேம் - வெந்த, பரு - பருத்த, மட்கூனும் - மட்குடமும், தண்நறவு ஆர் - குளிர்ந்த தேன்போன்ற, தீம் - இனிய, பருவம் - பக்குவத்தையுடைய, பாகு - வெல்லப்பாகு, இவரும் - நிறைந்திருக்கின்ற, சிங்கை—; வெம் களிறும் - வெவ்விய யானையும், தண்நறவு ஆர் - குளிர்ந்த மதுவையுண்ட, தீ பருவம் பாகு - (தன்னை வசப்படுத்துவதில்) கொடிய இளமையையுடைய பாகரால், இவரும் - ஏறி நடத்தப்படுகின்ற, சிங்கை—; கூம்பவாடும்படி, நிலாவிட்ட - கலைகள் நீங்கிய, இரும் - பெரிய, துண்டார் - பிறைத்துண்டத்தை யுடையவரும், விருப்பால் - விருப்பத்தோடு, புனிதவதி இட்ட - புனிதவதியார் படைத்த, விருந்து - மாங்கனியாகிய விருந்தினை, உண்டார்-உண்டவருமாகிய சிவபெருமானது, இடம் - இடமாகும்.

(கு - ரை.) மட்கூன் - மட்குடம். தக்கனிட்ட சாபத்தால் தன் கலைகள் குறையக் கவலையுற்ற சந்திரன் ஒற்றைக் கலையாய் நின்றபோது சிவபெருமானிடத்துத் தஞ்சம்புக அப் பெருமான் அவனைத் தன் தலையில் அணிந்து கொண்டாராதலான், 'கூம்பநிலாவிட்ட விருந்துண்டார்' என்றார். சிவபெருமான் அணிந்த சந்திரனைப் 'பிறைத்துண்ட' மெனவும், 'பிறைமலை' எனவும் கூறுதல் மரபு. பிறைத்துண்ட மென்றது சந்திரனது ஒற்றைக் கலையை; இதனை,

“தலைப்படு சால்பினுக் குந்தள ரேன்சித்தம் பித்தனென்று
மலைத்தறி வாரில்லை யாரையுந் தேற்றுவ னெத்துணையும்
கலைச்சிறு திங்கள் மலைத்தச்சிற் றம்பல வன்கயிலை
மலைச்சிறு மான்வழி யாலழி வுற்று மயங்கினேனே.

என்னுஞ் செய்யுளில், 'கலைச்சிறுதிங்கள்' என்பதற்கு 'ஒருகலையாகிய சிறிய பிறை' எனப் பேராசிரியர் கூறிய வுரையானுணர்க. (சு)

ஆயுத் தமர்நாவு மந்தணரோ மக்குழியும்
தேயுத் தரமாற்றுஞ் சிங்கையே—நோயுள்
படிந்தவனா கப்பணியான் பாவியேன்பா லின்னல்
கடிந்தவனா கப்பணியான் காப்பு.

(ப - ரை.) ஆய் உத்தமர் நாவும் - (கலைகளை) ஆராய்ந்த சிரேஷ்டர்களுடைய நாக்களும், தேய் - (ஐயம்) தேய்தற்குக்

காரணமான, உத்தரம் - விடைகளால், மாற்றும்-(அவ்வையத்தை) ஒழிக்கின்ற, சிங்கை—; அந்தணர் ஓமக்குழியும் - அந்தணருடைய ஓமகுண்டங்களும், தேயு - அக்கினியை, தரம் ஆற்றும் - (ஆச்சிரம நிலைக்குத்) தக்கபடி அமைக்கின்ற, சிங்கை—; நோயுள் - பிறவி நோயுள், படிந்தவனாக - தங்கினவனாக, பணியான் - (என்னைச்) செய்யாதவரும், பாவியேன் பால் - பாவியேனிடத் துண்டான, இன்னல் - துன்பத்தை, கடிந்தவன் - ஒழித்தவரும், நாகப்பணியான் - பாம்பாபரணத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, காப்பு - காவலிடமாகும்.

(கு - ரை.) ஆய் உத்தமர் என்புழி, ஆய் என்பதற்கு அவாய் நிலையாய்க் 'கலைகள்' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. 'ஐயம்' என்பதும் அங்ஙனமே வருவிக்கப்பட்டது. தேயு - அக்கினி. பணியான் - முன்னது வினைப்பெயர், பின்னது பொருளுடியாகப் பிறந்த ஆண்பாற் படர்க்கைப்பெயர். பாவியேன் - வினைப்பெயர். கருடனல்இன்னலடைந்த அரவங்கள் சிவபெருமானைச் சரணடைய அவர் அவைகளை ஆபரணமாக அணிந்துகொண்டனர் என்பதும் ; தாருகவன இருடிகள், அபிசாரயாகத்தினின்றும் செலுத்திய அரவங்களையும் சிவபெருமான் அவ்வாறே அணிந்துகொண்டனர் என்பதும் புராணக் கூற்று. (எ)

மல்லியைந்ததோளினரும் வானசுணப் புள்ளினமும்
சில்லியந்தே ரச்சடைக்குஞ் சிங்கையே - சொல்லி
கான மயிலார் கறிசமைத்த பிள்ளைவரப் [னிரு
போன மயிலார் புரம்.

(ப - ரை.) மல் இயைந்த தோளினரும் - மல்லயுத்தம் பொருந்திய தோளையுடைய வீரரும், சில்லி-உருளையை, அம் தேர் அச்சு - அழகிய தேரின் இருசில், அடைக்கும் - (நெய்ப்பூசிச்) சேர்க்கின்ற, சிங்கை—; வான் அசுணப்புள் இனமும் - ஆகாயத்தில் வாழ்கின்ற அசுணமாவின் கூட்டமும், சில் இயம்தேர - சில பறையோசையைத் தேர்தலினாலே, சடைக்கும் - கிலேசப்படுகின்ற சிங்கை—; சொல்லின் - சொல்லுமிடத்து, இரு கான மயிலார் - இரண்டுகானமயில் போல்வாராகிய சந்தன நங்கை திருவெண்காட்டு நங்கையர்கள், கறி சமைத்த பிள்ளை - கறியாகச் சமைத்துக் கலத்திற் படைத்த பிள்ளை, வா - (உயிர்பெற்று) வரும்படி, போனம் -

உணவை, அயிலார் - உண்ணாதவராகிய சிவபெருமானது, புரம் - நகரமாம்.

(கு - னை.) அசுணப்புள் என்பதை அசுணமா எனவுங் கூறுப. இயம் - ஈண்டுப் பறையோசை; ஆகுபெயர். சடைதல் - கிலேசப்படுதல். வர - வருதலால், போன - சென்ற, மயிலார் - உமாதேவியையுடையார் எனினுமாம். மயிலார் - குற்றமில்லாதவர் எனக்கோடலும் ஒன்று. அப்பொருட்கு மய் என்பதை மை என்பதின் போலியாகக்கொள்க. போனம் - போனகம் என்பதன் சிதைவு.

இங்குக் குறித்த பிள்ளைக்கறி சமைத்த வரலாற்றைச் சிறுத் தொண்ட நாயனார் புராணத்தா லறிக. பிள்ளை உயிர் பெற்றுவரச் சிவபெருமான் மறைந்தனராதலால் 'வரப்போன' என்பதற்கு 'வருதலாற் சென்ற' எனப் பொருள் காணக் கிடந்தது. (அ)

நித்திலத்தாற் சோறடுபொன் நீர்மையரும் பாவலரும் சித்திரப்பா வைக்கூட்டுஞ் சிங்கையே-அத்திரத்தால் சோர விலங்கையினுன் சோரவென்ற வாளிதொட்ட பார விலங்கையினுன் பற்று.

(ப - னை.) நித்திலத்தால் - முத்துக்களால், சோறு அடு - சோற்றைச் சமைக்கின்ற, பொன் நீர்மையரும்-திருமகளையொத்த (சிற்பில் சமைத்து விளையாடும்) மகளிரும், சித்திரப் பாவைக்கு - (தங்களுடைய) அழகிய வண்டலம்பாவைக்கு, ஊட்டும் - (அச் சோற்றை) உண்பிக்கின்ற, சிங்கை—; பாவலரும் - பாக்களில் வல்ல வித்துவான்களும், சித்திரப்பாவை - நாற்கவியுள் ஒன்றாகிய சித்திரக் கவியை, கூட்டும் - சேர்க்கின்ற, சிங்கை—; இலங்கையி னுன் - இலங்கைத் தீவினுக்கு அதிபதியாகிய இராவணன், சோர - நிறை அழிய (அதனால்), அத்திரத்தால் சோர - ஓர் பாணத்தால் சோர்வடையும்படி, வென்றவாளி - வெற்றிகொண்ட திருமாலாகிய வாளியை, தொட்ட - தொடுத்த, பார வில் - பருத்த மேருமலை யாகிய வில்லை, அம் கையினுன் - அழகிய கையில் கொண்டவராகிய சிவபெருமானது, பற்று - பற்றுமிடம்.

(கு - னை.) ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்பன நால்வகைக் கவிகள். மாலைமாற்று, சுழிஞளம், ஏகபரதம், சக்கரம், எழுகூற்றிருக்கை முதலிய மிறைக்கவிகள் சித்திரக் கவிகள் என்க. சித்திரப்பா என்பதற்குச் சிறந்த பாக்கள் எனினுமாம். இலங்கையி

னான் என்றது இராவணனை. சோர என்பதற்கு நிறை அழிய எனப் பொருள் கூறியது பிறன் தாரமாகிய சீதா பிராட்டியைக் கவர்ந்தமையான். மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டமையால், 'பாரவில' என்றார். சிவபெருமான் திரிபுர மெரித்த ஞான்று திருமால் அம்பாயினமையால் திருமாலாகிய வாளி எனப் பொருள் கூறப்பட்டது. அங்கை - அகங்கை யெனினு மமையும். (க)

கொப்புக் குழையார்கொங் கைக்குடமு மட்குடமும்
செப்புக் குடம்பழிக்குஞ் சிங்கையே—துப்புப்
பழுக்கு மிதழியோர் பாகர்பசந் தேன்வாய்
ஒழுக்கு மிதழியோ றார்.

(ப - ரை.) கொப்புக் குழையார் - கொப்பையணிந்த காதலனை யுடைய மகளிரது, கொங்கைக்குடமும் - கொங்கையாகிய குடங் களும், செப்புக்கு - செப்புக்கிண்ணத்தினது, உடம்பு - வடிவத் தின் அழகை, அழிக்கும் - அழிக்கின்ற, சிங்கையே—; மட்குட மும் - மண்குடங்களும், செப்புக்குடம் - செப்புக்குடத்தை, பழிக்கும் - பழிக்கின்ற, சிங்கை—; துப்புப் பழுக்கும் - பவளம் போன்ற, இதழி - அதரத்தை யுடைய உமாதேவியை, ஓர் பாகர் - ஓர்பாகத்திலுடையவரும், பசந்தேன் - பசியதேனை, வாய் - மலர் வாயினின்றும், ஒழுக்கும் - ஒழுக்குகின்ற, இதழியோர்-கொன்றை மாலையையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, ஊர் - ஊராகும்.

(கு - ரை.) இதழி - அதரத்தையுடைய உமாதேவி; சினையடி யாகப் பிறந்த பெண்பாற் படர்க்கைப் பெயர். பிருங்கி யென்னும் மகாமுனியின் பொருட்டு உமாதேவியார் சிவபெருமானது இடப் பாகத்தைப் பெற்றமையால், 'இதழியோர் பாகர்' என்றார். இதழி யோர் - கொன்றைமாலையையுடைய சிவபெருமானார். இதழி- கொன்றை; ஆகுபெயர்; இதழியோர் பொருளடியாகப் பிறந்த பெயர்; செய்யுளாதலின், ஆர் - ஓர் ஆயிற்று. செப்புக்கு - வேற்றுமை மயக்கம்; செப்பு - ஆகுபெயர். (கௌ)

காந்த ரொடும்புணர்ந்தார் கண்களும்க் காணையரும்
சேந்த னலம்படருஞ் சிங்கையே—பூந்துளவ
வாரிசவா சத்தார் வணைந்தார் தொழுமலைய
பாரிசவா சத்தார் பதி.

(ப - ரை.) காந்தரொடும் - நாயகரொடும், புணர்ந்தார் - சேர்ந்த மகளிரது, கண்களும் - கண்களும், சேந்து - சிவந்து, அனல் அம்பு - அக்கினியைச் சொரிகின்ற அம்பை, அடரும் - அழிக்கின்ற, சிங்கை -; அ காளையரும் - அம் மகளிரைப் புணர்ந்த ஆடவர்களும், சேந்தன் - முருகனது, நலம் - அழகு, படரும் - வாய்க்கப்பெற்ற, சிங்கையே -; பூ துளவம் வளைந்தார் - அழகிய துளசிமாலையைச் சூடினவராகிய திருமாலும், வாரிச வாசத்தார் - தாமரையில் வாசம் செய்பவராகிய பிரமனும், தொழும் - தொழுகின்ற, மலையபாரி - இமயமலையிற் றேன்றிய உமாதேவியாகிய மனைவியோடு, சவாசத்தார் - சகவாசத்தை யுடையவராகிய சிவபெருமானது, பதி - ஊராகும்.

(கு - ரை.) காந்தர்-நாயகர். சேந்து என்புழிச் சிவ என்பதன் மருஉவாகிய சே பகுதி. சேந்து-வினையெச்சம். (சே+த்+த்+உ. இதில் தகரம் நகரமானது விகாரம்.) பூந்துளவம் வளைந்தார் - திருமால். வாரிசவாசத்தார் - பிரமன்; வாசம் வாரிசத்தார் என இயைத்து வாசனை பொருந்திய தாமரை மாலையையுடைய பிரமன் எனினு மமையும். பூந்துளவ வாரிசவாசத்தார் வளைந்தார் என்பதற்குப் பூந்துளவமும் வாரிசமுமாகிய வாசனையுடைய மாலையை யுடையவராகிய இருவர் எனப் பொருள்கோடலும் ஒன்று. சகவாசத்தார் என்பது சவாசத்தார் எனத் தொகுத்தலாயிற்று. (கக)

கற்பநிலை வேட்டோர் கருத்தின்மனைப் பித்திகையில் சிற்பரைவண் ணங்குறிக்குஞ் சிங்கையே-பொற்பின் விலங்கற் குடையார் விதிமுதலோர் சென்னி அலங்கற் குடையா ரகம்.

(ப - ரை.) கற்பநிலை - கற்பகாலவரைக்கும் நின்றலை, வேட்டோர் - விரும்பியவர், கருத்தில் - (தம்)மனத்தில், சிற்பரை - பராசத்தியினுடைய, வண்ணம் - சொரூபத்தை, குறிக்கும் - எண்ணுகின்ற, சிங்கை -; மனை பித்திகையில் - வீட்டினது சுவரில், சிற்பர் - ஓவியர், ஐ வண்ணம் - பஞ்சவர்ணங்களால், குறிக்கும் - (சித்திரம்) தீட்டுகின்ற, சிங்கை -; பொற்பின் - அழகோடு ஏந்திய விலங்கல் குடையார் - கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகவுடைய திருமால், விதி முதலோர் - பிரமன் முதலியோர்களது,

சென்னி அலங்கற்கு - தலைமாலையை யணிதற்கு, உடையார் - உடையவராகிய சிவபெருமானது, அகம் - இடமாகும்.

(கு - ரை.) சிற்பரை - பராசத்தி. வண்ணம் - வடிவு. இந் திரனோடு மாறுபட்ட கண்ணபிரான் அவ்வந்திரன் பெய்வித்த மழையைத் தடுக்கும் பொருட்டும், இடையர் ஆனின்ங்களைக் காக்கும் பொருட்டும், கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாக ஏந்தினமையால், 'பொற்பின் விலங்கற்குடையார்' என்றார். முதலோர் என்றது தாருகவனத்து முனிபுங்கவரை; அவர் ஏவிய வெண்டலையையும் சென்னியில் அணிந்தாராதலான். உடையார் - பின்னிடார் எனினுமாம். (கஉ)

விம்முமலர்ப் பூங்கொத்தும் வித்துரும வாய்ச்சியரும் செம்மலைமாற் றத்தழைக்குஞ் சிங்கையே-கைம்மலரில் துள்ளுமறி வைத்திருப்பார் தொண்டுபுரியார்க் கிருள்வாய்த் தள்ளுமறி வைத்திருப்பார் சார்பு.

(ப - ரை.) விம்முமலர் - நெருங்கிய மலர்களுையுடைய, பூங்கொத்தும் - பூங்கொத்துக்களும், செம்மலை- பழம்பூக்களை, மாற்ற- ஒழிக்க, தழைக்கும் - தழைக்கின்ற, சிங்கை—; வித்துருமம் - பவளத்தை யொத்த, வாய்ச்சியரும் - இதழையுடைய மகளிரும், செம்மல் - (தத்தம்) தலைவர்களை, ஐ மாற்றத்து - அழகிய சொற்களாலே, அழைக்கும் - அழைக்கின்ற, சிங்கையே—; கை மலரில் - கையாகிய மலரில், துள்ளும் - துள்ளுகின்ற, மறி - மாலை, வைத்திருப்பார் - ஏந்தி யிருப்பவரும், தொண்டு புரியார்க்கு -(தமக்குப்) பணி செய்யாதாரை, இருள்வாய் - அஞ்ஞானத்தினிடத்து, தள்ளும் - செலுத்தும், அறிவை - அறிவினை, திருப்பார் - திருப்ப மாட்டாதவருமாகிய சிவபெருமானது, சார்பு - சாருமிடமாகும்.

(கு - ரை.) விம்முதல் - நெருங்குதல், செம்மல் - பழம்பூ, தலைவர். மாற்றம் - சொல். சிங்கைபுரத்திலுள்ள மகளிர் தம் நாயகரைப் பணிமொழியோடு உபசரிப்பர் என்பார், 'வித்துரும வாய்ச்சியருஞ் செம்மலை மாற்றத் தழைக்கும்' என்றார். மறி - மான்விசேடம். புரியார்க்கு - வேற்றுமை மயக்கம். (கங)

மிக்க சிறைமயிலு மென்பயிர்க்குத் தீம்புனலும்
செக்கணியா டிக்களிக்குஞ் சிங்கையே—முக்கண்
ஒருவ ருமாபதியா ருன்னிலர்பான் ஞானத்
திருவ ருமாபதியார் சேர்வு.

(ப - னை.) மிக்க சிறை மயிலும் - மேம்பட்ட சிறையுடைய மயிலும், செக்கு அண்ணி - செக்கைச் சமீபித்து, (இடிமுழக்கெனக் கருதி) ஆடி - (தோகையை) விரித்தாடி, களிக்கும் - மகிழ்கின்ற, சிங்கை—; மென்பயிர்க்கு - மெல்லிய பயிர்கட்கு, தீம்புனலும் - (இறைத்த) இனிய நீரும், செம் - சிவந்த, கணி-கணுக்களையுடையதாகிய, ஆடு - அசைகின்ற, இக்கு - கரும்பை, அளிக்கும் - வளர்க்கின்ற, சிங்கையே—; முக்கண் ஒருவர் - சோமசூரியாக்கினி என்னும் மூன்று கண்களையுடைய ஒப்பற்றவரும், உமாபதியார் - உமாதேவிக்கு நாயகரும், உன்னிலர்பால்- (தம்மை) வினையாதவரிடத்து, ஞானத்திரு - ஞானச்செல்வம், வருமாறு - உண்டாகும்படி, பதியார் - தங்கச் செய்யாதவருமாகிய சிவபெருமானது, சேர்வு - சேருமிடமாம்.

(கு - னை.) இனி, மென்பயிர்க்குத் தீம்புனலும் செக்கணியாடிக்களிக்கும் என்பதற்கு மெல்லிய பயிர்களிடத்து இனிய புனலானது சிவந்த கணுக்களையுடையதாகிய அசைகின்ற கரும்பைச் சேர்க்கின்ற எனினு மமையும். பயிர்க்கு - பயிர்களிடத்து; வேற்றுமை மயக்கம். கணி - பெயர். கண் - கணு. முக்கண் என்றது சோம சூரியாக்கினியாகிய கண்களை. (கசு)

கோட்டரும்பொன் மாமதிலுங் கோடா வினையவரும்
சேட்டருக்கன் பாற்றிவருஞ் சிங்கையே—தோட்டருக்கம்
தண்ணந் தெரியலார் சத்தியவே தாந்தமுந்தம்
வண்ணந் தெரியலார் வாழ்வு.

(ப - னை.) கோள் தரும் - வலிமையைப் பெற்றுள்ள, மாபொன் மதிலும் - சிறந்த பொன் மயமான மதிலும், சேடு அருக்கன்பால் - பெருமை வாய்ந்த சூரிய மண்டலத்திடத்து, திவரும் - விளங்குகின்ற, சிங்கை—; கோடா - கோணுதலில்லாத, இனையவரும் - மகளிரும், சேட்டருக்கு - (தம்) தலைவருக்கு, அன்பு ஆற்றி - அன்பினைச் செய்து, வரும் - வருகின்ற, சிங்கை—;

தோடு தண் அம் அருக்கம் தெரியலார் - இதழ்களையுடைய குளிர்ச்சி பொருந்திய அழகிய எருக்கமாலையை யுடையவரும், சத்திய வேதாந்தமும்-உண்மை வாய்ந்த வேதத்தின் முடிபும், தம் வண்ணம்-தமது வடிவத்தை, தெரியலார் - அறியப்படாதவருமாகிய சிவபெருமானது, வாழ்வு - வாழ்மிடம்.

(கு - ரை.) கோள்தரும் பொன் மா மதில் என்பதற்கு இராகுவென்னும் பாம்பைப் பெற்ற பொன்மயமான சிறந்த மதில் எனக் கோடலும் ஒன்று. எனவே அம் மதில் இராகு மண்டலம் வரைக்கும் உயர்ந்துள்ளது என்பதாம். கோடா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். இளையவர் என்றது ஈண்டு மகளிரை. சேட்டர் - தலைவர். அருக்கம் என்புழி அருக்கு - எருக்கு; அம் - சாரியை. வேதம் சிவபெருமானால் அருளப்பட்ட தாதலின் 'சத்திய வேதம்' என்றார். (கடு)

கட்டாம் பகைப்புலத்துங் காலமுணர்ந் தோர்கருத்தும் திட்டாந் தரந்தெரியுஞ் சிங்கையே—எட்டாம் திசைக்கலிங்கத் தார்வார் திரைப்பொருநை மான்போல் திசைக்கலிங்கத் தார்வா ரிடம்.

(ப - ரை.) கட்டு ஆம் - (பகைவரை) அழித்தல் பொருந்திய, பகை புலத்தும் - யுத்தகளத்தும், திட்டி ஆம் - மேடாகவுள்ள, தரம் - தலைகள், தெரியும் காணப்படுகின்ற, சிங்கை—; காலம் உணர்ந்தோர் கருத்தும் - முக்காலத்தையும் உணர்ந்த பெரியோர்களது எண்ணமும், திட்டாந்தரம் - சாத்திரங்களை, தெரியும் - அறிகின்ற, சிங்கை—; எட்டுத்திசை ஆம் கலிங்கத்தார் - எட்டுத் திசையாகிய ஆடையை யுடையவரும், திரை பொருநை மான்-அலையை யுடைய பொருநை நதியாகிய பெண், போற்று இசைக்க-போற்றுதல் போலத் துதிக்க, லிங்கத்து ஆர்வர் - (அந்நதிக் கரையில்) இலிங்க வடிவமாக எழுந்தருளியிருப்பவருமாகிய சிவபெருமானது, இடம் - இடமாகும்.

(கு - ரை.) உணர்ந்தோர் கருத்தும் திட்டாந்தரம் தெரியும் - உணர்ந்த பெரியோர்களது எண்ணமும் மதிக்கத்தக்கதாகத் தெரியும் எனினுமாம். திட்டாந்தம் - மதிப்பு. சிவபெருமானுக்குத் திசைகளே யாடையாதலின், 'எட்டாந்திசைக் கலிங்கத்தார்' என்றார். கலிங்கம் - ஆடை. நதியைப் பெண்பாலாகக் கூறுவது மரபாதலான், 'பொருநைமான்' என்றார்.

இஃது உருவகம். இனி, பகை புலத்தும் திட்டு ஆக தரம் தெரியும் - யுத்தகளத்தும் மேடாகத் தலைகள் தெரியும் எனினுமாம்; ஆக என்புழி ஆ என ஈறு தொக்கது, ந் - விரித்தல் விகாரம். தரம் - தலை. (கசு)

ஏர்வாய் மணிமறுகு மெண்ணெண் கலையினரும்
தேர்வா னினைவீட்டுஞ் சிங்கையே—ஓர்பால்
பசக்கச் சிவந்தார் பனிவரைக்குத் தென்பா
ரிசக்கச் சிவந்தா ரிடம்.

(ப - ரை.) ஏர்வாய் - அழகுவாய்ந்த, மணி மறுகும் - இரத்தினங்கள் பொருந்திய வீதிகளும், தேர் - தேரால், வானினை - சவர்க்கலோகத்தை, வீட்டும் - (முட்டி) அழிக்கின்ற, சிங்கை—; எண் எண்கலையினரும் - அறுபத்து நான்கு சாத்திரங்களையும் ஆராய்கின்றவர்களும், தேர்வான் - (அக்கலைகளைத்) தேர்தலினலே, நினைவு - அறிவை, ஈட்டும் - பெருக்குகின்ற. சிங்கை—; ஓர்பால் - ஒரு பக்கத்து (இடப்பக்கத்து), பசக்க - பச்சையாக, சிவந்தார் - (வலப்பக்கத்துத்) தாம் செந்நிறமாகப் பொருந்தினவரும், பனிவரைக்கு - பனிமலைக்கு, தென் பாரிசம் - தெற்குப் பக்கத்திலுள்ள, கச்சி - காஞ்சிப்பதியில், வந்தார் - வந்தவருமாகிய சிவபெருமானது, இடம் - இடமாகும்.

(கு - ரை.) தேர் - தேரால்; மூன்ற னுருபு செய்யுள் விகாரத்தாற்றெக்கது. எண் எண்கலை - அறுபத்து நான்கு கலைகள்; அவையாவன:—அக்கரவிலக்கணம், இலிகிதம், கணிதம், வேதம், புராணம், வியாகரணம், நீதி சாத்திரம், சோதிட சாத்திரம் முதலாயின. பச்சையாக என்பது பசக்க எனத் தொகுக்கும் வழித் தொகுத்தல். ஓர்பால் அம்மையார் திருமேனி பசுமையும் மற்றோர்பால் சிவபெருமான் திருமேனி செம்மையும் ஆகவிருத்தலின், 'ஓர்பால் பசக்கச் சிவந்தார்' என்றார். அம்மையாரது கழுவாய் தீர்க்கும் பொருட்டுக் காஞ்சியில் எழுந்தருளி னாராதலின், 'கச்சிவந்தார் இடம்' என்றார். (கசு)

காவ னனியறமுங் கான்பொருநைப் பேராரும்
சீவனமன் பாற்பயந்தாழ் சிங்கையே—நாவல்
மறையவன்று தேவினார் வால்வளையை மாற்றார்
மறையவன்று தேவினார் வாழ்வு.

(ப - ரை.) காவல் நனி அறமும் - காவலாயுள்ள முப்பத்திரண்டு தருமங்களும், சீவன் - ஆன்மாக்களுக்கு, நமன்பால் - எமனிடத்திலுண்டாகின்ற, பயம் - பயத்தை, தாழ் - அழிக்கின்ற, சிங்கை—; கான் - வாசனைபொருந்திய, பேர் - பெரிய, பொருளை ஆறும் - பொருளை நதியும், சீவனம் - நீரை, அன்பால் - அன்போடு, பயந்து - கொடுத்து, ஆழ் - ஆழமாகவுள்ள, சிங்கை—; நாவல் மறையவன் - நாவலுராளியாகிய சந்தரமூர்த்தி நாயனரால், தூது ஏவினார் - தூதாளாகச் செலுத்தப் பட்டவரும், வால் - ஒள்ளிய, வலையை - பாஞ்சசந்திய மென்னும் சங்கை, அன்று - பாரதப்போரில், ஊது ஏவினார் - ஊதிய திருமாலாகிய பாணத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, வாழ்வு - வாழுமிடம்.

(கு - ரை.) உயிர் செல்லுங்கால் அவ்வுயிர்க்குத் தோட்கோப்புப் போலுள்ளது அறமாதலின், 'காவல்நனி அறம்' என்றார். அவ்வறங்களை முப்பத்திரண்டு பாகுபாடு செய்திருத்தலின், 'நனி அறம்' என்றார். பொருளை ஆற்றில் தாமரை, ஆம்பல் முதலியன பூத்திருத்தலாலும், மூழ்கிறாது பாபத்தைப் போக்கும் புண்ணிய நதியாதலாலும், 'கான்பொருளைப் பேராறு' என்றார். (கான் - வாசனை, பேராறு - பெருமை ஆறு). சீவன் - ஆன்மா. சீவனம் - நீர். சிவபெருமான் திரிபுர மெரித்த ஞான்று திருமால் அம்பாய் இருந்தமையால், 'ஏவினார்' என்றார். ஏ - அம்பு, பொருளை - தாமிரபரணி. ஏவினார் - ஈண்டுச் சிவன். (கஅ)

பற்றித் தமிழ்கேட்கும் பண்பினருந் தோரணமும் தெற்றித் தலையசைக்குஞ் சிங்கையே—நெற்றி கிழிக்குந் திருக்கழலார் கெற்சிதக்கூற் றுற்றல் ஒழிக்குந் திருக்கழலா ரார்.

(ப - ரை.) பற்றி - அன்புகொண்டு, தமிழ் கேட்கும் - (இறையனாகப்பொருள் முதலிய) தமிழ் நூல்களைக் கேட்கின்ற, பண்பினரும் - பண்புடைய தமிழன்பர்களும், தெற்றி-நெருங்கி, தலை அசைக்கும் - (ஆனந்தத்தால்) தலையை யசைக்கின்ற, சிங்கை—; தோரணமும் - மகரதோரணங்களும், தெற்றித்தலை - திண்ணைகளிடத்தில், அசைக்கும்-கட்டப்படுகின்ற, சிங்கை—; நெற்றி கிழிக்கும் - நெற்றியைப் பிளந்த, திருக்கு அழலார் - அழற்சண்ணையுடையவரும், கெற்சிதம் கூற்று - கொக்கரிப்பையுடைய

இயமனது, ஆற்றல் - வலிமையை, ஒழிக்கும் - ஒழித்த, திருக்கழலார் - திருவடியையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, ஊர் - ஊராகும்.

(கு - னை.) தமிழ் என்பது ஆகுபெயராய்த் தமிழ் நூல்களையுணர்த்திற்று. தெற்றி - நெருங்கி, திண்ணை, தலையசைத்தல் - சிரகம்பஞ் செய்தல். திருக்கு அழலார் - அக்கினிக் கண்ணர் என விசுவாமிதிரர் கூட்டிப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. திருக்கு - கண். கெற்சித்தல் - உக்கிரமாய் தந்தல். (கக)

இச்சைகூர் மாந்த ரிணைப்புயமும் பூந்தருவும்
செச்சையா ரத்தாழுஞ் சிங்கையே—பிச்சை
இடவென்று வந்தா ரிடுபலிகொண் டாசைப்
படவென்று வந்தார் பதி.

(ப - னை.) இச்சைகூர் - (மகளிரால்) ஆசைமிகுந்த, மாந்தர் - ஆடவரது, இணைப்புயமும் - இரண்டு புயங்களும், செச்சை - சிவந்த, ஆரத்து - சந்தனக் குழம்பில், ஆழம் - ஆழ்ந்து கிடக்கின்ற, சிங்கை—; பூந்தருவும் - பூக்களையுடைய மாங்களும், செச்சை - ஆடுகள், ஆர - (தழைகளை) உண்ணும்படி, தாழும் - தாழ்ந்திருக்கின்ற, சிங்கை—; பிச்சை இட என்று - பிச்சையன்னை இடவேண்டுமென்று எண்ணி, வந்தார் - வந்த தாருகவன முனி பத்தினிமார்களாகிய பெண்கள், இடு பலி கொண்டு—இட்ட பிச்சையைப் பெற்றுக்கொண்டு, ஆசைப்பட - (அப்பெண்கள் தம்மை) விரும்பும்படி, வென்று - (அப்பெண்களைக் கற்பைக் கெடுத்து) வென்று; உவந்தார் - மகிழ்ந்த சிவபெருமானது, பதி - ஊராகும்.

(கு - னை.) ஆரத்து என்புழி அத்துச்சாரியை. வந்தார் - வந்த தாருகவனமுனி பத்தினிமார்களாகிய பெண்கள்; (வினைப் பெயர்). பிச்சையிட என்பதை ஒரு சொன்னீர்மைத்தாகக்கொண்டு அதற்குப் பிச்சையிடு எனப் பகுதியாகக் கோடலுமொன்று. இடுபலி - வினைத்தொகை. தாருகாவனத்துமகளிரது பலியைக் கொண்ட வரலாறு:—

தேவதாருவன முனிவர் சிவபத்தியில்லாராய்த் தவமே சிறந்ததென்றும், அவர் பன்னியர் கற்பே உயர்ந்ததென்றும் கருதி ஒருவரையும் மதியாது ஒழுகுவதை விலக்கச் சிவபிரான் பிஷாடன வடிவமும் திருமால் மோகினிவடிவமுங்கொண்டு தாருகவன

மடைந்தனர். மோகினி முனிவர் பக்கலும், பிஷாடனர் அவர் மனைவியர் பக்கலும் நாடிச் சென்றனர். முனிமங்கையர் தம் வீதியில் திகம்பரராய் உள்ளானக் கீதம்பாடும் பிஷாடனரைக் கண்டு பிச்சையிட வந்தகாலத்து, அவரிடத்து மயல்கொண்டு மதிமயங்கி உடைதளற, வளைசிதற வருந்திப் பிச்சையிட்டனர் என்பதாம்.(உ0)

ஆசில் வயப்புரவி யார்ப்புங் கணிதரும்வான்
தேசி கனைப்பழிக்குஞ் சிங்கையே—காசிமுதல்
ஆளுந் தலத்தகத்தா ரம்புலிச்சூட் டிற்கவுரி
தாளுந் தலத்தகத்தார் சார்பு.

(ப - ரை.) ஆசில் - குற்றமில்லாத, வயம் - வெற்றியை யுடைய, புரவி ஆர்ப்பும் - (இந் நகரத்திலுள்ள) குதிரையின் கனைப் பும், வான் தேசி கனைப்பு - ஆகாயத்தில் செல்லுகின்ற சூரியனு டைய குதிரையின் கனைப்பை, அழிக்கும் - அழிக்கின்ற, சிங்கை—; கணிதரும் - சோதிடர்களும், வான்தேசிகளை - தேவகுருவாகிய வியாழப்புத்தேளை, பழிக்கும் - (தாங்கள் கணிக்கும் கணிக்குத் தோற்றமையால்) நிந்திக்கின்ற, சிங்கை—; காசிமுதல் - காசி முத லாக, ஆளும்-(தம்மால்) ஆளப்படுகின்ற, தலத்து அகத்தார் - திருப் பதிகளை யிடமாக வுடையவரும், அம்புலி சூட்டில் - சந்திரனது உச்சியில், கவுரி தாள் உந்து - உமாதேவி தன் தாளால் உதைத்த லால், அலத்தகத்தார்-செம்பஞ்சக் குழம்பையுடையவருமாகிய சிவ பெருமானது, சார்பு - சாருமிடம்.

(கு - ரை.) வான்தேசி என்றதனால் சூரியனுடைய குதிரை எனப் பொருள்கூறப்பட்டது, வான் - ஆகாயம், வியாழபகவான் தேவர்களுக்குக் குருவாதலால், 'வான்தேசிகன்' என்றார். வான்- இடவாகுபெயராய்த் தேவர்களை யுணர்த்திற்று. உந்து - செய்து என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் காரணப் பொருட்டு. (உக)

பம்புபொருநையுமெய்ப் பண்புடையோர் நன்மதியும்
செம்புதனை யுட்குவிக்குஞ் சிங்கையே—அம்புயமார்
வேதசிர மத்தார் விரிசடைவைத் தார்நடிக்கும்
பாதசிர மத்தார் பதி.

(ப - ரை.) பம்பு பொருநையும் - ஒலிக்கின்ற பொருநை யானும், செம்புதனை - செம்பை, உள் குவிக்கும் - தன்னுள் குவிச்

கின்ற, சிங்கை—; மெய் பண்புடையோர் - உண்மைவாய்ந்த நற்குண முடையோரது, நல் மதியும் - நல்ல புத்தியும், செம் - செவ்விய, புதனை - சந்திரன் புதல்வனாகிய புதனை, உட்குவிக்கும் - நடுங்கச் செய்கின்ற, சிங்கை—; அம்புயம் ஆர்-தாமரையிற் றங்கிய, வேதன் சிரம் - பிரமனது சிரத்தையும், அத்து ஆர் - செந்நிறம் பொருந்திய, விரிசடை - விரிந்த சடையில், வைத்தார் - வைத்த வரும், நடிக்கும் - நடிக்கின்ற, சிரம பாதத்தார்-மேலான பாதத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, பதி - ஊராகும்.

(கு - னை.) சிரம் - தலை, தாருகாவன முனிவர் எவிய வெண்டலையேயன்றிப் பிரமனது தலைமாலையும் சிவபெருமானது சடையில் உண்டு என்பதை, “வள்ளமுலைக் கலைமடந்தை மகிழ்நர்தலை மாலேசிரமாலே யாகக், கொள்ளுவது மலர்மடந்தை கொழுநர்தலை கிண்கிணியாக் கோத்துச் சாத்த, உள்ளுவது மொழிவதுமற் றொழியாயே லடிமுடிக ளுணர்ந்தே மென்றே, கள்ளமொழி வான்புகிற்றென் கமலேச வவர்க்கவையே கரியு மாமே.” என்பதனாலும் அறிக. விரிசடை - வினைத்தொகை. பாதசிரமத்தார் என்பது சிரமபாதத்தார் என விசுதி பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. சிரம பாதத்தார் என்பதற்கு அடியாருடைய சிரமத்தை யொழிக்கின்ற பாதத்தை யுடையவர் எனினுமமையும். (உஉ)

பூங்குழலார் வார்த்தைகளும் பொய்யிகந்தோ ரைம்புலனும் தீங்குமுலா வாய்த்தேறுஞ் சிங்கையே—ஓங்குமுயர் ஆன குமரன ரையரெயின் மூன்றெரியத் தான குமரனார் சார்பு.

(ப - னை.) பூ குழலார் - பூக்களை யணிந்த கூந்தலை யுடைய மகளிரது, வார்த்தைகளும் - சொற்களும், தீம் குழலாக - இனிய புள்ளாங்குழல் போல, வாய்த்து - பொருந்தி, ஏறும் - உயருகின்ற, சிங்கை;— பொய் இகந்தோர் - பொய்யைக் கடந்த முனிவரது, ஐம்புலனும் - ஐந்து புலன்களும், தீங்கு உழலாவாய் - தீங்கில் திரியாவாகி, தேறும் - தெளியும், சிங்கை—; ஓங்கும் உயரான - மிக உயர்ச்சிபெற்ற, குமரனார் ஐயர் - குமரக் கடவுளுக்கும் பிதாவானவரும், எயில் மூன்று - திரிபுராதிகளுடைய மும்மதில்களும், எரிய - தீப்பற்ற, நகும் அரனார் - சிரித்த அரன் என்னும் திருநாமத்தையுடைய சிவபெருமானது, சார்பு - சாருமிடமாகும்.

(கு - ஐ.) குழலாக என்புழி ஆக உவமையுருபு; ஆக என்பது ஆ என ஈறு தொக்கது. வினையெச்சமெனினும்மையும். வாய்ந்து என்பது வாய்த்து என வலித்தல் விகாரம் பெற்றது. ஐம் புலன்களாவன சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றம் என்பன. குமரனார் என்புழி இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை தொக்கது. தான்-அசை. ஒங்கும் உயர்-ஒரு பொருட் பன்மொழி. எயில்-மதில். (உக)

மையிற் செறிகுழலார் வார்முலைச்சாந் துங்குருகும்
செய்யிற் கயலாருஞ் சிங்கையே—கையில்
நெருப்புக் கணிச்சியார் நேயமில்லார் பொய்மை
விருப்புக் கணிச்சியார் வீடு.

(ப - ஐ.) மை இன் செறி குழலார் - மேகம் போல நெருங்கிய கூந்தலையுடைய பெண்களது, வார் முலைச் சாந்தும் - கச்சையணிந்த தனத்தினின்றும் கழித்த சந்தனமும், செய் - கட்டப் பட்ட, இற்கு அயல் - வீட்டிற்கு அயலில், ஆரும் - பொருந்துகின்ற, சிங்கை—; குருகும் - பறவைகளும், செய்யில்-வயல்களில், கயல் ஆரும் - கயல் மச்சத்தைத் தின்னுகின்ற, சிங்கை—; கையில் - (தமது) திருக்கையில், நெருப்புக் கணிச்சியார்-நெருப்பு மயமாகிய மழுப்படையை யுடையவரும், நேயமில்லார் - அன்பில்லாதவருடைய, பொய்மை விருப்புக்கண் - பொய்மையாகிய விருப்பத்தை, இச்சியார் - விரும்பாதவருமாகிய சிவபெருமானது, வீடு-வீடாகும்.

(கு - ஐ.) மையின் என்புழி, இன் - ஒப்புப்பொருள். நேயம் - அன்பு. விருப்புக்கண் - விருப்பத்தை; வேற்றுமை மயக்கம். (உச)

வவ்வு நிதிக்ககன்ற மைந்தருந்துப் பும்மடவார்
செவ்வி தழைக்கவருஞ் சிங்கையே—எவ்வினையும்
தீரத் திருந்தகத்தர் சேவைசெயத் தண்பொருநைத்
தீரத் திருந்தகத்தர் சேர்வு.

(ப - ஐ.) வவ்வு - கவருகின்ற, நிதிக்கு அகன்ற - பொருள் மேற்சென்ற, மைந்தரும் - தலைவர்களும், மடவார் - (தத்தம்) தலைவியரது, செவ்வி தழைக்க - அழகு தழைக்க, வரும் - வருகின்ற, சிங்கை—; துப்பும் - பவளமும், மடவார் - பெண்களது,

செம்மை இதழ் ஐ - செவ்விய இதழின் அழகை, கவரும் - கவருகின்ற, சிங்கை—; திருந்து அகத்தார் - திருந்திய மனத்தையுடைய அடியார்களது, எவ்வினையும் தீர - எவ்வகைப்பட்ட தீவினைகளும் ஒழியும்படி, சேவை செய்ய - (தம்மைச்) சேவிப்பதற்கு, தண் பொருரைத் தீர்த்து - குளிர்த் த பொருரையாற்றங் கரையில், இருந்த கத்தர் - எழுந்தருளிய கர்த்தராகிய சிவபெருமான், சேர்வு - சேருமிடம்.

(கு - னா.) ஐ - அழகு. வினை - ஈண்டுத் தீவினை மேற்று. தீரம் - கரை. (உரு).

கன்னித் தடம்பொழிலாற் கற்றோர்கை வந்தனையால்
சென்னித் தலம்புகுக்குஞ் சிங்கையே—தன்னைத்
திடவ சனத்தினுன் சீர்வழுத்த வைத்தான்
விடவ சனத்தினுன் வீடு.

(ப - னா.) கன்னி - அழிவில்லாத, தட - பெரிய, பொழி லால் - சோலையால் (அது மேகமண்டலத்தை முட்டுதலால்), செல்-மேகம், நித்தல் - நாள்தோறும், அம்பு - நீரை, உகுக்கும் - பொழிகின்ற, சிங்கை—; கற்றோர் - கற்றோர்கள், கை - தமது கைகளை, வந்தனையால் - வழிபாட்டால், சென்னித் தலம் - சிரசினிடத்து, புகுக்கும் - செலுத்துகின்ற, சிங்கை—; தன்னை - சிவத்தை, திட வசனத்தினுன் - உறுதியான சொற்களால், சீர் வழுத்த - (தனது) சீரை வழுத்த, வைத்தான் - அடியேனை வைத்தவரும், விட அசனத்தினுன் - விஷமாகிய உணவையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, வீடு - வீடாகும்.

(கு - னா.) கன்னி - அழிவில்லாமை. தட - உரிச்சொல். பொழில்கள் மேகமண்டலத்தை யளாவி அதனை நாடோறும் தாக்குதலால் மேகங்கள் நீரைப் பொழியும் என்பார். 'தடம் பொழிலால் செல் நித்தல் அம்பு உகுக்கும்' என்றார். வசனத்தினுன் என்புழி ஆன் - மூன்றாம் வேற்றுமைத் திரிசொல். தன்னை, சீரை வழுத்த என்பது பசுவைப் பாலைக் கறந்தான் என்புழிப்போல. சீர் என்ற விடத்து இரண்டனுருபு செய்யுள் விகாரத்தாற் றொக்கது. விடம்-விஷம். (உசு).

ஓவா வளங்கெழுநீ ரூர்க்களம ருந்தெருவும்
தேவா லையங்காட்டுஞ் சிங்கையே—மேவார்

இருப்பரணங் காதரனா ரீர்ப்பொதியச் சாரல்
விருப்பரணங் காதரனார் வீடு.

(ப - ரை.) ஓவா வளம் கெழு - நீங்காத வளமிக்க, நீர் ஊர் - நீர்பொருந்திய வயலையுடைய, களமரும் - உழவர்களும், தேன் ஆலை - தேன் பொருந்திய கரும்பை, அங்கு - அவ்விடத்து, ஆட்டும் - (ஆலையிலிட்டு) ஆட்டுகின்ற, சிங்கை—; தெருவும் - வீதிகளும், தேவாலயம் - தேவாலயங்களை, காட்டும் - தோன்றுவிக்கும், சிங்கை—; மேவார் இருப்பு அரணம் - பகைவராகிய திரிபுராதிகள் தங்குதலையுடைய மதிலை, காது அரனார் - அழித்த சிவபிரானாரும், ஈரம் பொதியச் சாரல் விருப்பர் - குளிர்ச்சி பொருந்திய பொதிய மலையின்சாரலினிடத்து விருப்ப முடையவரும், அணங்கு ஆதரனார் - அணங்கினால் விரும்பப்படுபவருமாகிய சிவபெருமானது வீடு - வீடாகும்.

(கு - ரை.) நீர் ஊர் - நீர் ஊர்ந்து செல்லுமிடம்; அது வயலின் மேற்று. ஆலை - ஆகுபெயராய்க் கரும்பை யுணர்த்திற்று. தெருவும் தேவாலயம் காட்டும் என்பது தேவாலயம் இல்லாத வீதியில்லை என்பதாம். ஈரம் என்பது ஈர் என அம் கடைக்குறைந்து நின்றது. அரனார் - அடியார்களது பாபத்தைப் போக்குபவர் (சிவன்). (உஎ)

மெய்யுள் வழங்குதமிழ் வேந்தருமென் பால்வளையும்
செய்யு ளவைவழங்குஞ் சிங்கையே—பையுள்
சிதையத் திருந்தார் திறத்தகன்று மேலோர்
இதையத் திருந்தா ரிடம்.

(ப - ரை.) உள்மெய் வழங்கு - உள்ளத்தின்கண்ணுள்ள உண்மையைப் பேசுகின்ற, தமிழ் வேந்தரும் - தமிழ்நாட்டரசர்களும், செய்யுள் அவை - செய்யுளைப் பாடுகின்ற புலவர் கூட்டங்கட்கு, வழங்கும் - (பொருளைக்) கொடுக்கின்ற, சிங்கை—; மென்பால் வளையும் - சாயலையுடைய வெள்ளிய சங்குகளும், செய்யுள் - வயலில், அவை - கூட்டமாக, வழங்கும் - சஞ்சரிக்கின்ற, சிங்கை—; பையுள் - பிறவிநோய், சிதைய - ஒழியும்படி, திருந்தார் திறத்து - திருத்த மடையாதாரிடத்து, அகன்று - நீங்கி, மேலோர் - மேன்மையுடைய ஞானிகளது, இதயத்து - மனத்தினிடத்து, இருந்தார் - இருந்தவராகிய சிவபெருமானது, இடம் - இடமாகும்.

(கு - ஐ.) மெய்யுள் என்புழி உள்மெய் என மாற்றுக. உள் - மனம். தமிழ்வேந்தர் - சேரசோழ பாண்டியர். வழங்கும் என்புழிச் செயப்படு பொருள் வருவிக்க. மென்மை - சாயல், பால் - வெண்மை. செய்யுள் - பாட்டு, வயலில்; உள் - ஏழனுருபு. வழங்குதல் - சஞ்சரித்தல், பையுள் - பிறவிநோய். திருந்தார் - மலபந்தத்தை யொழித்துக் கொள்ளாதவர். மேலோர் - ஈண்டு ஞானிகள். (உஅ)

கன்மந் தருவினையுங் கன்னியர்கொங் கைச்சுவடும்
சென்மந் தரமலைக்குஞ் சிங்கையே—வன்மம்
முரணகம லத்தினர் முன்பயிலா நிர்த்த
சரணகம லத்தினர் சார்பு.

(ப - ஐ.) கன்மம் தரு வினையும் - கன்மத்தாலுண்டாகின்ற வினையும், சென்மந்தரம் அலைக்கும் - சென்மந்தோறும் வருத்து கின்ற, சிங்கை—; கன்னியர் - பெண்களது, கொங்கைச் சுவடும் - தனச்சுவடும், செல்மந்தரம் - மேகங்கள் தவழ்கின்ற மந்தரமலையை, மலைக்கும் - எதிர்க்கும், சிங்கை—; வன்மம் முரணாகும் - வலிமை பொருந்திய மாறுபட்ட மனத்தில், மலத்தினர்முன் - ஆணவமலத் தினையுடையவர் முன்னே, பயிலா - பழகாத, நிர்த்தம் - நடனத் தையுடைய, சரண கமலத்தினர் - திருவடித் தாமரையையுடைய சிவபெருமானது, சார்பு - சாருமிடம்.

(கு - ஐ.) வினை என்றது ஈண்டுத் தீவினையை. சென்மாந் தரம் என்பது சென்மந்தரமென எதுகை நோக்கிக் குறுகிற்று. மலைக்கும் என்பதற்கு ஒத்திருக்கும் எனினுமாம். பயிலா என் னும் எச்சம் சரணகமலம் என்னும் உருவகத்தைக் கொண்டு முடிந்தது. (உக)

பத்த சனங்களுமென் பான்மொழியார் வேல்விழி
சித்த சனம்பயிலுஞ் சிங்கையே—சுத்தசல [யும்
வானகங் கைக்குள்ளார் வரதா பயமமுமான்
நானகங்கைக் குள்ளார் நகர்.

(ப - ஐ.) பத்த சனங்களும் - அடியவர் கூட்டங்களும், சித்தசனம் பயிலும் - சித்த புருடர்களோடு பழகுகின்ற, சிங்கை—;

பால் மொழியார் - பால்போலும் இனிய சொற்களையுடைய மகளிரது, வேல்வழியும் - வேல்போன்ற கண்களும், சித்தசன் - மன்மதனது, அம்பு அயிலும் - அம்பை யுண்ணும், சிங்கை—; சுத்தசலம் - வான கங்கைக்கு உள்ளார் - சுத்த சலமயமான ஆகாய கங்கைக்கு இடமாகவுள்ளவரும், வரத அபயம் மழு மான் நால் - வரதமும் அபயமும் மழுவும் மாணுமாகிய நாலையும், நகம் - மேருமலையாகிய வில்லையும், கைக்கு உள்ளார் - கையில் உள்ளவருமாகிய சிவபெருமானது, நகர் - நகரமாகும்,

(கு - னா.) அம்பு அயிலும் - அம்பையுண்ணும் என்றது தாமரை நீலங்களை வெல்லும் என்றபடி. அம்பினும் மிக்க கொடுமையுள்ளது என்பதாம், கைக்கு - கையில்; வேற்றுமை மயக்கம்.

காம்பார் பசுந்தோளார் கண்ணு மணிவயிறும்
தேம்பா னலங்கடக்குஞ் சிங்கையே—பாம்பா
பரணத் தரத்தனார் பார்த்த னடித்திட்ட
விரணத் தரத்தனார் வீடு.

(ப - னா.) காம்பு ஆர் - மூங்கிலையொத்த, பசுந்தோளார் - பசிய தோள்களையுடைய மகளிரது, கண்ணும் - கண்களும், தேன் பானல் அங்கு அடக்கும் - தேன் பொருந்திய நீலோற்பலத்தை அவ்விடத்து அடக்கிவிடுகின்ற, சிங்கை—; மணி வயிறும் - அழகிய அம் மகளிர் வயிறும், தேம்பு ஆல் நலம் கடக்கும் - (கிளைகள்) நிறைந்த ஆலிலையின் அழகை வெல்லுகின்ற, சிங்கை—; பாம்பு ஆபரணத்தர் - அரவாபரணத்தையுடையவரும், அத்தனார் - தலைவரும், பார்த்தன் அடித்திட்ட - அர்ச்சுனன் அடித்த, இரணத்தரத்தனார் - இரத்தம் பொருந்திய இரணத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, வீடு - வீடாகும்.

(கு - னா.) பசும் காம்பு ஆர் என மாற்றிப் பசிய மூங்கிலை யொத்த எனினுமமையும். ஆர் உவமவாசகம். தேன்+பானல் = தேம்பானல்; இதனை, “தேன்மொழி...வலிவரின் ஈறுபோய் வலி மெலி மிகலுமா மிருவழி” என்பதனாலறிக. பானல் - நீலோற்பலம். ஆல் - ஆகுபெயர். அத்தனார் என்பதற்குத் தலைவர்; அர்த்தபாகத்தையுடையவர்; செந்நிறத்தை யுடையவர் என இவ்விதமாகப் பொருள் கொள்க. அடித்திட்ட என்புழி இடு - துணை

வினை; ஒரு சொன்னீர்மைத்து எனினுமமையும். இரணத்தரத்தனர் என்பது இரத்தரணத்தனர் என விசுவதிபிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. அத்தனர், ரணத்தனர் என்புழி, ஆர் - விசுவதிமேல் விசுவதி. (௩௧)

அண்ணற் பழம்பொருளை யாறுமறி வோர்மனையும் திண்ணத் தறனிறைக்குஞ் சிங்கையே—எண்ணத்தின் முன்றுருவ மானான் முகன்காண மூட்டழல்போல் அன்றுருவ மானகம்.

(ப - ரை.) அண்ணல் பழம் பொருளை ஆறும் - பெருமையினையும் பழமையினையுமுடைய பொருளை நதியும், திண்ணிய, நத்து - சங்குகளையும், அறல் - கருமணலையும், நிறைக்கும் - (கரையில்) நிறைக்கின்ற, சிங்கை—; அறிவோர் மனையும் - அறிவாளர்களுடைய வீடுகளும், திண்ணத்து-உறுதியோடு, அறன்-தருமத்தை, இறைக்கும் - வழங்குகின்ற, சிங்கை—; எண்ணத்தின் - (யாமே பிரமம் என்ற) எண்ணத்தினாலே, முன் துருவு - முந்தேடிய, அமால் நான் முகன் - அத்திருமாலும் பிரமனும், காண - காணும்படி, மூட்டு அழல் போல் - மூட்டிய தீப்போல், அன்று - அக்காலத்தில், உருவம் ஆனான் - வடிவமான சிவபெருமானது, அகம் - இடமாகும்.

(கு - ஸர.) திண்ணத்து அறன் இறைக்கும் என்பதற்கு உறுதியைப் பயக்கும் தருமத்தை வழங்குகின்ற எனினுமாம். அறன் - எனகரவிறுதிப் போலி. அம்மால் என்பது அமால் எனச் செய்யுள் விகாரத்தாற் றொக்கது. அக்காலம் என்றது பிரம விட்டுணுக்கள் தேடிய காலத்தை. (௩௨)

பாங்களவா வெண்டிசையும் பத்தியடி யார்குழுவும் தீங்களவா சஞ்செறியுஞ் சிங்கையே—ஓங்காரத் துள்ளொளியா நின்ற னுபநிடதத் துச்சியின்மேல் அள்ளொளியா நின்ற னகம்.

(ப - ரை.) பாங்கு அளவா - பக்கத்தை அளவிடப்படாத, எண் திசையும் - எட்டுத் திக்குகளிலும், தீம் - இனிய, கள - களாப்பூக்களின், வாசம் - வாசனை, செறியும் - நெருங்கி யிருக்

கின்ற, சிங்கை—; பத்தி - பத்தியையுடைய, அடியார் குழுவும் - அடியார் கூட்டங்களும், தீ - கொடிய, களவு - வஞ்சனையும், ஆச - குற்றமும், அஞ்சு - பஞ்சேந்திரியங்களும் ஆகிய இவைகளை, எறியும் - ஒழிக்கின்ற, சிங்கை—; ஒங்காரத்துள் - பிரணவத்தில், ஒளியா நின்றான் - ஒளித்துள்ளவனும், உபநிடதத்து உச்சியின்மேல் - உபநிடதத்தின் உச்சியினிடத்து, அள் ஒளியா(க) நின்றான் - வாரிக் கொள்ளத் தக்க ஒளிப்பிழம்பாய் நின்றவராகிய சிவபெருமானது, அகம் - இடமாம்.

(கு - ரை.) கள - ஆகுபெயராய்ப் பூவை யுணர்த்திற்று. (கள, களா, களவு எனவரும்.) கள என்பதற்குக் களாச் செடியென முதற் பொருளாகப் பொருள் கோடலும் ஒன்று. எறியும் - பிறவினைமேற்று. தீக்களவு என்பது தீங்களவு என்றாயது மெலித்தல் விகாரம். (கூக)

மைவார் பொழிற்றயிலு மாமதியை வேதியரைச் செவ்வா ரணமெழுப்புஞ் சிங்கையே—ஒவ்வாத போற்றுக் கொடியான் புகழவுமென் பாலிரங்கும் ஏற்றுக் கொடியா னிடம்.

(ப - ரை.) மை - மேகங்கள் தவழ்கின்ற, வார் - நெடிய, பொழில் துயிலும் - சோலையில் துயிலுகின்ற, மா மதியை - சிறந்த சந்திரனை, செம்மை வாரணம் - செவ்விய சேவல்கள், எழுப்பும் - கூலிப் போகச்செய்யும், சிங்கை—; வேதியரை - அந்தணரை, செம்மை ஆரணம் - (பார்ப்பனச் சிறுவர் அத்தியயனஞ் செய்யும்) செவ்விய வேதங்கள், எழுப்பும் - துயிலினின்றும் எழுப்புகின்ற, சிங்கை—; ஒவ்வாத - ஒப்பாகாத, போற்றுக்கொடு - போற்று தலைக் கொண்டு, யான் புகழவும் - யான் துதிக்கவும், என்பால் - என்னிடத்து, இரங்கும் - இரங்குகின்ற, ஏறு கொடியான் - இடபக் கொடியையுடைய சிவபெருமானது, இடம் - இடமாகும்.

(கு - ரை.) வேதியரை எழுப்பும் என இயையும். ஆரண மென்றது - ஆரணத்தின் ஒலியை. கொண்டு + யான் = கொண்ட யான்; குற்றிய விகாரம். ஏறு - இடபம். (கூச)

துயவரை யிஞ்சியின்வாய்த் துஞ்சுமதி யைக்கண்டு தியவர வங்கடுக்குஞ் சிங்கையே—ஆயர்

கறவையா னான் கன்னம்மழுவா னன்னப்
பறவையா னான் பதி.

(ப - னை.) தூயவரை - பரிசுத்தமானவர்களை, தீயவர்கண்டு - கொடியவர்கள் தரிசித்து, அவம் - (தங்கன்) பாவங்களை, கடுக்கும் - கோபித்து ஒழித்துக் கொள்ளுகின்ற, சிங்கை—; இஞ்சியின் வாய் - மதிலினிடத்து, துஞ்சு - பொருந்திய, மதியை - சந்திரனை, அரவு - பாம்பு, அங்கு கண்டு - அவ்விடத்துப் பார்த்து, அடுக்கும் - பிடிக்கப் பொருந்துகின்ற, சிங்கை—; ஆயர் கறவை ஆன் ஆனான் - இடைய ரது பசுவையும் இடபத்தையும் நீங்காதவனாகிய திருமால், கனல் மழுவான் - கனலுகின்ற மழுப்படையையுடைய உருத்திரன், அன்னப்பறவையான் - பிரமன், ஆனான் - (ஆகிய மும்மூர்த்தி வடிவம்) ஆயினவனது, பதி - ஊராகும்.

(கு - னை.) கடுக்கும் - கோபித்தழிக்கின்ற; காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தல். ஆன் - இடபம். ஆனான் - நீங்காமை. கனல் மழு - வினைத்தொகை. கனலாகிய மழு எனினும் அமையும்.

அன்றலை நீருண்டவனு மாரத் தடம்பொழிலும்
தென்றலை மணந்துவக்குஞ் சிங்கையே—மன்றல்
உலையா வணமளித்தா னுரனையாட் கொள்ள
விலையா வணமளித்தார் வீடு.

(ப - னை.) அன்று - அக்காலத்தில் (இந்திரன் விருத்திரா சுரனைக் கொன்றகாலத்தில்), அலைநீர் உண்டவனும் - கடல்நீரையுண்ட அகத்தியனும், தென்றலை - தக்ஷணபூமியை, மணந்து - சேர்ந்து, உவக்கும் - மகிழ்கின்ற, சிங்கை—; தட - பெரிய, ஆரம் பொழிலும் - சந்தனச்சோலையும், தென்றலை - தென்றலால், மணம் - (தன்) வாசனையை, துவக்கும் - காட்டிவிடுகின்ற, சிங்கை—; மன்றல் - (இருவரது) திருமணத்தை, உலையாவண்ணம் - கெடாதபடி, அளித்து - அளிக்க, ஆரூரனை - திருவாரூரனை (சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை), ஆட்கொள்ள - அடிமைகொள்ள, விலை - விலையாக, ஆவணம் - அடிமை யோலையை, அளித்தார் - காட்டினவராகிய சிவபெருமானது, வீடு - வீடாகும்.

(கு - னை.) இனி, இருவரது மன்றலைக் கெடாதபடி அளித்தவரும், நாவலூரனை அடிமைகொள்ள விலையாக அடிமை யோலை

யைக் காட்டிக் கருணைசெய்தவருமாகிய சிவபெருமானது வீடு எனினுமாம். மன்றல் - கலியாணத்தில், உலையாவண்ணம் - (தன்னருள் இனிக்) கெடாதபடி, அளித்து - கருணைசெய்து, ஆரூரனை - திருவாரூரனை (சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை) எனவும், மன்றல் - வாசனை, உலையா - கெடாத, வணம் - அழகிய, அளி - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற, தார் - மாலையையுடைய, ஊரனை - நாவலூரனை (சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை) எனவும் கொள்ளுதலுமாம். அலை - ஆகுபெயர். குமார்க்கடவுளால் தமிழ் அறிவுறுத்தப் பட்டமையாலும், திரிபுரமெரித்த விரிசடைக் கடவுளால் தன்றிருமணக்கோலம் தலங்கடோறும் தரிசிப்பிக்கப் பெற்றமையாலும், “தென்றிலை மணந்துவக்கும்” என்றார், தென்றிலை - தெற்குத்தலை : தென் திசை; தலை - இடம். மணம் - கலியாணம், துவக்கும் - காட்டி விடுகின்ற. தன் அருள் என்றது. சிவத்தின் அருளை. (நசு),

வந்துபகைத் தோர்பொரலால் வண்டுமதத் தால்வரலால் சிந்துரத்த வாறடுக்குஞ் சிங்கையே—கந்தரத்தில் சற்றுக் கறுப்பார் தழற்சிவப்பார் சஞ்சிதமென் பற்றுக் கறுப்பார் பதி.

(ப - னா.) பகைத்தோர் - பகைத்தவர்கள், வந்து (பகைத்து) வந்து, பொரலால் - (இந்நகரத்தாரோடு) போர்செய்தலால், சிந்துரத்தஆறு அடுக்கும் - (தோற்றுச்) சிந்துகின்ற இரத்தநதி பொருந்துகின்ற, சிங்கையே—; மதத்தால் - மதத்தை (உண்ண,) வண்டு வரலால் - வண்டுகள் (மொய்க்க) வருதலால், சிந்துரத்த - யானைகளுடைய வால் - வால்களானவை, தடுக்கும் - (அவ்வண்டு களைத்) தடுக்கின்ற, சிங்கை—; கந்தரத்தில் - கண்டத்தில், சற்று - சிறிது, கறுப்பார் - கறுத்திருக்கின்றவரும், தழல் சிவப்பார் - தழல் போலச் சிவந்த நிறத்தையுடையவரும், என் பற்றுக்கு - என் அன்பினுக்கு, சஞ்சிதம் - சஞ்சிதவினையை, கறுப்பார் - கோபித்து ஒழிப்பவருமாகிய சிவபெருமானது, பதி - ஊராகும்.

(கு - னா.) பொரல் - மோதல் (சண்டைசெய்தல்). மதத்தால் - மதத்தை; வேற்றுமை மயக்கம். சிந்துரத்த - குறிப்புப் பெயரெச்சம். சஞ்சிதம் - முன் ஈட்டியவினை. (நசு),

காவ வினோரூர் கடுநடையிற் பூந்தடத்தில்
சேவ லனங்குடையுஞ் சிங்கையே—மூவர்

திருப்பாட லாரத்தர் சிற்சபையி லொற்றித்
திருப்பாட லாரத்தர் சேர்வு.

(ப - ரை.) காவல் - காவலையுடைய, இளைஞர் கடுநடையில் -
வாலிபரது கடிய நடையினால், சே வலன் அங்கு உடையும் - இட
பத்தினது வல்லமை அவ்விடத்து உடைகின்ற, சிங்கை—; பூந்
தடத்தில் - தாமரைத் தடாகத்தில், சேவல் அன்னம் குடையும் -
ஆண் அன்னமும், பெண் அன்னமும் குடைகின்ற, சிங்கை—;
மூவர் திருப்பாடல் ஆரத்தர் - திருஞான சம்பந்தர் முதலிய
மூவரது தேவாரப் பாமாலையையுடையவரும், சிற்சபையில் - ஞான
சபையில், ஒற்றி - ஊன்றி, திருப்பு - திருப்புகின்ற, ஆடலார் -
நடனத்தை யுடையவரும், அத்தர் - தலைவருமாகிய சிவபெருமா
னது, சேர்வு - சேருமிடம்.

(கு - ரை.) சே - இடபம் வலன் - வலம் என்பதன்போலி,
சேவல் அன்னம் - உம்மைத் தொகை, சேவல் - ஈண்டு ஆண்
அன்னம், அன்னம் என்றது அன்னப்பேடை. அன்னம் என்பது
அனம் என இடைக்குறை. மூவர் என்றது தேவாரமூர்த்திகளை.
மூவராவார் - திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி
சுவாமிகள், அத்தர் என்பதற்குச் செந்நிறத்தையுடையவர் என
லும் அர்த்த பாகத்தையுடையவர் எனலும் பொருள் கூறலும்
ஒன்று.

(ஈஅ)

மைதவழ்கண் ணர்மருங்கு மாதவத்தோ ருந்தவறு
செய்தகவஞ் சிக்காக்குஞ் சிங்கையே—கைதைநறும்
போதைமுடி வைத்தணியார் போற்றறியார் புன்
வாதைமுடி வைத்தணியார் வாழ்வு. [பிறப்பை

(ப - ரை.) மை தவழ் கண்ணார் - மைதீட்டிய கண்களை
யுடைய மகளிரது, மருங்கும் - இடையும், செய் - வயல்களிலுள்ள,
தக - தகுதியான, வஞ்சிக்கு - வஞ்சிக் கொடிக்கு, தவறு ஆக்கும் -
குற்றத்தையுண்டாக்குகின்ற, சிங்கை—; மாதவத்தோரும் - தவசி
களும், தவறு செய் - குற்றத்தைச் செய்கின்ற, தகவு அஞ்சி -
தன்மைக்குப் பயந்து, காக்கும் - அக் (குற்றம் தம்மைச் சாரா
வண்ணம்) தடுக்கின்ற, சிங்கை—; நறு கைதைப் போதை -
மணத்தையுடைய தாழம்பூவை, முடி வைத்து அணியார் - சிரசில்

வைத்துச் சூடாதவரும், போற்று அறியார் - போற்றுதலை யறியா
ரது, புன் பிறப்பை - புல்லிய பிறப்பையும், வாதை முடிவை -
துன்பத்தின் முடிவையும், தணியார் - ஒழிக்காதவருமாகிய சிவ
பெருமானது, வாழ்வு - வாழுமிடம்.

(த - ரை.) செய் - வயல். திருமாலும் பிரமனும் மாறுபட்டு
சிவபெருமானது அடிமுடி தேடிய ஞான்று தாழம்பூ பிரமனுக்குப்
பொய்க்கரி கூறினமையால், அதனைச் சூடாதொழிந்தனர் என்பார்,
“கைதை நறும்போதை முடிவைத் தணியார்” என்றார், தணி
யார் - ஒழிக்கார்; பிறவினை மேற்று, விவ்விசுதி தொக்கது
எனினும் அமையும். பிறப்பை வாதைமுடிவை என்புழி எண்ணும்
மை தொக்கது, (நக)

எவ்வா யினுமுணர்ந்தோ ரின்னறிவு மாகதரும்
செவ்வாய் வழுத்தடுக்குஞ் சிங்கையே—வெவ்வாய்
நரககட கத்தினு னண்ணிவிடா தெண்ணும்
உரககட கத்தினு னார்.

(ப - ரை.) எவ்வாயினும் - எவ்வகையானும், உணர்ந்
தோரின் அறிவும் - உணர்ந்த பெரியோர்களுடைய நல்லறிவும்,
செவ்வாய் - செப்பமாய், வழு - குற்றங்களை, தடுக்கும் - போக்கு
கின்ற, சிங்கை—;மாகதரும் - வீர முதலியவற்றைப் புகழ்வோரும்,
செவ்வாய் - சிவந்த வாயில், வழுத்து - துதிகளை, அடுக்கும் -
பொருந்துகின்ற, சிங்கை—; வெவ்வாய் - வெம்மை பொருந்திய,
கடகம் நரகத்தில் - கற்கடக நரகத்தில் (தேள்மயமான நரகத்தில்),
நான் நண்ணிவிடாது - யான் தங்கிவிடாமல், எண்ணும் -
மதிக்கின்ற, உரக கடகத்தினுன் - அரவ கங்கணத்தையுடைய
வராகிய சிவபெருமானது, ஊர் - பதியாகும்.

(த - ரை.) இன்னறிவு=இனிமை+அறிவு: இனிமை -
ஈண்டு நன்மை மேற்று. செவ்வாய் - செம்மை+ஆய்: வினை
யெச்சம். மாகதர் - வீரமுதலியவற்றைப் புகழ்வோர். செவ்வாய் -
செம்மை+வாய்; வாய் - பெயர். வழுத்து - முதனிலைத்தொழிற்
பெயர்; வழுத்துதல் (துதித்தல்). வெவ்வாய் - வெம்மை+வாய்.
வாய் - வாய்ந்த; வாய் நரகம் - வினைத்தொகை. கடக நரகம்
என மாற்றுக. கடகம் நரகம் - நரகவிசேடம்; தேள்மயமான
நரகம். கடகம் - தேள், கங்கணம், (சு)

ஈகையற்ற வஞ்சரையு மெண்ணான் சுறங்களையும்
சேகரித்து மெய்ப்புணர்த்துஞ் சிங்கையே—சாகரத்
உண்ட வருக்கொளியா ரோரா யிரங்கதிர்வாள் [தை
விண்ட வருக்கொளியார் வீடு.

(ப - னை.) ஈகையற்ற - கொடுக்குந் தன்மையற்ற, வஞ்சரையு
யும் - வஞ்சகர்களையும், சேகு அரித்து - (மன)வயிரத்தை ஒழித்து,
மெய்ப்பு உணர்த்தும் - உண்மையை உணர்த்துகின்ற, சிங்கை—;
எண் நான்கு அறங்களையும் - முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும்,
சேகரித்து - தேடி, மெய் - உண்மையாக, புணர்த்தும் - செய்
கின்ற, சிங்கை—;சாகரத்தை உண்டவருக்கு - கடல் நீரை யுண்டவ
ராகிய அகத்தியனார்க்கு, ஒளியார் - மறையாதவரும், ஓர் ஆயிரம்
கதிர் - ஓராயிரம் கிரணங்களின், வாள் விண்ட - ஒளிபொருந்திய,
அருக்கு - சூரியனைப்போன்ற, ஒளியார் - ஒளியையுடையவருமாகிய
சிவபெருமானது, வீடு - வீடாகும்.

(கு - னை.) சேகு - வயிரம். மெய்ப்பு - உண்மை. சிவபெரு
மான் தலங்கடோறும் தன் திருமணக்கோலத்தை அகத்தியனார்க்குத்
தரிசிப்பித்தமையால், ‘சாகரத்தை யுண்டவருக்கு ஒளியார்’
என்றும், இந்திரன் விருத்திராசுரனைக் கொல்லும் பொருட்டுக்
கடல்நீரை அகத்தியனார் உண்டமையால், அவரைச் சாகரத்தை
யுண்டவர் என்றும், கூறினர். அருக்கு - சூரியர்; முருகு என்பது
போலப் பண்பாகு பெயராய் நின்றது. (சக)

தூயநிலை வாய்மையருந் தொல்லிமனு நூனெறியும்
தீய வழுக்கறுக்குஞ் சிங்கையே—நேயம்
எடுத்த திகம்பரத்தா ரேத்தவருள் செய்வார்
உடுத்த திகம்பரத்தா னார்.

(ப - னை.) தூயநிலை - பரிசுத்தமான நிலைமையையுடைய,
வாய்மையரும் - சத்தியத்தையுடைய பெரியோர்களும், தீய -
கொடிய, அழுக்கு - அழுக்காகிய குற்றங்களை, அறுக்கும் -
ஒழிக்கின்ற, சிங்கை—;தொல்லை - பழமையாகிய, மனுதூல் நெறி
யும் - மனு சாத்திர வழியும், தீய வழு - கொடிய குற்றங்களை,
கறுக்கும் - கோபிக்கின்ற, சிங்கை—; நேயம் எடுத்து - விருப்பங்
கொண்டு, பரத்தார் - மேலானவர், அதிகம் எத்த - அதிகமாகத்

துதிக்க, அருள்செய்வார் - கருணை செய்பவரும், உடுத்த - தரித்த, திகம்பரத்தார் - திக்காடையையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, ஊர் - ஊராகும்.

(கு - னை.) அழுக்கு - ஈண்டு ஆணவமலம். அதிகம் பரத்தார் ஏத்த வென்பதைப் பரத்தார் அதிகமேத்த என மாற்றுக. திக் + அம்பரம் = திகம்பரம் : திக்கு ஆடை. (சஉ)

வெய்ய மிடியும் விரிபொருளை வெண்டிரையும்
செய்ய வளங்கொழிக்குஞ் சிங்கையே—ஐயர்
துவளக் குழையார் துடியிடையார் சங்கத்
தவளக் குழையார் தலம்.

(ப - னை.) வெய்ய மிடியும் - கொடிய தரித்திரமும், செய்ய வள் - இலக்குமியால், அங்கு ஒழிக்கும் - அவ்விடத்து ஒழிக்கப் படுகின்ற, சிங்கை—; விரிபொருளை - விரிந்த பொருளையாற்றின், வெண்திரையும் - வெள்ளிய அலையும், செய்ய - செப்பமான, வளம் கொழிக்கும் - வளத்தைக் கொழிக்கின்ற, சிங்கை—; ஐயர் - தலைவரும், துவள் - அசைகின்ற, அக்கு உழையார் - எலும்பு மாலையும் மாணையுமுடையவரும், துடி இடையார் - உடுக்கை போன்ற இடையையுடைய உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடையவரும், தவளம் சங்கம் குழையார் - வெள்ளிய சங்கக் குண்டலத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, தலம் - இடமாகும்.

(கு - னை.) செய்யவள் - இலக்குமி. அக்கு உழையார் - “உம்மைத் தொகை பலரீறே” என்பதனாலறிக. அக்கு உழையார் என்பதற்கு - எலும்புமாலையைத் தன்னிடத்தே யுடையார் எனினும் அமையும். உழை - மான் விசேடம். சங்கத்தவளக் குழையார் என்பதைத் தவளச் சங்கக் குழையார் என மாற்றுக. (சங்)

பூவகத்திற் போர்கடந்த பூட்கையும்வில் வேட்கையரும்
சேவகத்தி லேவழங்குஞ் சிங்கையே—பாவகத்தில்
ஒக்க வருவா ரொருவரெனில் வேறுணரத்
தக்க வருவார் தலம்.

(ப - னை.) பூ அகத்தில் - பூமியில், போர் கடந்த - போரை வென்ற, பூட்கையும் - யானையும், சேவகத்தில் - யானை துயிலு

மிடத்திலே, வழங்கும் - செல்லுகின்ற, சிங்கை—; வில் வேட்கையரும் - விற்றொழிலில் விருப்பத்தையுடைய வீரரும், சேவு - வயிரத்தை, அகத்திலே - மனத்திலே, வழங்கும் - கொள்ளுகின்ற, சிங்கை—; பாவகத்தில் - சிவோகம்பாவனையில், ஒக்க - அத்துவிதமாக, வருவார் - வந்து கலப்பவரும், ஒருவரெனில் - ஒருவரென்று சொன்னால், வேறு உணரத்தக்க - வெவ்வேறாக உணரத்தக்க, அருவார் - அருபமானவருமாகிய சிவபெருமானது, தலம் - இடமாகும்.

(கு - னை.) இனி, வில் வேட்கையரும் சேவகத்திலே வழங்கும் என்பதற்கு வில்வேட்கையரும், சேவகத்தில் - வீரத்தோடு, ஏ - பாணத்தை, வழங்கும் - செலுத்துகின்ற எனினுமாம். வேற்றுமை மயக்கம். சிவோகம்பாவனை என்றது பிரணவத்தைத் தியானித்தலை. அருவத்தினின்றே வேறுவேறாக வடிவம் தோன்றுதல் மரபாதலின், 'வேறு உணரத்தக்க அருவார்' என்றார். ஒருவரெனில் என்பதற்கு மூவருள் ஒருவர் எனில் எனினுமமையும். (சச)

மாவாய்மைத் தொண்டர் மணிவாயு நன்மனமும்
தேவாரப் பண்பாடுஞ் சிங்கையே—ஓவாமல்
சிலமிசைந் துள்ளார் தெரிவரியார் தெண்டிரைநீர்
ஆலமிசைந் துள்ளா ரகம்.

(ப - னை.) மா வாய்மை - சிறந்த உண்மையையுடைய, தொண்டர் மணி வாயும் - அடியவர்களுடைய அழகிய வாயும், தேவாரப்பண் - தேவாரப்பண்ணை, பாடும்-பாடுகின்ற, சிங்கை—; நல் மனமும் - (அவரது) நல்ல மனமும், தே - கடவுளின், ஆர் - அரிய, அ பண்பு - அந்த எண் குணங்களும், ஆடும் - பொருந்தப் பெற்ற, சிங்கை—; ஓவாமல் - நீங்காமல், சீலம் - ஞானவொழுக்கத்தை, இசைந்துள்ளார் - பொருந்தியுள்ளவர்களும், தெரிவு அரியார் - தெரிதற்கு அரியவரும், தென் திரை நீர் - தெள்ளிய அலையையுடைய நீரையுடைய கடலில் தோன்றிய, ஆலம் மிசைந் துள்ளார் - விடத்தை யுண்டவருமாகிய சிவபெருமானது, அகம் - இடமாகும்.

(கு - னை.) எண் குணங்களாவன :—தன் வயத்தனாதல், தாய உடம்பினனாதல், இயற்கை யுணர்வினனாதல், முற்று முணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினிங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவி

லாற்ற லுடைமை, வரம்பிலின்ப முடைமை என இவை. தென்
திரைநீர் - கடல்; அன்மொழி. (சரு)

நீதியுமென் புட்குலத்தோர் நீள்சிறைய புள்ளினமும்
தீதி னவந்தடுக்குஞ் சிங்கையே—பாதி
மரகதமே விட்டார் வழுதியெதிர் சம்புக்
குரகதமே விட்டார் குடி.

(ப - ரை.) நீதியும் - நீதிகளும், தீது இன் - தீமையின், அவம் -
குற்றங்களை, தடுக்கும் - சேராமற் செய்கின்ற, சிங்கை—; புட்
குலத்து - பறவைக் கூட்டங்களுள், ஓர் நீள் சிறைய - ஒப்பற்ற
நீண்ட சிறகுசுளையுடைய, புள்ளினமும் - தீப்பறவைக் கூட்டங்
களும், தீ - நெருப்பை, தின்ன - தின்னும் பொருட்டு, வந்து
அடுக்கும் - வந்து சேருகின்ற, சிங்கை—; பாதி - பாதிவடிவில்,
மரகதம் - மரகதவடிவை, மேவிட்டார் - பொருந்தினவரும், வழுதி
எதிரில் - பாண்டியன் எதிரில், சம்பு - நரிகளை, குரகதமே - குதி
ரைகளாகவே, விட்டார் - செலுத்தினவருமாகிய சிவபெருமான்,
குடி - குடியிருக்குமிடம்.

(கு - ரை.) சிறைய - குறிப்புப் பெயரெச்சம். 'தீ தின்ன
வந்தடுக்கும்' என்றமையால், புள்ளினம் என்பதற்குத் தீப்பறவைக்
கூட்டம் எனப் பொருள் கூறப்பட்டது. மேவிடுதல் - பொருந்து
தல். வழுதி யென்றது ஈண்டு அரிமர்த்தன பாண்டியனை. (சசு)

வேறற் கரும்பகையும் வேழமதம் பாய்நிலமும்
சேறற் கருமையவாஞ் சிங்கையே—மாறற்கு
வெப்பழிக்கு நீற்றினார் மேவார் புரமெரியுந்
தப்பழிக்கு நீற்றினார் சார்பு.

(ப - ரை.) வேறற்கு அரும்பகையும் - வெல்லுதற்கு அரிய
பகைவரும், சேறற்கு - கிட்டுதற்கு, அருமைய ஆம் - அருமைய
தாகின்ற, சிங்கை—; வேழம் மதம் - யானையினது மதம், பாய் -
பாய்கின்ற, நிலமும் - இடமும், சேறு - சேருனது, அல் - இருள்
போன்ற, கருமைய ஆம் - கருமையவா யிருக்கின்ற, சிங்கை—;
மாறன் கு - கூன் பாண்டியனுக்கு, வெப்பு அழிக்கும் - வெப்பு
நோயை அழிக்கின்ற, நீற்றினார் - விபூதியைத் திருஞான சம்பந்

தர்க்கு அருளினவரும், மேவார் - பகைவரது, புரம் - திரிபுரத்தை, எரி - எரிக்கு, உந்த - கொடுக்க (அதனுண்டாகிய), பழிக்கும் நீற்றினார் - பழிக்கின்ற சாம்பலைப் பூசினவருமாகிய சிவபெருமானது, சார்பு - சாருமிடம்.

(கு - ரை.) பகை - பண்பாகுபெயராய்ப் பகைவரையுணர்த்திற்று. சேறற்கு - செல்லுதற்கு; செல் + தல் + கு. அருமையது ஆம் என்புழித் துவ் விசுதி தொகுத்தல் பெற்றது. சேறு அல் கருமைய ஆம் என்புழிக் கருமையவென்பது முற்றெச்சம், வெப்பு நோய் - சூர நோய். மாறன் என்றது கூன் பாண்டியனை. புரத்தில் எரியைச் செலுத்த எனினுமாம். உந்தல் - செலுத்தல்.

பத்தி தருவிழவும் பன்மா ளிகையுமுன்னாள்
சித்திரைமா தங்குலவுஞ் சிங்கையே—புத்திரராம்
தார்க்குஞ் சரமயிலான் றுதையொரு பாதிதனைப்
பார்க்குஞ் சரமயிலான் பற்று.

(ப - ரை.) பத்தி தரு விழவும் - பத்தியைத் தருகின்ற திரு விழாவும், சித்திரை மாதம் - சித்திரை மாதத்திலே, முன் நாள் - அச்சுவினி நட்சத்திரத்திலே, குலவும் - விளங்குகின்ற, சிங்கை—; பல் மாளிகையும் - பல மாளிகைகளும், முன் - முன்னே, ஆட்சி - ஆளுதலையுடைய, திரை மாத - பாற்கடலிற்றோன்றிய இலக்குமி, அங்கு - அவ்விடத்து, உலவும் - தங்கப்பெறுகின்ற, சிங்கை—; புத்திரராம் - புத்திரராகிய, தார் - மாலையணிந்த, குஞ்சரம் - யானை முகத்தையுடைய விநாயகக் கடவுளுக்கும், அயிலான் - வேற்படையையுடைய முருகக் கடவுளுக்கும், தாதை - பிதாவாக வுள்ளவரும், ஒரு பாதி - ஒரு பாதியில், தன்னைப் பார்க்கும் - தன்னை (சிவத்தை)ப் பார்க்கின்ற, சரம் - அம்புபோன்ற கண்களையுடைய, மயிலான் - மயில் போன்ற உமாதேவியையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, பற்று - பற்றுமிடமாகும்.

(கு - ரை.) இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுள் அச்சுவினி முன்னதாகலின், 'முன்னாள்' என்றார். திரை - ஆகு பெயராய்க் கடலையுணர்த்திற்று; அது திரைமாதது என்ற குறிப்பால் பாற்கடலைப் பெறப்பட்டது. விநாயகப் பெருமானுக்கு உத்தமாங்கம் யானை முகமாதலின் 'குஞ்சரம்' என்றார். அயிலான் - ஈண்டு முருகக்கடவுளை யுணர்த்திற்று. தன்னை என்றது சிவத்தை.

சரம் - ஆகுபெயர். மயிலான் என்புழி, மயில் என்றது ஆகுபெயராய் உமாதேவியை யுணர்த்திற்று. (சஅ)

பிந்தாத நல்லறமும் பேராயர் வேய்ங்குழலும்
சிந்தா குலந்தணிக்குஞ் சிங்கையே—சந்தார்
புளகத் தனத்தனாள் பூட்டுகுறி மார்பத்
துளகத் தனத்தனா னார்.

(ப - ரை.) பிந்தாத - பிற்படாத, நல் அறமும் - நல்ல தருமங்களும், சிந்தா ஆகுலம் - மனவருத்தத்தை, தணிக்கும் - ஒழிக்கின்ற, சிங்கை—; பேராயர் - பேரிடையருடைய, வேய்ங்குழலும், புள்ளாங்குழலும், சிந்து - சிதறிய, ஆ குலம் - பசுக் கூட்டங்களை, தணிக்கும் - ஒடாமற்றடுக்கின்ற, சிங்கை—; சந்து ஆர் - சந்தனம் பூசப்பெற்ற, புளகம் - பூரித்த, தனத்து அன்னாள் - முலையை யுடைய இருநாழி நெல் பெற்ற காமாட்சி அம்மையார், பூட்டு - வைத்த, குறி - தழும்பு, மார்பத்து - மார்பினிடத்து, உள - உள்ள, கத்தன் - கர்த்தரும், அத்தன் ஆள் ஊர் - செந்நிறத்தையுடைய வருமாகிய சிவபெருமான் ஆள்கின்ற ஊராகும்.

(கு - ரை.) ஆயருள் சிற்றாயர் பேராயர் என இரு வகையினர். சிந்தாகுலம் - வடநூற்சந்தி. உமாதேவியார் காஞ்சியில் மூப்பான் இரண்டு அறங்களைச் செய்வான் சிவபெருமானிடத்து இருநாழி நெல்பெற்றதென்க. அத்து - சிவப்பு; பவழமேனியனாதலின் 'அத்தன்' என்றார். (சக)

வேய்வனமும் போர்க்களத்து வீரரடு செஞ்சரமும்
தீவனமா கத்தாக்குஞ் சிங்கையே—நோவன்முன்
தந்துபர சண்டன் சமர்விளைப்ப மார்க்கண்டன்
வந்து பரசண்டன் மனை.

(ப - ரை.) வேய் வனமும் - மூங்கிற் கூட்டமும், தீ வனம் ஆக - தீக்காடு உண்டாகும்படி, தாக்கும்-மோதுகின்ற, சிங்கை -; போர்க்களத்து - யுத்தகளத்து, வீரர் - வீரர்கள், அடு - கொல்லுகின்ற, செம் சரமும் - செவ்விய பாணமும், தீ - கொடிய, வனம் - துவாரத்தை, ஆகத்து ஆக்கும்-மார்பிலுண்டாக்குகின்ற, சிங்கை—; பரசண்டன் - அந்நியனான இயமன், முன் நோவல் தந்து - முன்

வருத்தத்தைக் கொடுத்து, சமர் விளைப்ப - போரைச் செய்ய, மார்க்கண்டன் வந்து - மார்க்கண்ட முனிவன் வந்து, பரசு அண்டன் - துதிக்கின்ற கடவுளது, மனை - வீடாம்.

(கு - ஐ.) தீவனமாகத் தாக்கும் என்பதற்கு வனத்தைத் தீயாகத் தாக்கும் எனினுமமையும். இனி, பரசுசண்டன் - மழுப்படையையுடைய இயமன். பரசுசண்டன் என்பது பரசுசண்டன் என்றயது “தழங்குரல் முரசிற் சாற்றி” என்னுஞ் சிந்தாமணித் தொடர்போல நின்றது. பரசு அண்டன் என்பது பரசுதற்குக் காரணமான கடவுள் என்க. (௫௦)

அன்னந் துணர்க்கமலத் தாடவர்கள் கோமறுகில்
சின்னந் துவைத்தார்க்குஞ் சிங்கையே—பொன்னம்
பலவிருப்ப ரானார் பழம்புவன கோடி
பலவிருப்ப ரானார் பதி.

(ப - ஐ.) அன்னம் - அன்னப்புள், துணர்க் கமலத்து - இதழ்களையுடைய தாமரையில், சில் நந்து - சில சங்குகளை, வைத்து - (சினையென) வைத்து, ஆர்க்கும் - (சிறகுகளினால்) அணைத்துக் கொள்ளுகின்ற, சிங்கை—; ஆடவர்கள் - அரசினங்குமரர்கள், கோ மறுகில் - இராசவீதியில், சின்னம் - திருச் சின்னத்தை, துவைத்து - ஊதி, ஆர்க்கும் - ஆரவாரிக்கின்ற, சிங்கை—; பொன்னம்பலம் - கனகசபையை, விருப்பர் - விருப்பமாகக் கொண்டவரும், ஆனார் - இடபத்தையுடையவரும், பழம் - பழமையான, பல புவன கோடி - பல புவன கோடியில், இருப்பர் ஆனார் - இருப்பவராயினுமாகிய சிவபெருமானது, பதி - ஊராகும்.

(கு - ஐ.) ஆர்க்கும் - அணைக்கும்; ஆரவாரிக்கும். சின்னம் எக்காளமுமாம். பல புவன கோடி - பல கோடி புவனங்களில் என மாற்றிப் பொருள்கோடலும் ஒன்று. (௫௧)

ஐய பசுந்தமிழு மாற்றிநூ லந்தணரும்
செய்ய மகம்புரியுஞ் சிங்கையே—சையம்
தருகுமா ரத்தியார் தந்தலைவர் வேணி
செருகுமா ரத்தியார் சேர்வு.

(ப - னை.) ஐய - அழகிய, பசு தமிழும் - இனிய தமிழ்ப் பாக்களும், செம்மை - செவ்விய, யமகம் புரியும் - யமகமாகச் செய்யப்படுகின்ற, சிங்கை—, ஆறு நூல் அறி - ஆறு சாத்திரங்களையுமறிந்த, அந்தணரும் - பிராமணர்களும், செய்ய-செப்பமான, மகம் புரி - யாகத்தைச் செய்கின்ற, சிங்கை—; சையம் தரு - இமயமலை பெற்ற, குமாரத்தியார் தம் தலைவர் - புத்திரியினுடைய தலைவரும், வேணி செருகும் - சடையிற் செருகிய, ஆர் அத்தியார் - ஆத்திமாலையும் எலும்புமாலையுமுடையவருமாகிய சிவபெருமான், சேர்வு - சேருமிடம்.

(கு - னை.) பசுந்தமிழ் என்புழிப் பசுமை ஈண்டு இனிமை மேற்றது. செம்மை+யமகம்=செய்யமகம் என்றாயது. ஆறு அறி நூல் என்பதை ஆறுநூல் அறி என மாற்றுக. அந்தணர் - அழகிய தட்பத்தையுடையவர்; வேதாந்தத்தை அணுகுபவர் எனினுமாம். ஆர் - ஆத்திமலை; ஆகுபெயர். அத்தி - என்பு மலை; ஆகுபெயர். (ருஉ)

பந்தித்த கச்சுமின்னார் பாடகப்பூந் தாணடையும்
சிந்தித்த னந்திரியுஞ் சிங்கையே—பந்திக்
குடிலச் சடையார் கொடியனைப்பாண் பீறல்
குடிலச் சடையார் குடி.

(ப - னை.) மின்னார் - பெண்களுடைய, பந்தித்த கச்சம் - கட்டிய கச்சம், சிந்தி - கிழிபடுதலால், தனம் - கொங்கை, திரியும் - அசைகின்ற, சிங்கை—; மின்னார் - அப்பெண்களுடைய, பாடகம் - பாடகமணிந்த, பூ - அழகிய, தாள் நடையும் - காலின் நடையும், அனம் - அன்னப்புள், சிந்தித்து - எண்ணப்பட்டு, திரியும் - திரிகின்ற, சிங்கை—; பந்தி - ஒழுங்கான, குடிலம் - வட்டமான, சடையார் - சடையையுடையவரும், கொடியனை - கொடியனாகிய என்னை, பாண் - பாழான, பீறல் - துவாரம் பொருந்திய, குடில் - குடிசையாகிய, அச்சு - உடலில், அடையார் - அடைக்காதவருமாகிய சிவபெருமான், குடி - குடி இருக்குமிடமாகும்.

(கு - னை.) சிந்தி - சிந்த; எச்சத்திரியு. மின்னார் - இடைநிலை விளக்கு. சிந்தி, சிந்தித்து என்பவற்றில் படுவிகுதி தொக்கது. அச்சு - உயிர்; அது தானியாகுபெயராய் உடலை யுணர்த்திற்று (ருரு)

மெய்ம்மாண் பினருளமு மெல்லியலார் மெய்ச்சுணங்கும்
செம்மார் துணர்விலகுஞ் சிங்கையே—பெம்மாண்
கணிச்சிகரத் தாற்றினான் காமருபூந் தென்றல்
மணிச்சிகரத் தாற்றினான் வாழ்வு.

(ப - ரை.) மெய் - உண்மையையுடைய, மாண்பினர் -
பெரியோர்களுடைய, உளமும் - மனமும், செம்மார் து - மேம்பட்டு,
உணர்வு - அறிவு, இலகும் - விளங்குகின்ற, சிங்கை—; மெல்லிய
லார் - மகளிரது, மெய் - உடலிற்பூத்த, சுணங்கும் - தேமலும்,
செம் - சிவந்த, மா துணர் - மாந்துளிரை, விலகும் - விலக்கு
கின்ற, சிங்கை—; பெம்மாண் - பெருமான், கணிச்சி கரத்து
ஆற்றினான் - மழுவைக் கையில் தாங்கினவரும், காமரு - அழகிய,
பூ - பொலிவினையுடைய, தென்றல் - தென்றலையுடைய, மணி -
மணிகள் வாய்ந்த, சிகரத்து - பொதியமலையினின்றும் ஒழுகுகின்ற,
ஆற்றினான் - பொருளையாற்றையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,
வாழ்வு - வாழுமிடமாகும்.

(கு - ரை.) விலகும் என்புழி விவ்விசுதி தொக்கது; தன்
வினை பிறவினை மேற்று எளினுமமையும். ஆற்றுதல் - தாங்கு
தல். காமரு - காமர் + உ, உகரம் சாரியையாகவும், காமம் மரு
எனத் தொகுக்கும் வழித் தொகுத்தலாகவும் கொள்க. சிகரம் -
ஆகுபெயர். தென்றல் மணிச் சிகரம் என்றதனால், சிகரம் என்ப
தற்குப் பொதியமலையெனப் பொருள் கூறப்பட்டது. (௫ச)

மைந்தரயில் வேல்வலியில் வாய்புரவித் தேரேற்றில்
செந்தி நகரணேநேர் சிங்கையே—அந்தி
திறம்பழகு மெய்யினார் சின்மயவே தாந்தத்
திறம்பழகு மெய்யினார் சேர்வு.

(ப - ரை.) மைந்தர் - வீரர், அயில் - கூரிய, வேல் வலியில் -
வேற்படையைச் செலுத்துகின்ற வல்லமையில், செந்தில் நகரணே -
திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளிய முருகனை, நேர் - ஒத்திருக்கின்ற,
சிங்கை—; வாய் - தாவிச் செல்லுகின்ற, புரவி - குதிரை பூட்
டிய, தேர் - தேரை, ஏற்றில் - (அம்மைந்தர்) ஏறிச் செலுத்துவதில்,
செம் - சிவந்த, தினகரணே - சூரியனை, நேர் - ஒத்திருக்கின்ற,
சிங்கை—; அந்தி - செவ்வானமும், திறம்பு - மாறுபடுகின்ற,

அழகு - அழகையுடைய, மெய்யினர் - வடிவத்தையுடையவரும்,
சின்மயம் - ஞானமயமாகிய, வேதாந்தத்திறம் - வேதத்தின் அந்த
மாகிய முப்பத்திரண்டு உபநிடதங்களும், பழகு - பழகுகின்ற,
மெய்யினர் - உண்மைப் பொருளாயுள்ளவருமாகிய சிவபெருமான்,
சேர்வு - சேருமிடம்.

(கு - னை.) மைந்தர் - வலிமையுடையார். ஈண்டு வீரர்
மேற்று. அயில் - கூர்மை. செந்தில் நகரன் என்றது திருச்செந்
தூரிலெழுந்தருளிய முருகக்கடவுளை. ஏறு - ஏறுதல்; ஏற்று
என முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். திறம் - வகை. பழகு
தல் - ஈண்டுச் சொல்லப்படுதல் மேற்று. மெய் - உண்மை. (௫௫)

காணு நான்மலரிற் கன்னற் பெரும்பணையில்
தேனு காற்பாயுஞ் சிங்கையே—பூரை
உண்டவரை வில்லா ருலகேழு முண்டசரம்
கொண்டவரை வில்லார் குடி.

(ப - னை.) கான் நானு - வாசனை வீசுகின்ற, நான் மலரில் -
அன்றலர்ந்த பூக்களில், தேன் - (பெண்) வண்டுகளும், ஆறுகால் -
(ஆண்)வண்டுகளும், பாயும்-(தேனையுண்ணும்பொருட்டு)பாய்கின்ற,
சிங்கை-; கன்னல் - கரும்புகளையுடைய, பெரும்பணையில் - பெரிய
வயல்களில், தேன் - தேன்போன்ற இனிய இரசமானது, ஆறு -
ஆறுபோல, கால் - கால்வாய்களில், பாயும் - பரவுகின்ற, சிங்கை-;
ஊன் - ஊனை, நாற - புலால் மணம் வீச, உண்ட - புசித்த,வரைவு
இல்லார் - நீக்கமில்லாதவரும், உலகு ஏழும் - ஏழலகத்தையும்,
உண்ட சரம் - உண்ட திருமாலாகிய பாணத்தை, கொண்ட - பூட்
டிய, வரை வில்லார் - மேரு மலையாகிய வில்லையுடையவருமாகிய
சிவபெருமானது, குடி - குடியிருக்குமிடம்.

(கு - னை.) கன்னல் தேன் என்புழித் தேனென்றது உவமை
யாகுபெயராய் அதன் இரசத்தை யுணர்ந்திற்று. ஆறுகால் - அன்
மொழி ஆகுபெயர். ஊன் நாற உண்ட வரைவு இல்லார் என்றது
கண்ணப்பன் கொடுத்த ஊனையுண்ட சிவபெருமானை. உல
கேழும் உண்ட சரம் என்றது திருமலை. (௫௬)

மூர லரும்பு முருக்கினரு மொய்ம்பினரும்
சேரலரைக் கூழையிற்சூழ் சிங்கையே—சாரல்

அலைய மலையா ரருவிசுதி பாயும்
மலைய மலையார் மனை.

(ப - ரை.) மூரல் அரும்பு - பற்கள் அரும்புகின்ற, முருக் கினரும் - இதழையுடைய மகளிரும், சேர் அலரை - பொருந்திய பூக்களை, கூழையில் - கூந்தலில், சூழ் - சூடுகின்ற, சிங்கை—; மொய்ம்பினரும் - வீரர்களும், சேரலரை - பகைவர்களை (ஒடாத படி), கூழையில் - முன்னணியில், சூழ் - வளைந்துகொள்கின்ற, சிங்கை—; சார் - பொருந்திய, அல் - இருள் (அஞ்ஞானம்), அலைய - (தம்மை) வருத்த, மலையார் - வருந்தாதவரும், அருவி குதிபாயும் - அருவி குதிக்கின்ற, மலைய மலையார் - பொதிய மலையை யுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, மனை - வீடாகும்.

(து - ரை.) முருக்கினர் - சினையடியாகப் பிறந்த பெண்பாற் படர்க்கைப் பெயர். முருக்கு - வன்முருக்கு; உவமையாகுபெய ராய் இதழை யுணர்த்திற்று. கூழை - கூந்தல். அலைய - பிற வினை மேற்று. (ஊ)

நாற்றமலர்க் கேணிகளு நாசிகளஞ்சூன் னெண்டினமும்
சேற்ற வளையார்க்குஞ் சிங்கையே—போற்றுகின்ற
போகவ சனத்தினர் போர்மத கரித்தோல்
வீரகவ சத்தினர் வீடு.

(ப - ரை.) நாற்றம் - மணமுடைய, மலர்க்கேணிகளும்-மலர் களையுடைய துரவுகளும், சேல் தவளை ஆர்க்கும்-சேல் மீன்களையும், தவளைகளையும் (தம்இடத்து) நிறைந்திருக்கப்பெற்ற, சிங்கை—;நாகு இளம் - மிக்க இளமையையுடைய, சூல்-கருக்கொண்ட, நெண்டின மும்-நண்டின் கூட்டங்களும்,சேற்ற-சேற்றிலுள்ள,வளை-வளைகளை, ஆர்க்கும் - கட்டுகின்ற, சிங்கை—; போற்றுகின்ற - துதிக்கப்படு கின்ற, போகம் அசனத்தினர் - பாம்பின் நஞ்சையுண்டவரும், போர் மதகரி - போரையுடைய மதம் பொருந்திய யானையினது, தோல் வீர கவசத்தினர் - தோலாகிய போர்க்கவசத்தை யுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, வீடு - வீடாகும்.

(து - ரை.) நாகினம் - ஒரு பொருட் பன்மொழி. சேற்ற - குறிப்புப் பெயரெச்சம். சேறு + அ. போகம் - பாம்பின் படம்; அஃது ஆகுபெயராய்ப் பாம்பை யுணர்த்திற்று; சினையாகுபெயர்.

அசனம் - உணவு; ஈண்டு நஞ்சை யுணர்த்திற்று. கரித்தோல் - கயாசுரனாகிய யானையின் தோல், அன்றித் தாருக முனிவர் ஏவிய யானையின் தோல் எனினுமாம். வீரம் - ஈண்டுப் போர் மேற்று; வீரமுமாம். (௫௮)

ஊறு கரிமதழு மொண்டொடியார் கண்மலரும்
சேறுவள மாற்கமிடுஞ் சிங்கையே—நீறுபுனை
வார்கரக பாலனார் வாழ்த்துமண வாளர்பலி
தேர்கரக பாலனார் சேர்வு.

(ப - ரை.) கரி - யானையின், ஊறு மதழும் - சுரக்கின்ற மதழும், சேறுவளம் - சேற்றின் மிகுதியை, மாற்கம்-வழியில், இடும் - செய்கின்ற, சிங்கை-; ஒண்டொடியார்- மகளிரது, கண் மலரும் - மலர்போன்ற கண்களும், கம்- நீரிலே, சேல் - சேல் மீன், துவள - துவளும்படி, மால் - (அதற்கு) மயக்கத்தை, இடும் - செய்கின்ற, சிங்கை-; நீறு புனைவார் - விபூதியைத் தரிப்பவரும், கரக பாலனார் - கமண்டலத்தையுடைய பிரம தேவர், வாழ்த்து - வாழ்த்துகின்ற, மணவாளர் - மணவாளக் கோலத்தையுடையவரும், பலி தேர் - பிச்சையெடுத்த, கர கபாலத்தினார் - கையில் பிரம கபாலத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமான், சேர்வு - சேருமிடமாகும்.

(கு - ரை.) மார்க்கம் என்பது சிலேடை நோக்கி, 'மாற்கம்' என நின்றது, மார்க்கம் - வழி, கரக பாலனார் என்பதற்குக் கமண்டலத்தைப் பாதுகாக்கின்ற அகத்தியமுனிவர் எனினுமாம். சிவபெருமான் தன் மணவாளக் கோலத்தை அகத்தியருக்குத் தலங்க டோறும் தரிசிப்பித்தமையால் கரகபாலன ரென்பதற்கு அகத்திய முனிவர் எனப் பொருள் கூறினும் அமையும். கம் - நீர். (௫௯)

மையார் கரும்புயலை வாழ்வாரைக் கண்டுவப்பால்
செய்யா ரளகமிகுஞ் சிங்கையே—கையால்
கடனஞ் சமைத்தான் கழற்காலான் மன்றில்
நடனஞ் சமைத்தா னகர்.

(ப - ரை.) மையார் - கருமை பொருந்திய, கரும்புயலை - பெரிய மேகத்தை, கண்டு - காணலால், உவப்பால் - மகிழ்ச்சியோடு, செய் - வயல்களில், ஆர் - அரிய, அளகம் - நீர், மிகும்

மிகுகின்ற, சிங்கை—; வாழ்வாரை - (தம்முடன் கூடி) வாழ்பவராகிய தலைவரை, கண்டு - பார்த்து, உவப்பால் - மகிழ்ச்சியோடு, செய்யார் - இலக்குமியை யொத்த மகளிர், அளகம் மிகும் - ஆசை மிகுகின்ற, சிங்கை—; கையால் கடல் நஞ்சு அமைத்தான் - கையினால் கடலில் தோன்றிய விடத்தை (எடுத்துக் கண்டத்தில்) அமைத்தவரும், கழல் காலான் - வீரக்கழலைத் தரித்த திருவடியுடையவரும், மன்றில் - கனக சபையில், நடம் சமைத்தான் - நடனஞ் செய்தவருமாகிய சிவபெருமானது, நகர் - நகரமாகும்.

(கு - னை.) கரும்புயல் என்பதில் கருமை அழகுமாம். கண்டு - எச்சத்திரிபு. அளகம் - நீர்; ஆசை. (சு0)

பேரா தறநெறியிற் பெய்யுநறைப் பூங்காவில்
தேரா தவருமுறுஞ் சிங்கையே—சோராது
பூவாரப் பாட்டினர் பொன்னு டளிக்கவைத்த
தேவாரப் பாட்டினர் சேர்வு.

(ப - னை.) அறநெறியில் - தரும மார்க்கத்தில், தேராதவரும் - (தூல்களை ஆராய்ந்து அறத்தின் பயனை) அறியாதவர்களும், பேராது உறும் - சலியாமலுறுகின்ற, சிங்கை—; நறை பெய்யும் - தேனைப் பொழிகின்ற, பூ காவில் - பூக்களையுடைய சோலையில், தேர் - தேரையுடைய, ஆதவரும் - பன்னிரு சூரியர்களும், உறும் - (இளைப்பாறத்) தங்குகின்ற, சிங்கை—; பூ வார் அப்பு - பூவாலும் ஒழுகுகின்ற நீராலும், சோராது - சோர்வடையாது, ஆட்டினர் - அபிடேகித்தவர்க்கு, பொன் நாடு - பொன்னுட்டை, அளிக்க வைத்த - கொடுக்க வைத்த, தேவாரப் பாட்டினர் - (மூவர்) தேவாரப் பாட்டையுடைய சிவபெருமான், சேர்வு-சேருமிடமாகும்.

(கு - னை.) பேராது உறும் என இயையும். நறை பெய்யும் என மாற்றுக. நறை - தேன், பூங்கா என்பது 'பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்' என்பதனால். பன்னிரு சூரிய ராவார்கள்:—தாத்துரு, சக்கரன், அரியமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இரணியன், பகவான், திவச்சுவரன், பூடன், சலித்திரு, துவட்டன் இப்பெயர் சித்திரை மாத மேடராசி முதல் ஒவ்வொரு மாதத்து ஒவ்வொரு இராசியிற் புகுந்த சூரியனுக்கு முறையே செல்லுமென்பர். இவரே துவாதசாதித்தர். பூவாரப்பு என்புழி

மூன்றனுருபு விகாரத்தாற் றெக்கது. மூவராவார் - திருஞானசம்-
பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். (சுக)

ஆரத் தடம்பொருநை யாறுமடற் காணையரும்
தீரத் தனம்பெயராச் சிங்கையே—வாரத்து
நீளத் தருவா னிழல்வாழ் வருளடியார்கள்
காளத் தருவா னகம்.

(ப - ரை.) ஆரம் - முத்துக்களையுடைய, தட - பெரிய,
பொருநையாறும் - பொருநையாறுனது, தீரம் - கரைகளில்,
தனம் - பொன், பெயரா - பெயராத (நீங்காத), சிங்கை—; அடல்
காணையரும் - வெற்றியையுடைய வீரர்களும், தீரத்தனம் - வீரத்
தனம், பெயரா - நீங்காத, சிங்கை—; அருள் அடியார்க்கு - தன்னரு
ளையுடைய அடியவர்கட்கு, நீள் - நீண்ட, அ தரு - அக்கற்பகத் தரு
வின், வான் நிழல் - சிறந்த நிழலின், வாழ்வு - சம்பத்தை, ஆள் -
ஆட்சிசெய்யும்படி, வாரத்து - அன்போடு, தருவான் - கொடுப்ப
வராகிய சிவபெருமானது, அகம் - இடமாம்.

(கு - ரை.) தீரத்து அனம் பெயரா என்பதற்குக் கரை
களில் அன்னப்புள் நீங்காது எனினுமமையும். அன்னம் - இடைக்
குறை விகாரம். பெயரா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.
வாரத்து என்புழி அத்துச்சாரியை. வாரம் - அன்பு. தருவான் -
வினைப் பெயர். அத் தரு வான் நிழல் என்றதனால் - வானுலகத்தி
லுள்ள கற்பகத் தருவின் நிழலை யுணர்த்திற்று எனினும் அமையும்.
அத் தரு எனப் பலரறி சுட்டால் கற்பகத் தருவை யுணர்த்திற்று.
வான்தரு என இயைக்கினுமமையும். (சுகஉ)

ஊறன் மதநீ ருவாக்களிற் று மொண்சுரும்பும்
தேறல்வாய்க் கொண்டுலவுஞ் சிங்கையே—நாறல்
நவத்துவா ரத்தினு னண்ணுமுடம் பெண்ணார்
தவத்துவா ரத்தினுன் சார்பு.

(ப - ரை.) ஊறல் மதநீர் - சுரத்தலையுடைய மதநீர்பொருந்
திய, உவாக்களிறும் - உவாவாகிய யானையும், அல்வாய் - இராப்
போதில், தேறுகொண்டு - தெளிதலைக்கொண்டு, உலவும் - திரி
கின்ற, சிங்கை—; ஒண் சுரும்பும் - ஒள்ளிய வண்டுகளும்.

தேறல் வாய்கொண்டு - (சோலையில்) தேனையுண்டு, உலவும் - திரி
சின்ற, சிங்கை—; நாறல் - முடை நாற்றத்தையுடைய, நவத்
துவாரத்தினில் - ஒன்பது துவாரத்தினில், நண்ணும் - பொருந்திய
உடம்பு - உடம்பை, எண்ணார் - மதியாதவருடைய, தவத்து - தவத்
தில், வாரத்தினுள் - அன்புடைய சிவபெருமான், சார்பு - சாரும்
இடமாகும்.

(கு - னை.) உவாக்களிறு - இருபெயரோட்டு; காம்பரி,
உடுபம், என்பனபோலக் கொள்க. தேறு - முதனிலைத் தொழிற்
பெயர். அல் - இருள். தவத்து என்புழி அத்துச்சாரியை. (சுங்)

அங்கம் பசுந்தளிரன் னார்நுதலு மாடவரும்
சிங்கம் புலிபொருதென் சிங்கையே—மங்கை
சுறவுக்குழையார் துணைவிழிதந் தோடாக்
குறவுக் குழையார் குடி.

(ப - னை.) அங்கம் - உடலம், பசுந்தளிரன்னார் - பசுந்தளி
ரையொத்த மகளிரது, நுதலும் - நெற்றியும், சிங்கு - குறைந்த,
அம்புலிபொரு - எட்டாநாட் பிறையை ஒத்திருக்கின்ற, தென் -
தெற்குத் திக்கிலுள்ள, சிங்கை—; ஆடவரும் - வீரரும், சிங்கம்
புலிபொரு - சிங்கத்தையும் புலியையும் மோதுகின்ற, தென் - அழ
கிய, சிங்கையே—; மங்கை - உமாதேவியினது, சுறவுக்குழை - மக
ரக் குண்டலம், ஆர் - பொருந்திய, துணைவிழி - கண்களிரண்டும்,
தம் தோள் தாக்குற - தம்முடைய தோளைத் தாக்குற (பார்க்க),
உக்கு உழையார் - வாடுகின்ற மாணையுடையாராகிய சிவபெரு
மான், குடி - குடியிருக்குமிடம்.

(கு - னை.) தளிர் - மாந்தளிர், சுறவுக்குழை ஆர் துணைவிழி -
மசர குண்டலத்தையுடைய காதளவு பொருந்திய கண்களிரண்டும்
எனினுமாம். இப்பொருட்டு சுறவு, குழை - முறையே உவமை
யாகுபெயர், தானியாகுபெயர் என்க. உக்குதல் ஈண்டு வாடுதல்
மேற்று; உக்கு என்பதை உட்கு என்பதன் விகாரமாக்கி நடுங்குதல்
எனினுமாம். அம்மையாரது கண்ணழகைக் கண்டு மான் நடுங்
கியது என்பதாம். (சுசு)

தப்பாத தெய்வமறைச் சைவருமின் னார்முலையும்
செப்பாக மங்களங்கூர் சிங்கையே—கப்பான

சூலங் கரந்திரித்தார் சூழ்ந்துதக்கன் வேள்விதொக்கார்
சீலங் கரந்திரித்தார் சேர்வு.

(ப - னை.) தப்பாத - தவறாத, தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையையுடைய, மறைச்சைவரும் - வைதீகச்சைவரும், செப்பு - சொல்லப்பட்ட, அங்கு-அவ்விடத்தில், ஊர்-மேம்பட்டிருக்கின்ற, சிங்கை-; மின்னூர் முலையும் - மகளிருடைய தனங்களும், செப்பு ஆக - செப்புக் கிண்ணம்போல, மங்களம் கூர் - மங்களகரம் மிகுந்திருக்கின்ற, சிங்கை-; கப்பு ஆன - மூன்று கிளைகளாகவுள்ள, சூலம் - சூலாயுதத்தை, கரம் திரித்தார் - கையால் சுழற்றி எடுத்தவரும், தக்கன் வேள்வி - தக்கனது வேள்வியை, சூழ்ந்து - வளைந்து, தொக்கார் - கூடிய தேவர் முதலியோரது, சீலம் - ஒழுக்கத்தை, கரந்து - மறைந்து (வீரபத்திரராகத் தோன்றி), அழித்தார் - அழித்தவருமாகிய சிவபெருமானது, சேர்பு - சேருமிடம்.

(கு - னை.) ஆகமங்களில் அறிவு கூர்ந்திருக்கின்ற எனப் பொருள் கோடலுமொன்று. செப்பு - செப்புக் கிண்ணம்; ஆகு பெயர்; ஆக - உவமவுருபு. (சூரு)

பத்தித் துணர்ச்சோலைப் பைங்கனியு மென்சுரும்பும்
தித்தித் துவைப்பார்க்குஞ் சிங்கையே—சத்திக்கு
வாமங் கொடுக்கின்றார் வன்சமனை யோர்மகவால்
தாமங் கொடுக்கின்றார் சார்பு.

(ப - னை.) பத்தி - வரிசையாகவுள்ள, துணர் - பூங்கொத்துக்களையுடைய, சோலைக் கனியும் - சோலையிலுள்ள பழங்களும், தித்தித்து - இனித்து, வைப்பு - இடங்கடோறும், ஆர்க்கும் - நிறைந்திருக்கின்ற, சிங்கை-; மென் சுரும்பும் - மெல்லிய வண்டுகளும், தித்தித் - தித்தித்தென்கின்ற, துவைப்பு - ஓசையோடு, ஆர்க்கும் - ஒலிக்கின்ற, சிங்கை-; சத்திக்கு - உமாதேவிக்கு, வாமம் - தம் மிடப்பாகத்தை, கொடுக்கின்றார் - கொடுத்தவரும், ஓர் மகவால் - ஒரு பிள்ளையாகிய மார்க்கண்டேயர் முனிவர்பொருட்டு, வன்சமனை - வலிய யமனை, தாம் அங்கு - தாம் மார்க்கண்டேய முனிவன் பூசை செய்தவிடத்து, ஒடுக்கின்றார் - அழித்தவருமாகிய சிவபெருமான், சார்பு - சாருமிடமாகும்.

(கு - னை.) கொடுக்கின்றார் இயல்புபற்றி வந்த கால்வழு வமைதி. ஒடுக்குகின்றார் என்பது ஒடுக்கின்றார் என நினைந்து;

தழங்கூரல் என்பதுபோலத் தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தல். ஒடுக்கின்றார் என்பதும் கால வழுவமைதி. பைங்கிளியும் எனப் பாடங்கொண்டு அதற்கு ஏற்பப் பொருள் கூறலுமொன்று. (சுசு)

காரளக மாதருமென் காண மயினடமும்
சீரளவி னுடகநேர் சிங்கையே—நீரளவு
கோடரத் தாரார் குரைகழற்கால் வஞ்சர்கொடும்
கோடரத் தாரார் குடி.

(ப - னா.) கார் அளக மாதரும் - மேகத்தையொத்த கூந்தலையுடைய பெண்களும், சீர் - கற்பின் சிறப்பை, அளவு இல் - அளவு இல்லாமல், நாடு அகம் - நாடுகின்ற மனத்தில், நேர் - கொண்டிருக்கின்ற, சிங்கை-; கானமென்மயில் - காட்டில் வசிக்கின்ற மெல்லிய மயிலினது, நடமும் - நடனமும், சீர் அளவின் - தாள ஒத்தோடு ஒத்த, நாடகம் நேர் - நாடகத்தை ஒத்திருக்கின்ற, சிங்கையே-; நீரளவு - நீர் பொருந்திய, கோடரத்து - சடையினிடத்து, ஆரார் - ஆத்தி மாலையுடையவரும், வஞ்சகர் - வஞ்சகருடைய, கொடும் கொள் - கொடிய குற்றம், தீர - தீரும்படி, குரைகழல் கால் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையுடைய திருவடியை, தாரார் - தர மாட்டாதவருமாகிய சிவபெருமான், குடி - குடியிருக்குமிடம்.

(கு - னா.) நேர்தல் - தங்குதல், ஒத்தல். கோடரம் - சடை. ஆர் - ஆத்தி. குரைகழல் - வினைத்தொகை. கழல் - வீரக்கழல். மென்மயில்-சாலையுடைய மயில் எனினுமாம்; “மென்மை சாயல்”.

ஆக்கமுறு விண்ணவரு மஞ்சிறைசெஞ் சூட்டனமும்
தேக்கமல மென்றிருக்குஞ் சிங்கையே—நோக்கம்
மதியா தவனழலான் வாழ்த்தினரைத் தாழ்த்த
மதியா தவனழலான் வாழ்வு.

(ப - னா.) ஆக்கமுறு - போகத்தையுற்ற, விண்ணவரும் - தேவர்களும், தேங்கு - நிறைந்த, அமலம் என்று - பரிசுத்த தானமென்று கருதி, இருக்கும் - தங்குகின்ற, சிங்கை-; அம் சிறை - அழகிய சிறகினையும், செம்சூட்டு - சிவந்த உச்சிக் கொண்டையையுமுடைய, அன்னமும்-அன்னப் புள்ளும், தேன் கமல மென்று இருக்கும் - தேன் பொருந்திய தாமரை இதழை மென்று கொண்டு

இருக்கின்ற, சிங்கையே—; நோக்கம் - கண்கள், மதி ஆதவன் அழலான் - சந்திரனாகவும் சூரியனாகவும் அக்கினியாகவு முடையவரும், வாழ்த்தினரை - தன்னை வாழ்த்தினவர்களை, தாழ்த்த - கீழ்ப்படுத்த, மதியாதவன் - எண்ணாதவரும், அழலான் - (அவரைக்) கோபியாதவருமாகிய சிவபெருமான், வாழ்வு - வாழ்மிடமாகும்.

(கு - ரை.) தேங்கு என்பது தேக்கு என விரித்தல் விகாரம் பெற்றது. சிவபெருமான் சோம சூரியாக்கினிகளைத் திருக்கண்களாகவுடைமையால், 'நோக்கம் மதியாதவன் அழலான்' என்றார். குட்டு - உச்சிக்கொண்டை. அனம் - அன்னம் என்பதன் இடைக்குறை. இனி, தேன் கமலம் மென்று இருக்கும் என்பதற்குக் கமலத்திற் றேனைச் சுவைத்துக்கொண்டு தங்குகின்ற எனினுமாம். இப்பொருட்டுக்குக் கமலத்தேன் என மாற்றுக. (சுஅ)

பாரக் குழலார் பயோதரமும் பைங்கூடும்
சேரப் பணைத்துவளர் சிங்கையே—வாரத்து
நச்சரவ மானார் நரகே சரிநடுங்க
அச்சரவ மானா ரகம்.

(ப - ரை.) பாரம் குழலார் - இடைக்குப் பாரமாகவுள்ள கூந்தலையுடைய மகளிரது, பயோதரமும்-தனமும், சேர - ஒன்றோடொன்று நெருங்க, பணைத்து - பருத்து, வளர் - வளர்கின்ற, சிங்கை—; பைங்கூடும் - பசிய பயிர்களும், சேர் அப்பு அணைத்து வளர் - சேர்ந்த நீரைப் பொருந்தி வளர்கின்ற, சிங்கை—; வாரத்து - அன்போடு, நச்சு அரவம் - விடம் பொருந்திய பாம்பையும், மானார் - மாணையுமுடையவரும், நரகேசரி - திருமாலாகிய நரசிங்கம், நடுங்க - நடுங்கும்படி, அ சரவமானார் - அந்தச் சரபவடிவமானவருமாகிய சிவபெருமானது, அகம்-இடமாம்.

(கு - ரை.) சரபம்-எண்காற்புள். சரபமென்பது சரவமென்றின்றது; பாட்டை - வாட்டை என்பது போலப் பகரத்திற்கு வகரம் மயங்கிற்று. இனி, வாரத்து - நெடிய கோபத்தோடு, நரகேசரியைக் கொல்ல அச் சரபவடிவ மானவர் எனினுமமையும். நடுங்குதல் - கொல்லுதல்மேற்று; உபசரித்தல். (சுசு)

நேசத் தினின்மடமை நீக்கலினல் லோரெவர்க்கும்
தேசத் தினைநிகர்க்குஞ் சிங்கையே—நீசப்

புலைச்சமைய மாற்றினார் பொய்யறிவுக் கெட்டா
துலைச்சமைய மாற்றினா ஞர்.

(ப - ரை.) நேசத்தினில் - நட்பினால், நல்லோர் எவர்க்கும் - நல்லோர் யாவர்க்கும், தேசத்தினை - தங்கள் தேசத்தையே, நிகர்க்கும் - ஒத்திருக்கின்ற, சிங்கையே—; மடமை நீக்கலின் - அறியாமையை ஒழித்தலினால், நல்லோர் எவர்க்கும் - நல்லோர் யாவர்க்கும், தேசத்தினை - அறிவினை, நிகர்க்கும் - ஒத்திருக்கின்ற, சிங்கை—; நீசப்புலை சமயம் - மிகக் கீழ்மையையுடைய சமயங்களை, மாற்றினார் - மாற்றினவரும், பொய் அறிவுக்கு - பொய்மையாகிய அறிவினுக்கு, எட்டாது - எட்டாமல், உலைச்ச - வருத்துகின்ற, அம் - சிறந்த, ஐயம் - ஐயத்தை, ஆற்றினார் - உண்டாக்கினவருமாகிய சிவபெருமானது, ஊர் - ஊராகும்.

(கு - ரை.) சிறந்த ஐயத்தை யுண்டாக்கினது பொய்யறிவாளர்க்கு என்க. எவர்க்கும் என்புழி உம்மை முற்றும்மை. (எ0)

வெவ்வலரிக் கெத்துறையு மென்கு லியர்நாவும்
செவ்வலரிப் பூமணக்குஞ் சிங்கையே—மௌவலரும்
பாக முறுவலா ராம்பலித ழானைவிட்டு
யோக முறுவலா ஞர்.

(ப - ரை.) வெம்அலரிக்கு - வெவ்விய சூரியனுக்கு, எத்துறையும் - எவ்வகைப்பட்ட நீர்த்துறையிலும் (இட்டுப் பூசித்தலால்), செவ் அலரிப் பூ - செவ்விய அலரிப் பூக்கள், மணக்கும் - வாசனை வீசுகின்ற, சிங்கை—; மெல் சூலியர் - மெல்லிய கருவுற்ற மகளிருடைய, நாவும் - நாக்குகளும், செம் - சிவந்த, அலரி - அழகிய, பூ மண் - பூமியிலுள்ள மண்ணை, நக்கும் - நக்குகின்ற, சிங்கை—; மௌவல் அரும்பாக - முல்லை யரும்பு போல, முறுவல் - பற்கள், ஆர் - நிறைந்த, ஆம்பல் - செவ்வல்லியை யொத்த, இதழானை - இதழையுடைய உமாதேவியை, விட்டு - நீங்கி, யோகம் - யோகத்தை, உறு - உறுதலின், வல்லார் - வல்லவராகிய சிவபெருமானது, ஊர் - ஊராகும்.

(கு - ரை.) இனி, எத்துறையிலும் சூரியனுடைய வருகையால் சிவந்த அலரிப் பூக்கள் மணக்கின்ற எனினுமாம். அரும்பாக என்புழி, ஆக - உவம உருபு. இதழாள் - சீனையடியாகப் பிறந்த

பெண்பாற் படர்க்கைப் பெயர். உறு - உறுதல்; முதனிலைத் தொழிற் பெயர். (எக)

ஆகுலவா ரங்குறித்த வாயர் குலவணிகர்
சேகுலவா ரம்பிரிக்குஞ் சிங்கையே—கோகுலமுன்
நைவசனத் தோகையினர் ஞானவடி வின்புடையார்
சைவசனத் தோகையினர் சார்பு.

(ப - ரை.) ஆ குலம்-பசுக்கூட்டங்களின், வாரம் - (புணர்ச்சி யின்) அன்பை, குறித்த - எண்ணிய, ஆயர் - இடையர்கள், சே குலம்-இடபத்தின் திரளை, வாரம் பிரிக்கும் - பங்காகப் பிரிக்கின்ற, சிங்கை—; குலவணிகர் - தலைமையான வியாபாரிகள், சேகு உலவு ஆரம் பிரிக்கும் - வைரம் பொருந்திய முத்துக்களைத் தரமாகப் பிரிக்கின்ற, சிங்கை—; கோகிலம் - குயிற் கூட்டங்கள், முன் - முன்னே, நை - நைகின்ற, வசனம் - சொற்களையுடைய, தோகையினர் - உமாதேவியாருடைய, ஞானவடிவின் - ஞானவடிவினது, புடையார் - பக்கத்திலுள்ளவரும், சைவ சனத்து - சைவ சனங்களிடத்து, ஓகையினர் - மகிழ்ச்சியை யுடையவருமாகிய சிவபெருமான், சார்பு - சாருமிடமாகும்.

(கு - ரை.) சேகு உலவு ஆரம் என்றது கெட்டி முத்தை. ஆரம் - சந்தனக் கட்டையுமாம். கோகிலம் என்பது தனிச்சொல் நோக்கிக் கோகுல மென்றாயது. ஓகை - உவகை என்பதன் மருஉ. (எஉ)

பன்ன வருந்தமிழ்கேட் பாருமவர் மாளிகையும்
தென்ன மலையனிகர் சிங்கையே—இன்னலெறி
வானடிக்கு நாடகத்தார் வாழவருள் வார்சுடலைக்
கானடிக்கு நாடகத்தார் காப்பு.

(ப - ரை.) பன்ன - (பாவலர்) சொல்ல, அரு தமிழ் - அரிய தமிழ்ப் பாக்களை, கேட்பாரும் - கேட்கின்றவர்களும், தென்னன் - தென்னவனையும் (பாண்டியனையும்), மலையன் - அகத்தியமுனிவனையும், நிகர் - ஒப்பாயிருக்கின்ற, சிங்கை—; அவர் மாளிகையும் - அவர்களுடைய வீடுகளும், தென்ன - தெற்குத் திசையிலுள்ள,

மலையம் - பொதிய மலையை, நிகர் - ஒத்திருக்கின்ற, சிங்கை—; இன்னல் எறிவான் - துன்பத்தை யொழிக்கும் பொருட்டு, நடு - (பிரமனால்) நிறுவிய, இ கு - இப்பூமியில், நாடு அகத்தார்-(தம்மைக்) கருதுகின்ற மனத்தையுடையார், வாழ - வாழும்படி, அருள்வார் - அருள் செய்பவரும், சுடலைக்கான் - சுடலையாகிய காட்டினிடத்து, நடிக்கும் - நடிக்கின்ற, நாடகத்தார் - நாடகத்தை யுடைய வருமாகிய சிவபெருமான், காப்பு - காக்குமிடமாகும்.

(கு - னா.) அருந்தமிழ் கேட்பார் கொடையினாலும், கல்வியறிவினாலும் முறையே பாண்டியரையும் அகத்தியனாரையும் ஒப்பா வார். மலைய நிகர் என்பது மலைய நிகர் எனச் சிலேடை நோக்கி பொது நகரம் சிறப்பு நகரமாக நின்றது. இனி, தென் அமல் ஐயன் நிகர் - அழகு பொருந்திய அக்கினிப் பிழம்பாகிய சிவபெருமானை ஒத்திருக்கின்ற என்னுமாம். ஐயன் - சிவன். இன்னல் எறிவான் நாடு அகத்தார் என இயையும். (எஃ)

சொல்வந்த நல்லோர் தொகுமனையுஞ் சாலிகளும்
செல்வந் தமருறவாஞ் சிங்கையே—இல்வந்து
சேயத் தலைக்கறியார் தீப்பசியார் தீயவெனை
முடியத் தலைக்கறியார் வாழ்வு.

(ப - னா.) சொல் வந்த - புகழ்பெற்ற, நல்லோர் தொகுமனையு மும் - நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய நல்லவர்கள் சேர்ந்த வீடுகளும், செல்வம் தமர் உறவாம் - செல்வமும் சுற்றத்தாரும் உறவாகின்ற, சிங்கை—; சாலிகளும் - நெற்பயிர்களும், செல் வந்து - மேகங்கள் வந்து, அமருற - தங்குதலாலே, ஆம் - விருத்தியாகின்ற, சிங்கை—; இல் வந்து - (சிறுதொண்டநாயனாது) வீட்டில் வந்து, சேய் அ தலைக்கறி - பிள்ளையின் அத்தலைக்கறியை, ஆர் - உண்ணுதற்குக் காரணமான, தீ பசியார் - கொடிய பசியையுடையவரும், தீய எனை - கொடிய என்னை, மாயத்து - மாய்கையில், அலைக்க அறியார் - அலைக்க அறியாதவருமாகிய சிவபெருமான், வாழ்வு - வாழுமிடமாகும்.

(கு - னா.) தமர் - சுற்றத்தார். அலைக்கறியார் என்புழி அகரம் தொக்கது. தான் விரும்பிக் கேட்டமையால், 'அத் தலைக்கறி' யென்றார். எனை - என்னை என்பதன் தொகுத்தல். (எஃ)

மானந் தரும்பொருநர் வாளிடத்தும் பூந்தடத்தும்
சேனந் துவண்டுலவுஞ் சிங்கையே—ஞானம்
தழைத்தவரைக் காப்பா ரழல்விழிக்கும் பாம்பால்
இழைத்தவரைக் காப்பா ரிடம்.

(ப - ரை) மானந்தரும்-பெருமையையுடைய, பொருநர் வாளி
டத்தும்-வீரரது வாளிடத்தும், சேனம்-பருந்துகள், துவண்டு-
வட்டமிட்டு, உலவும்-திரிகின்ற, சிங்கை—; பூ தடத்தும் - அழகிய
தடாகங்களிடத்தும், சேல் நந்து வண்டு - சேல்மீன்களும் சங்கு
களும் வண்டுகளும், உலவும் - உலவுகின்ற, சிங்கை—; ஞானம்
தழைத்தவரை - ஞானம் பொலியப்பட்டவரை, காப்பார் - காப்ப
வரும், அழல் விரிக்கும் - தீச்சொரிய விழித்துப் பார்க்கின்ற, பாம்பால்
இழைத்த - பாம்பால் செய்து அமைத்த, அரைக் காப்பார் -
அரைஞாணையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, இடம் - இட
மாகும்.

(கு - ரை.) அரைக் காப்பு-அரைஞாண். பொருநர் - வீரர். (எடு)

[சையும்
சொன்முனிவ னின்னிசையுந் தோகையர்மென் சொல்லி
தென்மலைய வெற்புருக்குஞ் சிங்கையே—பொன்மலைவில்
கொண்டு புரங்கடந்தார் கோரவிடம் வாய்நிறைய
மண்டு புரங்கடந்தார் வாழ்வு.

(ப - ரை.) சொல்முனிவன் - அகத்தியனது, இன்இசையும்-
இனிய பாட்டும், தென்மலைய வெற்பு உருக்கும் - தெற்குத் திசையி
லுள்ள பொதியமலையை உருக்குகின்ற, சிங்கை—; தோகையர் -
பெண்களுடைய, மென் சொல் இசையும் - மெல்லிய சொற்களின்
இசையும், தேன் மலைய - தேன் மயங்கும்படி, என்பு உருக்கும் -
என்பையும் உருக்குகின்ற, சிங்கை—; பொன்மலை வில்கொண்டு -
பொன்மலையாகிய வில்லால், புரங்கடந்தார் - திரிபுரத்தை வென்ற
வரும், கோரவிடம் - அச்சத்தைவினைக்கும் விடத்தை, வாய்
நிறைய - வாய் உண்டு நிறைதலாலும், மண்டுபு - (கண்டத்தில்)
நெருங்குதலாலும், உரங்கள் தந்தார் - (தேவர்களுக்கு) வலிமை
யைக் கொடுத்தவருமாகிய சிவபெருமானது, வாழ்வு - வாழ்
மிடமாகும்.

(கு - னை.) பொதிய மலையை உருக்கினது இராவணனைக் கந்தருவத்தால் பிணித்த காலத்தில் என்க. சொல்முனிவன் என்றது அகத்தியனை; முத்தமிழையும் அருளினமையால். சொல் - புகழ். தேன் என்பது தென் எனச் சிலேடை நோக்கிக் குறுக்கும் வழிக் குறுக்கல். இனி, விடமானது தம் வாயில் நிறைதலாலே நெருங்கிய தேவர்களுடைய சரீரங்களைக் காத்தவர் எனினுமமையும்; (மண்டு - நெருங்கிய, புரங்கள் - தேவர்களுடைய சரீரங்கள்); (புரம் - சரீரம்) நிறைய - செய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் காரணப் பொருட்டு. மண்டுபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமும் அது. (எசு)

பூணம் புயத்தினோர் பொற்படமும் வாய்பரியும்
சேணந் தரத்திரியுஞ் சிங்கையே—தூணம்
கொடுக்குநர கேசரியார் கோளொழித்தா ரென்னைக்
கடுக்குநர கேசரியார் காப்பு.

(ப - னை.) பூண் அம் புயத்து - ஆபரணத்தை யணிந்த அழகிய புயத்தையுடைய, இனோர் பொற்படமும் - இளஞரது அழகிய காற்றோட்டியும், அந்தரத்து - ஆகாயத்தினது, சேண் - தூரத்தில்; இரியும் - பறக்கின்ற, சிங்கை—; வாய்பரியும் - தாவிச் செல்லும் குதிரைகளும், சேணம் - கல்லணையை, தர - இட, திரியும் - சுழன்று வருகின்ற, சிங்கை—; தூண் - தூணுள், ஒடுக்கும் - (தன்னுடலை) மறைத்து வைத்திருந்த, நரகேசரியார் - திருமாலாகிய நரசிங்கத்தினது, கோள் - வலிமையை, ஒழித்தார் - (சரப வடிவெடுத்து) ஒழித்தவரும், என்னை - அடியேனை, கடுக்கும் - வருத்தும், நரகு - நரகத்திடத்து, சரியார் - சரியவிடாத வருமாகிய சிவபெருமான், காப்பு - காக்குமிடமாகும்.

(கு - னை.) பொற்படம் - காற்றோட்டி. இதனை வாணி எனவும் தேர்ப்படம் எனவும் கூறுப. இரிதல் - செல்லுதல். சேணந் தரத்து - முன்பிள்ளை வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகை நிலைத் தொடர். வாவும் என்பது வாம் என நின்றது. தூண் அங்கு ஒடுக்கும் என்பதில் அங்கு - அசை. இனி, இரணியனுக்கும் பிரகலாதனுக்கும் வாதம் நேர்ந்த காலத்து அவ்விடத்துத் தூணில் ஒடுங்கிக் கிடந்த எனினுமாம்; (அங்கு - அவ்விடம்). சரிவிக்கார் என்பது சரியார் என வில்விசுதி தொக்கது. நரகே என்புழி ஏ - அசை. (எஎ)

மீனுகளும் பூந்தடத்து மேதிகளு மென்புறவும்
தேனுவள மேய்ந்துறையுஞ் சிங்கையே—பானு
இனப்பற்று வைத்தா ரிமையமகண் மேலே
மனப்பற்று வைத்தார் மனை.

(ப-ரை.) மீன் உகளும் - மீன்கள் குதிக்கின்ற, பூ தடத்து -
அழகிய தடாகத்தில், மேதிகளும் - எருமைகளும், தேன் உவள -
தேன்பாய், மேய்ந்து - (பூக்களை) மேய்ந்து, உறையும் - தங்கு
கின்ற, சிங்கை—; மென் புறவும் - மெல்லிய முல்லை நிலமும்,
தேனு - பசுக்களால், வளம் ஏய்ந்து - வளம்பொருந்தி, உறையும் -
தங்கப்படுகின்ற, சிங்கை—; பானு - சூரியனது, இனம் பல் -
சுட்டமாகிய பற்களை, துவைத்தார் - உடைத்தவரும், இமைய
மகள் மேல் - மலையரையன் மகளாகிய உமாதேவியினிடத்து,
மனப்பற்று வைத்தார் - மனவிருப்பம் வைத்தவருமாகிய சிவ
பெருமானது, மனை - வீடாகும்.

(கு - ரை.) உறையும் - தங்கும்; தங்கப்படும் : படு விசுதி
தொக்கது; முன்னது செய்வினை பின்னது செயப்பாட்டுவினை.
புறவம் - முல்லைநிலம். பானு - சூரியன். (எஅ)

ஊக்கத் தமார்க்களம்புக் கோர்விழியு மாமடமும்
தீக்கைக் கனல்வழங்குஞ் சிங்கையே—யாக்கையெனும்
தோற்பொதியச் சாரலார் தொண்டரெனக் காக்குமிளம்
காற்பொதியச் சாரலார் காப்பு.

(ப - ரை.) ஊக்கத்து - முயற்சியோடு, அமார்க்களம்-யுத்த
களத்தில், புக்கோர் விழியும் - புக்க வீரரது கண்களும், தீக்கை -
தீத்தலையுடைய, கனல் வழங்கும் - அனலைச் சொரிகின்ற, சிங்கை-;
மா மடமும்- சிறந்த மடங்களும், தீக்கை - (சீடர்கட்குத்) தீட்சை
யின் பொருட்டு, அனல் - ஓமாக்கினியை, வழங்கும் - வழங்கு
கின்ற, சிங்கை—; தோல்பொதி - தோல் மூடிய, யாக்கை எனும்
அச்சு - யாக்கை என்கின்ற உடலை, ஆரலார் - பொருந்தாதவரை,
தொண்டர் என - அடியவராகக் கருதி, காக்கும் - காக்கி
ன்ற, இளங்கால் - தென்றற்காற்றையுடைய, பொதியச் சாரலார் -
பொதிய மலைச்சாரலையுடையவராகிய சிவபெருமானது, காப்பு -
காவலிடம்.

(கு - னை.) யாக்கைவேறு உயிர்வேறு காணப்படாமையின் ஒற்றுமை நயத்தால், 'யாக்கையெனும்ச்சு' என்றார். அச்சு ஆகுபெயராய் உடலையுணர்த்திற்று. (எக)

மேக்களவிட் டோங்குதமிழ் வெற்புமர விந்தமுஞ்சேர்
தேக்கமரப் பூம்பணைபாய் சிங்கையே—நீக்கமிலா
தெங்கு நிலாவிடுவா ரீரச் சடாடவிமேல்
பங்கு நிலாவிடுவார் பற்று.

(ப - னை.) மேக்கு - ஆகாயத்தை, அளவிட்டு-அளவுபடுத்தி, ஒங்கு - உயர்ந்த, தமிழ் வெற்பும் - பொதியமலையும், சேர் - (தன்னிடத்துப்) பொருந்திய, தேக்கமரம்— தேக்கமரத்தினது, பூ பணை-பூக்களையுடைய கிளைகள், பாய் - பரவுகின்ற, சிங்கை—; அரவிந்தமும் - தாமரைப்பூக்களும், சேர் - (தம்மிடத்துச்) சேர்ந்த, தேன் - தேனை, கமர் - பிளப்பிடத்தையுடைய, அ - அந்த, பூ பணை - பொலிவினையுடைய வயல்களில், பாய் - பாய்ச்சுகின்ற, சிங்கை—; எங்கும் - எவ்விடத்தும், நீக்கம் இலாது - பிரிதல் இல்லாமல், நிலாவிடுவார் - விளங்குகின்றவரும், ஈரச்சடாடவிமேல் - குளிர்ந்த சடைக்காட்டில், பங்கு - வளைந்த, நிலா - பிறையை, இடுவார் - தரிப்பவருமாகிய சிவபெருமான், பற்று - பற்றுமிடமாகும்.

(கு - னை.) பூம்பணைபாய் என்புழிப் பாய் - முந்தியது தன் வினைமேற்று; பிந்தியது பிறவினைமேற்று. நிலவிடுவார் என்பது நிலாவிடுவார் என நீட்டும்வழி நீட்டல். சடாடவி - தீர்க்கசந்தி; (சடா+அடவி). அரவிந்தம் - தாமரைப்பூக்கள்; ஆகுபெயர். (அ௦)

கொற்றத் தகருங் குடிப்பிறந்த கொள்கையரும்
செற்றத் தமர்வளர்க்குஞ் சிங்கையே—முற்றப்
பொறைக்கமடத் தோட்டார் புலன்போ யென்னெஞ்சை
மறைக்கமடத் தோட்டார் மனை.

(ப - னை.) கொற்றத்தகரும் - வெற்றி பொருந்திய ஆட்டுக் கிடாயும், செற்றத்து - கோபத்தோடு, அமர் வளர்க்கும் - போரை மிகுத்தின்ற, சிங்கை—; குடிப்பிறந்த - நற்குடியிற் பிறந்த, கொள்

கையரும் - (சுற்றந் தழுவும்) கொள்கையினையுடையாரும், செற்ற-
நெருங்க, தமர் வளர்க்கும் - சுற்றத்தாரை வளர்க்கின்ற, சிங்கை—;
முற்ற - முழுமையும், பொறை - சுமையாக, கமடத்து ஓட்டார் -
ஆமையோட்டை யணிந்துவரும், புலன் போய் - ஐம்புலன்களும்
சென்று, என் நெஞ்சை மறைக்க - எனது மனத்தை மறைக்க,
மடத்து - அறியாமைகளில், ஓட்டார் - (என்னைச்) செலுத்தாதவரு
மாகிய சிவபெருமானது, மனை - வீடாகும்.

(கு - னா.) கொற்றம் - வெற்றி; (கொல் + து + அம்). தகர் -
ஆட்டுக்கிடாய். செற்ற - நெருங்க; (செறு + அ). தமர் - சுற்றத்
தார். திருமாலாகிய கூர்மத்தின் ஓட்டைப் பறித்து அதன்
கொட்டத்தை யடக்கி அதன் ஓட்டைப் பதக்கமாக அணிந்து
கொண்டாராதலான், 'கமடத்தோட்டார்' என்றார். ஐம்புலன்க
ளாவன சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்பன. மடத்து
என்புழி அத்துச்சாரியை. மடம் - அறியாமை- இனி, யான் புலன்
களின் வழியே சென்று மனத்தை மறைக்கும்படி அறியாமைகளில்
என்னைச் செலுத்தாதவர் எனினுமாம். (அக)

எவ்வெந்தப் பூம்பொழிலு மீர்ங்குமுத நாண்மலரும்
செவ்வந்திப் போதலருஞ் சிங்கையே—அவ்வந்தி
பிட்டுக் கலந்தார் பெருநீர்ப் பழம்புவனத்
தட்டுக் கலந்தார் தலம்,

(ப - னா.) எவ்வெந்த - எவ்வெவ்விடங்களிலும் உள்ள,
பு பொழிலும் - அழகிய சோலைகளும், செவ்வந்திப்போது -
செவ்வந்திமலர், அலரும் - மலருகின்ற, சிங்கை—; ஈர் நாள் குமுத
மலரும் - குளிரந்த புதிய செவ்வல்லி மலர்களும். செம் அந்திப்
போது - சிவந்த மாலைக்காலத்தில், அலரும் - மலருகின்ற,
சிங்கை—; அவந்தி பிட்டுக்கு அலந்தார் - அந்தவந்தி யென்பாள்
கொடுத்த பிட்டினுக்கு ஆசைப்பட்டவரும், பெருநீர் - கடல்
குழந்த, பழம் புவனத்தட்டு - பழமையாகிய புவன அடுக்குகளில்,
கலந்தார் - சேர்ந்துள்ளவருமாகிய சிவபெருமானது, தலம் - இட-
மாகும்.

(கு - னா.) எவ்வெந்த என்பது எந்தவெந்த என்பதன்
மருஉ. மணிவாசகப்பெருமான் பொருட்டு வைக்கக்கரை அடைக்க

நேர்ந்த ஞான்று, செம்மனச் செல்வியாகிய வந்தி என்பாளது பிட்டினுக்கு ஆசையுற்று, ஒட்டராய் வந்து அவள் கொடுத்த பிட்டினையுண்டவராதலான், 'அவ்வந்தி பிட்டுக்கலந்தார்' என்றார். பெருநீர் - கடல்; அன்மொழி. (அஉ)

நீரகத்தே யுற்றாளு நீள்வணிகர் பொற்றோளும்
சீரகத் தார்மணக்குஞ் சிங்கையே—தாரகத்தை
அந்தத் தெனக்குனித்தா னன்பினுப தேசிப்பான்
தந்தத் தெனக்குனித்தான் சார்பு.

(ப-ரை.) நீரகத்து - பாற்கடலிலே, உற்றாளும் - தோன்றின வளுமாகிய இலக்குமியும், சீர் அகத்தார் - சிறப்புப் பொருந்திய வீட்டையுடையவர்களை, மணக்கும்-சேர்ந்திருக்கின்ற, சிங்கை—; நீள்-சிறந்த, வணிகர்-வணிகரது, பொன் தோளும்-அழகிய தோள்களும், சீரகம் தார் - சீரக மாலையை, மணக்கும் - தரிக்கின்ற, சிங்கை—; தாரகத்தை - தாரகமந்திரத்தை, அந்தத்து - சமர திசையில், உன்னி - (அடியேனை) நினைத்து, எனக்கு - எனக்கு, தான் அன்பின் - தான் அன்போடு, உபதேசிப்பான், - உபதேசிப்ப வரும், தம்தத்தென - தம்தத்தென்னும் ஒலியோடு, குனித்தான் - நடஞ் செய்தவருமாகிய சிவபெருமானது, சார்பு - சாருமிடம்.

(கு - ரை.) நீர் அகம் அத்து - நீரைத்தன்னிடத்துடையது ; அன்மொழியாய்க் கடலையுணர்த்திற்று. அத்து - சாரியை. நீரகத் துற்றாள் என்ற குறிப்பிலுல் பாற்கடலையுணர்த்திற்று. உற்றாள் - இலக்குமி. சீர் அகத்தார் என்புழி, அகம் - வீடு தாய்மையான மனத்தையுடையார் எனினுமாம். சீரக வடிவமாகப் பொன்றாற் செய்து மாலைபோலத் தொடுத்தணிதலின், 'சீரகத்தார்' என்றார். இவர்கட்குச் "சீரகத்தாமர்" எனப் பெயருண்மை யறிக. (அங்)

ஈவதற்கன் பாம்வணிக ரில்லுமறி வோர்மனையும்
தீவகத்தின் சாந்தமுறுஞ் சிங்கையே—நோவறுத்தென்
பாடற் களிப்பான் பணித்ததிருத் தாள்வழுத்தும்
ஆடற் களிப்பா னகம்.

(ப-ரை.) ஈவதற்கு - (யாசகர்களுக்குக்) கொடுத்தற்கு, அன் பாம்-அன்பாயிருக்கின்ற, வணிகர் இல்லும் - வணிகருடைய வீடு களும், தீவகத்தின் - தீவிலுள்ள, சாந்தம் - சந்தனக்கட்டைகள்

உறும் - தங்குகின்ற, சிங்கை ;—அறிவோர் மனையும் - அறிவாளிகளுடைய வீடுகளும், தீவு-(பொறுமை) அழிந்த, அகத்தின்-மனத்தில், சாந்தம் உறும்-சாந்த குணத்தையுறுகின்ற, சிங்கை—; நோவு அறுத்து - (எனது) பிறவி நோயை ஒழித்து, என் பாடற்கு அளிப்பான் - எனது பாடலுக்கு (முத்தியை) அளிப்பவரும், பணித்த - (என்னைத்) தொண்டு செய்வித்த, திருத்தாள் - திருவடிகளை, வழுத்தும் - துதிக்கின்ற, ஆடல் - ஆடலில், களிப்பான் - மகிழ்பவருமாகிய சிவபெருமானது, அகம் - வீடாகும்.

(கு - ரை.) இனி, திருத்தாளால் (செய்கின்ற) ஆடலில் மகிழ்பவன் எனவும், வழுத்தும் என்பதை ஆடலுக்கு அடையாகக் கொள்ளுதலும் ஒன்று. (அச)

விந்தைக் கிணையாம் விறலியரு மெய்யறிவும்
சிந்தைச் சுகம்பயிற்றுஞ் சிங்கையே—முந்தைக்
கடவுண் மறைத்தலையார் காதலித்துத் தம்பால்
கடவுண் மறைத்தலையார் காப்பு.

(ப-ரை.) விந்தைக்கு இணையாம்-வீரலட்சுமிக்கு ஒப்பாகிய, விறலியரும் - பாடுவிச்சியரும், சிந்தை-சிந்து என்னுஞ் செய்யுளை, சுகம்-கிளிப்பிள்ளைக்கு, பயிற்றும்-பழகச் செய்கின்ற, சிங்கை—; மெய்யறிவும்-(அவரது) உண்மையறிவும், சிந்தை-சிந்தையில்; சுகம்-இன்பத்தை, பயிற்றும் - பயிலச் செய்கின்ற, சிங்கை—; முந்தை - முற்பட்ட, மறைக் கடவுள் - பிரமனது, தலையார் - தலைமாலையுடையவரும், காதலித்து - விரும்பி, தம்பால் - தம்மிடத்து, கடவு - செலுத்துகின்ற, உள் - உள்ளத்தை, மறைத்து - (அஞ்ஞானத்தில்) மறைத்து, அலையார் - வருத்தாதவருமாகிய சிவபெருமானது, காப்பு - காவலிடமாம்.

(கு - ரை.) சிந்தைச் சுகம் பயிற்றும் என்பதற்குச் சிந்து - (இசைக்குத் தோற்று) ஒடிய, ஐ - அழகிய, சுகம் - கிளிப்பிள்ளைக்கு, பயிற்றும் - (அவ்விசையைப்) பயிற்றும் எனினுமாம். சிந்து தல் ஈண்டு ஒடுதல் மேற்று, அலையார் - வருத்தார்; பிறவினை மேற்று. முந்தைக் கடவுண் மறைத்தலையார் என்பதற்கு (மும்மூர்த்திகளில்) முதலில் வைத்து எண்ணப்பட்ட கடவுளாகிய பிரமனது மறுக்கப்பட்ட (கிள்ளப்பட்ட) அழகிய தலையாகிய பிரமகபாலத்தையுடையார் எனலும் ஒன்று. மறுப்பொருந்திய இகழ்த்தக்க தலையுமாம். (அரு)

ஆராயு முத்தமிழு மத்தமிழ்மந் தாநிலமும்
சீரா யசைநடைகூர் சிங்கையே—போராணை
வேகத் தசைத்தோன் மிடையு மிருளெறிப்ப
ஆகத் தசைத்தோ னகம்.

(ப - ரை.) ஆராயும் - (சங்கப் புலவர்களால்) ஆராயப்பட்ட,
முத்தமிழும் - இயல், இசை, நாடகமென்னு மூன்று தமிழும், சீர் -
(செய்யுளாகத்து) சீரும், ஆய் அசையும் - நுணுக்கம் வாய்ந்த
அசையும், நடைகூர் - (ஆற்றொழுக்கு முதலிய) ஒழுக்கமிக்க,
சிங்கை—; அ தமிழ் மந்தாநிலமும் - (பொதிய மலையின்கண்)
அத்தமிழொடு பிறந்த தென்றற்காற்றும், சீராய் - சிறப்பாய்,
அசை - அசைகின்ற, நடைகூர் - நடைமிக்க, சிங்கை—; வேகம் -
வேகத்தையுடைய, போர் ஆணை - போர்த் தொழிலையுடைய
யானையினது, தசைத்தோல் - தசை பொருந்திய தோலை, மிடை
யும் இருள் எறிப்ப - நெருங்கிய இருள் பரவ, ஆகத்து - உடலில்,
அசைத்தோன் - போர்த்தவராகிய சிவபெருமானது, அகம் -
வீடாகும்.

(கு - ரை.) தென்றற்காற்றினுக்கு மந்தாநிலம் எனப் பெய
ருண்மையின், 'சீராயசை நடைகூர்' என்றார். ஆணை - யானை
என்பதன் மரூஉ. (அசு)

நாவிக் குழன்முடிக்கு நாரியரும் பல்லுயிரும்
சீவித் தளவளவுஞ் சிங்கையே—நாவிக்
களத்து விடக்கறுப்பார் காமியத்துப் போமென்
உளத்து விடக்கறுப்பா னார்.

(ப - ரை.) நாவி குழல் - புனுசூழ்சப் பெற்ற கூந்தலை,
முடிக்கும் - (ஐம்பகுப்பாக) முடிக்கின்ற, நாரியரும் - மகளிரும்,
சீவி - கூந்தலைச்சீவி, தளவு - முல்லையை, அளவும் - வைத்து
முடிக்கின்ற, சிங்கை—; பல் உயிரும் - பலவுயிர்களும், சீவித்து -
(இடையே) அழியாது, அளவளவும் - கலந்து வாழ்கின்ற,
சிங்கை—; களத்து - கண்டத்து, காலி - நீலோற்பலம் போல,
விடம் கறுப்பார் - விடக் கறுப்பையுடையவரும், காமியத்து -
இட்ட காமியத்து, போம் - போகும், என் உள்ளத்து - எனது
எண்ணத்தினுண்டாகும், விடக்கு - ஊனை (பிறப்பை), அறுப்
பார் - அறுப்பவருமாகிய சிவபெருமானது, ஊர் - ஊராகும்.

(கு - னை.) விடக்கு - ஊன்; இலக்கணையாய்ப் பிறப்பையுணர்த்திற்று. இனி, என் உள்ளத்து இடக்கு அறுப்பார் - எனது மனத்திலுண்டான வருத்தத்தை யொழிப்பார் எனக் கோடலும் ஒன்று. அப்பொருட்கு, உளத்து இடக்கு என்பதை “ஒடும்” என்னும் இலோசால் கொண்டு அது உடம்படு மெய்பெற்றதென்க. (அஎ)

வன்னவிலைப் பாவையர்கை வாளுகிருமாங்குயிலும்
சின்னவடு கோதியிடுஞ் சிங்கையே—மின்னவிரும்
வேணிபிணை கத்தான் விதிதலைமாலைச் சூல
பாணிபிணை கத்தான் பதி.

(ப - னை.) வன்னம் - அழகிய, விலைப்பாவையர் - பரத்தையர்களது, வாள் கை உகிரும் - ஒளி பொருந்திய கைந் நகங்களும், சின்னம் - அடையாளமாக, வடு - தழும்புகளை, கோதியிடும் - (விடபுருடர்களுடைய உடலில்) கீறியிடுகின்ற, சிங்கை—; மாங்குயிலும் - மாமரத்தில் வசிக்கின்ற குயில்களும், சின்ன - சிறிய, வடு - மாம்பிஞ்சுகளை, கோதியிடும் - கிண்டியிடுகின்ற, சிங்கை—; மின்னவிரும் வேணி - மின்னலைப் போல விளங்குகின்ற சடையில், பின்-பின்னிய, நாகத்தான்-பாம்பையுடையவரும், விதி தலைமலை - பிரமனது தலைமாலையையுடைய, சூல பாணி - சூலமேந்திய கையில், பிணைத்தான் - பிணைமென்னும் வில்லையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, பதி - ஊராகும்.

(கு - னை.) வன்னம் - அழகு. ஆகுபெயராய்ச் செம்பஞ்சக் குழம்பு எனினுமாம். வாள் உகிர் - வாள் போன்ற நகம் எனினுமமையும். நிலப் பொலிவு தோன்ற ‘மாங்குயில்’ என்றார். (அஅ)

முந்துதவச் செய்கையரு மொய்குழலார் கைவிரலும்
செந்துவரைத் தண்ணளிகூர் சிங்கையே—இந்து
முடிக்குத் தரித்தார் முனைவிசையன் போர்வில்
அடிக்குத் தரித்தா ரகம்.

(ப - னை.) முந்து - முற்பட்ட, தவச் செய்கையரும் - தவச் செய்கையுடைய முனிவர்களும், செந்து வரை - பிபிலாதிசெந்து வரைக்கும், தண் அளி கூர் - குளிரந்த கருணை மிகுந்திருக்கின்ற, சிங்கை—; மொய்குழலார் - (வண்டுகள்) மொய்த்த கூந்தலையுடைய

மகளிரது, கை விரலும் - கைகளின் விரல்களும், செம் துவரை - சிவந்த பவளத்திற்கு, தண் அளிகூர் - குளிர்ந்த அன்பை யுண்டாக்குகின்ற, சிங்கை—; இந்து முடிக்கு தரித்தார் - சந்திரனை முடியினிடத்துத் தரித்தவரும், முன்னை - முன்னாளில், விசையன் போரில் - அருச்சுனனது சண்டையில், வில் அடிக்கு - (அவனது) வில்லடியை, தரித்தார் - பொறுத்துக்கொண்டவருமாகிய சிவபெருமானது, அகம் - வீடாகும்.

(கு - ரை.) பிபிலாதி வரை - ஏறும்பு முதல் யானை வரைக்கும். பவளத்தினிடத்து அன்புமிசுந்த என்னுமாம். இந்து முடிக்குத் தரித்தார் என்பதற்குச் சந்திரனை முடியின்கண் வைத்துக் காப்பாற்றினார் எனினுமாம். முடிக்கு - உருபு மயக்கம். (அக)

ஆறா ரொலியுமின்ன ரல்குலந்தேர்த் தட்டுமியல்
சீறா ரரவமொக்குஞ் சிங்கையே—ஏறார்வார்
முன்னகர மாநார் முகைநெகிழு முண்டகப்போ
தன்னகர மாநு ரகம்.

(ப - ரை.) ஆறு ஊர் ஒலியும் - ஆற்றினிடத்துண்டான சத்தமும், இயல் சீறார் அரவம் ஒக்கும் - அழகிய சிற்றூரின் ஒலியை யொக்கின்ற, சிங்கை—; மின்னார் - பெண்களது, அம் - அழகிய, அல்குல் தேர்த்தட்டும், - அல்குலாகிய தேர்த்தட்டும், இயல் - அழகுவாய்ந்த, சீறு - சீறுகின்றதும், ஊர் - ஊர்ந்து செல்லுகின்றதுமாகிய, அரவம் - பாம்பை, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கின்ற, சிங்கை—; ஏறு ஊர்வார் - இடபத்தைச் செலுத்துபவரும், முன் அகரம் ஆனார் - (எழுத்துக்களுள்) முதன்மை வாய்ந்த அகரம்போல உயிர்கடோறும் கலந்திருப்பவரும், முகை நெகிழும் - அரும்புகள் மலர்கின்ற, முண்டகப்போது அன்ன - தாமரை மலரையொத்த, கரம் - திருக்கரத்தில், மாநார் - மாணையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, அகம் - வீடாகும்.

(கு - ரை.) அரவம் - ஒலி, பாம்பு. இயல் முதலியன அரவத்திற்கு (பாம்புக்கு) அடைமொழி என்க. முகை நெகிழும் என்பது முதலுக்கேற்ற அடை என்க. முன் நகரமாநார் என்பதற்கு நகரமுன் ஆனார் என மாற்றிப் பஞ்சாக்கரத்துள் நகரத்தை முன்னாகக் கொண்டவர் எனினு மமையும். (கூ0)

போதார் மலர்ப்பொழிலும் புத்தேளி ராலையமும்
சீதாரி வாசமுறுஞ் சிங்கையே—சாதாரி
விண்டவிசைப் பாணனார் வெங்கரசங் காரகோ
தண்டவிசைப் பாணனார் சார்பு.

(ப - ஐ.) போது ஆர் - பேரும்புகள் வாய்ந்த, மலர்ப்
பொழிலும் - மலர்க்ளையுடைய சோலைகளும், சீதாரி வாசம் உறும் -
சீதாரி மரத்தின் வாசனை வீசுகின்ற, சிங்கை—; புத்தேளிர் ஆலைய
மும் - தேவாலயமும், சீத அரி வாசம் உறும் - குளிர்ச்சி பொருந்
திய பூமாலையின் வாசனை வீசுகின்ற, சிங்கை—; சாதாரி விண்ட -
(பாணபத்திரன் பொருட்டுச்) சாதாரி யென்னும் பண்ணைப்பாடிய,
இசைப்பாணனார் - இசையையுடைய பாணனாயினவரும், வெங்கர -
வெவ்விய முதலையை, சங்காரம் - அழித்தலைச் செய்த, கோதண்
டம் - கோதண்டமென்னும் வில்லையுடைய திருமலை, இசைப்பு -
(அம்பாகப்) பொருந்துதலையுடைய, ஆண் அனார் - ஆண் தன்மையை
யுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, சார்பு - சாருமிடமாம்.

(கு - ஐ.) சீதாரி-மரவிஷசேடம்; ஆகுபெயராய் மலருமாம்.
புத்தேளிர் - தேவர். அரி - மலை; ஈண்டுப் பூமாலையை யுணர்த்
திற்று. கரா என்பது “ குறியதன் கீழாக் குறுகலும் ” என்பதனால்,
'கர' எனக் குறுகிற்று. கரா - முதலை. கோதண்டம் ஆகுபெய
ராய்த் திருமலை யுணர்த்திற்று. இனி, கோதண்டம் - வில்;
ஈண்டுப் பிளாகமென்னும் வில்லை யுணர்த்திற்று எனக் கொண்டு,
சிவபெருமானுக்கே அடையாக்கி, விரும்பிய கரத்தில் அழிக்குந்
தொழிலையுடைய பிளாக மென்னும் வில் பொருந்துதலையுடைய
ஆண்தன்மையை யுடையவர் எனப் பொருளுக்கோடலும் ஒன்று.(கக)

நாகரிக ரும்பொருளை நன்னதிநீர் வீசமுத்தும்
சீகரமா மாலையொக்குஞ் சிங்கையே—ஏகர்
அனேக விதமுடையா ரன்புசெய்வார் தங்கள்
சினேக விதமுடையார் சேர்வு.

(ப-ஐ.) நாகரிகரும் - கண்ணோட்டமுடையவரும், சீகரம்
மா மலை ஒக்கும் - திருப்பாற் கடலில் அறி துயில்கின்ற கரிய
திருமலை யொத்திருக்கின்ற, சிங்கை—; பொருளை நல் நதிநீர் -
பொருளையாகிய நல்ல நதியின் நீரானது, வீச - வீசுகின்ற, முத்

தும்-முத்துக்களும், சீகரம் - அந் நதித் திவிலையின், மா - பெருமை வாய்ந்த, மாலை ஒக்கும் - வரிசையை யொத்திருக்கின்ற, சிங்கை—; ஏகர் - ஒப்பற்றவரும், அனேக விதம் உடையார் - பலவித கோல முடையவரும், அன்பு செய்வார் தங்கள் - அன்பு செய்பவர்க ளுடைய, சினேகம் - சினேகத்தில், இதம் உடையார் - மனமகிழ்ச்சி யுள்ளவருமாகிய சிவபெருமானது, சேர்வு - சேருமிடமாம்.

(கு - ஸ.ர.) சீகரம் - கடற்றிரை, இலக்குமீகரம், திவிலை (துளி). மாலை - பூமாலை, வரிசை. சீகரம் - ஆகுபெயராய்ப் பாற் கடலை யுணர்த்திற்று. இனி, இலக்குமீகரம் பொருந்திய பெருமை வாய்ந்த திருமால் எனலும் ஒன்று. திருமால் காத்தற்றொழிலினால் கருணையுடையராதலானும், அவர்க்குப் 'புருஷோத்தமன்' எனப் பெயருண்மையானும் உவமை கூறப்பட்டனர். பலவித கோல முடையவர் என்றது சிவமூர்த்தி பக்தாதுக்கிரக காரணமாகச் சகளீகரித்த அறுபத்து நான்கு அவசரங்களை. அவை இலிங்கம், இலிங்கோற்பவம், முகலிங்கம், சதாசிவம், மகா சதாசிவம் உமா மகேசம் முதலாயின. காஞ்சிப் புராணத்திற் கூறிய இருபத்தெட்டு முகூர்த்தங்களுமாம். (கஉ)

பொன்னியலார் நெற்றியுந்தென் புள்ளு மிசைதெரிவான்
சென்னியரைத் தண்மதிசேர் சிங்கையே—உன்னிமனத்
தின்பாவ மாற்றினு னெய்துகதி யெய்தவணி
கன்பாவ மாற்றினுன்காப்பு.

(ப - ரை.) பொன் இயலார் நெற்றியும் - இலக்குமியை யொத்த பெண்களது நெற்றியும், இசை தெரி - ஒலிகாணப்படு கின்ற, வான் சென்னி - ஆகாயத்தின்மீதுள்ள, தண் அ ரமதி - குளிர்ந்த எண்ணுட்பிறையை, சேர் - ஒத்திருக்கின்ற, சிங்கை—; தென் புள்ளும் - இசைபாடுகின்ற கின்னரப் பறவையும், இசை தெரிவான் - இசையைக் கேட்கும் பொருட்டு, சென்னியரை - பாணரை, தண்மதிசேர் - குளிர்ந்த அறிவோடு சேர்கின்ற, சிங்கை—; மனத்தின் உன்னி - மனத்தில் நினைத்து, பாவம் ஆற்றி னான் - (தன்னையே) எண்ணினவராகிய இயற்பகைநாயனார், எய்து கதி எய்த - எய்துகின்ற கதியை அடைய, வணிகன் - அந் நாயனா ரது, பாவம் - பாவத்தை, மாற்றினான் - ஒழித்தவராகிய சிவபெரு மானது, காப்பு - காவலிடமாகும்.

(கு - ஐ.) அரைமதி என்றது எண்ணுட் பிறையை ; (அட்டமிச் சந்திரனை). தென் - இசை. சென்னியர் - பாணர். குளிரந்த அறிவாவது மகிழ்ந்தமனமாம். பாவம் - எண்ணம், பாவம். இயற்பகை நாயனார் வணிகர் குலத்தவராதலின் 'வணிகன்' என்றார். இது சுட்டாய் நின்றது. (கூந)

அக்கங் கறுத்தவர்கற் றைக்குழலிற் புத்தியிற்சேர்
சிக்கங் கறுத்துவிடுஞ் சிங்கையே—மைக்கனம்போய்ச்
சாயுச்சி யந்தருவார் தண்பொருந்தத் தாரெனக்குச்
சாயுச்சி யந்தருவார் சார்பு.

(ப - ஐ.) அக்கம் கறுத்தவர் - கண்கள் (மைதீட்டுதலால்) கறுத்த மகளிரது, கற்றைக் குழலில் - கற்றையாகிய கூந்தலில், சேர் - சேர்ந்த, சிக்கம் - சீப்பு, கறுத்து விடும் - கறுத்து விடுகின்ற, சிங்கை—; புத்தியில் - (அம் மகளிரது) அறிவில், சேர் சிக்கு - சேர்ந்த (மனச்)சிக்குகளை, அங்கு அறுக்கும் - அவ்விடத்து ஒழித்து விடுகின்ற, சிங்கை—; மைக்கனம் - கரிய மேகங்கள், போய் சாய் - போய்ப் படிகின்ற, உச்சி அம் தரு ஆர் - உச்சியை யுடைய அழகிய தருக்கள் பொருந்திய, தண் பொருந்தத்தார் - குளிரந்த பொருந்நதையை யுடையவரும், எனக்கு - அடியேனுக்கு, சாயுச்சியம் தருவார் - சாயுச்சிய பதவியைத் தருபவருமாகிய சிவபெருமானது, சார்பு - சாருமிடமாகும்.

(கு - ஐ.) அக்கம் என்புழி அம் சாரியை. பொருந்தம் - பொருந்நை. உச்சி ஈண்டுத் தலையை யுணர்த்திற்று; உச்சியை யுடைய தரு என்க. (கூச)

பார்த்திக்கி லுள்ள பலதலமு முக்களவும்
சீர்த்திக் களவுபடுஞ் சிங்கையே—மூர்த்திக்கு
மானமொழிந் தார்க்கு வடநிழற்கீழ் வந்திருந்து
ஞானமொழிந் தார்க்கு நகர்.

(ப - ஐ.) பார் திக்கில் உள்ள - பூமியின் திசைகளிலுள்ள, பலதலமும் - பல சிவஸ்தலங்களும், சீர்த்திக்கு - மிகு புகழுக்கு, அளவுபடும் - ஓரளவு படுகின்ற, சிங்கை—; முக்களவும் - மூன்று களா விருட்சங்களும், சீர் திக்கு - (தமது) மிகு புகழானது

திக்குகடோறும், அளவுபடும் - உண்டாகின்ற, சிங்கை—; மூர்த்திக்கு - வடிவத்தினிடத்து, மானம் ஒழிந்தார்க்கு - பெருமையிழந்த சனகர் முதலிய நால்வர்களுக்கும், வடநிழற்கீழ் - கல்லாலின் நிழலின்கீழ், வந்திருந்து - தங்கியிருந்து, ஞான மொழிந்தார்க்கு - ஞானப் பெர்ருளை யுபதேசித்தவராகிய சிவ பெருமானுக்கு, நகர் - நகரமாம்.

(கு - னை.) முக்களவும் சீர் அளவுபடும் என்பது “சினைவினை முதலொடு செறியும்” என்னும் விதியால் கொள்க. மூர்த்தி - வடிவம். மூர்த்திக்கு - வேற்றுமை மயக்கம். மானம் ஒழிந்தார் என்பதற்குத் தேகாபிமானம் இல்லாதவர் எனக்கோடலும் ஒன்று; அவர் சனகர் முதலிய நால்வர். இனி, ஆகுபெயராய்க் கொண்டு ஆன்ம பந்த மில்லாதவர் எனினும் அமையும். (கரு)

பேர்த்தண் டமிழ்வரையும் பேரறமுஞ் சேர்ந்துகலி
தீர்த்தங் கொடுக்குமியற் சிங்கையே—ஊர்த்தம்
முயலு நடத்தினார் மூதண்டத் தெல்லாச்
செயலு நடத்தினார் சேர்வு.

(ப - னை.) பேர் தண் தமிழ்வரையும் - பெரிய குளிர்ந்த பொதிய மலையும், சேர்ந்து - (தன்னிடத்துப்) பொருந்தி, கலி - ஒலிக்கின்ற, தீர்த்தம் - தீர்த்தங்களை, கொடுக்கும் - கொடுக்கின்ற, இயல் - இலக்கணமமைந்த, சிங்கை—; பேர் அறமும் - பெருமை வாய்ந்த தருமங்களும், சேர்ந்து - அடைந்து, கலி - துன்பத்தை, தீர்த்து - ஒழித்து, அங்கு ஒடுக்கும் - (அதனை) அவ்விடத்துத் தலையெடுக்காமற் செய்கின்ற, இயல்-இயல்பையுடைய, சிங்கை—; ஊர்த்தம் முயலும் - ஊர்த்துவமாக முயலுகின்ற, நடத்தினார் - நடனத்தையுடையவரும், முதுமை அண்டத்து - பழைய உலகத்து, எல்லாச் செயலும் - பஞ்ச கிருத்தியங்களையும், நடத்தினார் - செய்வித்தவருமாகிய சிவபெருமானது, சேர்வு - சேருமிடமாகும்.

(கு - னை.) ஊர்த்தம் - ஊர்த்துவம் என்பதன் சிதைவு. பஞ்ச கிருத்தியங்களாவன ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அனுக்கிரகித்தல். (கூசு)

காப்புவளைக் கையாருங் காலவளைக் குண்மடையும்
சிப்பினள கஞ்செறிக்குஞ் சிங்கையே—கோப்புமுறைக்

குஞ்சிதத் தாளார் கொடும்பா தகர்குடியை
வஞ்சிதத் தாளார் மனை.

(ப - ரை.) காப்பு வளை கையாரும் - காப்பையும் வளை யலையுமுடைய மகளிரும், சீப்பு - சீப்பை, இன் அளகம் - இனிய கூந்தலில், செறிக்கும் - நுழைத்து வாருகின்ற, சிங்கை—; கால - கால்வாய்களிலுள்ள, அளைக்குள் - மதகுகளிலுள்ள, மடையும் - மடைகளும், சீப்பின் - சீத்தலினால், அளகம் - நீரை, செறிக்கும் - சேர்க்கின்ற, சிங்கை—; கோப்பு முறை - கோவைப்பட்ட முறையினையுடைய, குஞ்சிதத்தாளார் - குஞ்சிதபாதத்தை யுடைய வரும், கொடும் பாதகர் குடியை - கொடிய பாதகர்களுடைய குடும்பத்தை, வஞ்சிதத்து - (அவர்கள் கொண்ட) வஞ்சகத்தினால், ஆளார் - ஆளமாட்டாதவருமாகிய சிவபெருமானது, மனை - வீடாகும்.

(து - ரை.) செறிக்கும் - காரணத்தைக் காரியமாக வுப சரித்தல். கோப்பு முறை என்றது மத்தளமுதலிய வரிசைகளின் முறையை. குஞ்சிதம் - வளைவு. வஞ்சிதத்து என்புழி அத்துச் சாரியை, வஞ்சிதம் என்பது வஞ்சகம் என்பதன் மரூஉ. (கூஎ)

காப்பாயர் தோளினையுங் காந்தளில்வீழ் வண்டினமும்
சேப்பாய் மருப்பொசிக்குஞ் சிங்கையே—காப்பாய
சற்பப் படலையார் தம்படிவ மாம்பவள
வெற்பப் படலையார் வீடு.

(ப - ரை.) காப்பு - (நிரை) காத்தலையுடைய, ஆயர் - இடையர்களுடைய, தோள் இணையும் - இரண்டு தோள்களும், சே - இடபத்தினது, பாய் மருப்பு - பாய்கின்ற மருப்பை, ஒசிக்கும் - ஒடிக்கின்ற, சிங்கை—; காந்தளில் - செங்காந்தளில், வீழ் வண்டினமும் - வீழ்கின்ற வண்டின் கூட்டங்களும், சேப்பாய் - செவ்வையாய், மரு - வாசனையை, பொசிக்கும் - உண்ணுகின்ற, சிங்கை—; காப்பாய - கங்கணமாய், சற்பப் படலையார் - பாம்புமாலையை யுடையவரும், தம்படிவமாம் - தமது வடிவமாகிய, பவள வெற்பு - பவள மலையில், அப்பு - அப்பிய, அடலையார் - சாம்பலையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, வீடு - வீடாகும்.

(கு - னை.) மருப்பு - கொம்பு. படிவம் - வடிவம். சேப்பு - சிவப்பு என்பதன் மருஉ; இது செம்மை மேற்று. சர்ப்பம் என்பது எதுகை நோக்கிச் சற்பம் என்றாயது படலை - மலை, நீறுபூத்த பவளம்போன்ற மேனியராதலின், 'பவள வெற்பப் படலையார்' என்றார். இதனை "நீறணிந்த கடவு ணிறத்தவான்" என்பதனாலறிக.
(கூஅ)

பாண்டிக் குலவலியிற் பல்கடவு ளாலையத்தில்
சேண்டிக் குரனவிலுஞ் சிங்கையே—வேண்டியெனை
ஆழி மலையவெற்பா ராக்கையெடா தாண்டுகொண்ட
வாழி மலையவெற்பார் வாழ்வு.

(ப - னை.) பாண்டிக்குல வலியில் - பாண்டியர் குலத்தாரது வலியினால், சேண்டிக்கு - அதிதாரம் வரைக்கும், உரன் நவிலும் - (அவரது) வலிமையை எடுத்துப் பேசுகின்ற, சிங்கை—; பல்கடவுள் ஆலையத்தில் - பல தேவாலயத்தில், சேண்டி - சேமக் கலத்தினது, குரல் - ஒலி, நவிலும் - முழங்குகின்ற, சிங்கை—; எனை வேண்டி - என்னை விரும்பி, ஆழி - பிறவிக் கடலில், மலைய - வருத்த, எற்பு ஆர் யாக்கை - எலும்பு நிறைந்த உடலை, எடாது - எடாமல், ஆண்டுகொண்ட - அடிமைகொண்ட, மலைய வெற்பார் - பொதிய மலையை யுடையவராகிய சிவபெருமானது, வாழ்வு - வாழ்விடமாம்.

(கு - னை.) சேகண்டி என்பது சேண்டி எனத் தொகும் வழித்தொகுத்தல்; சிதைவுமாம். இதனை மருஉ என்பர் அடிப்பட்ட சான்றோரால் வழங்குதலின்மையின் அது பொருந்தாதென்க. சிவபெருமான் பொதிய மலையில் கோயில் கொண்டிருத்தலேயன்றிச் சோமசுந்தரக் கடவுளாய்ப் பாண்டிய நாட்டை யாண்டமையால், அம் மலை அவர்க்கு உரிமையாதலால், 'மலையவெற்பார்' என்றார். வாழி - அசை.
(கூக)

குறிப்பு:—இந்நூலில் ஒரு செய்யுள் கிடைக்கப் பெறவில்லை.

சிங்கைச்சிலேடைவெண்பா முற்றிற்று.

இலக்கிய நூல்கள்

	ரூ.	அ.
கலைசைச் சிலேடை வெண்பா உரை	0	8
நெல்லைச் சிலேடை வெண்பா உரை	0	6
அந்தாதிக்கொத்து முதற் பாகம்	1	12
குமரகுருபரசுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு	3	8
சிவஞானசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு	2	8
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு	1	8
நானூற்பது உரை	1	8
நாலேந்திணை உரை	2	4
கடுகங் கழிகை மாமூலம் உரை	1	14
திருக்குறள் பரிமேலழகருரை	1	14

சைவசித்த ஂத நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,
6, பவளக்காரத்தெரு, சேன்னை.